

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 323

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52
10 decembrie 2009

Cuprins

I *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie*

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2009/157/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind animalele de reproducție de rasă pură din specia bovine ⁽¹⁾** 1

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Consiliu

2009/914/CE:

- ★ **Decizia Consiliului din 30 noiembrie 2009 de modificare a Deciziei Comitetului executiv instituit prin Convenția Schengen din 1990 de modificare a Regulamentului financiar cu privire la costurile de instalare și funcționare ale funcției de suport tehnic a Sistemului de Informații Schengen (C.SIS)** 6

2009/915/CE:

- ★ **Decizia Consiliului din 30 noiembrie 2009 de modificare a Deciziei 2000/265/CE a Consiliului din 27 martie 2000 de adoptare a regulamentului financiar privind aspectele bugetare ale gestionării de către Secretarul General adjunct al Consiliului a contractelor încheiate în numele acestuia, pentru anumite state membre, cu privire la instalarea și funcționarea infrastructurii de comunicații în cadrul Schengen, „Sisnet”** 9

Preț: 4 EUR

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

ACORDURI

Consiliu

- ★ Informare privind data intrării în vigoare a Acordului privind extrădarea și a Acordului privind asistența judiciară reciprocă între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii 11
-

III Acte adoptate în temeiul Tratatului UE

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

- ★ Decizia 2009/916/PESC a Consiliului din 23 octombrie 2009 privind semnarea și încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Republica Seychelles privind statutul forțelor aflate sub comanda Uniunii Europene în Republica Seychelles în cadrul operației militare Atalanta a Uniunii Europene 12

Acord între Uniunea Europeană și Republica Seychelles privind statutul forțelor aflate sub comanda Uniunii Europene în Republica Seychelles în cadrul operației militare Atalanta a Uniunii Europene 14

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI VI DIN TRATATUL UE

- ★ Decizia 2009/917/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind utilizarea tehnologiei informației în domeniul vamal 20
-

IV Alte acte

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

Autoritatea de Supraveghere a AELS

- ★ Decizia nr. 28/08/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 23 ianuarie 2008 privind sistemul de ajutoare privind lemnul (*Verdiskapningsprogrammet for tre*) Norvegia 31
-

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/157/CE A CONSILIULUI

din 30 noiembrie 2009

privind animalele de reproducție de rasă pură din specia bovine

(versiune codificată)

(Text cu relevanță pentru SEE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 77/504/CEE a Consiliului din 25 iulie 1977 privind animalele de reproducție de rasă pură din specia bovine ⁽³⁾ a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori ⁽⁴⁾. Din motive de claritate și de eficiență, ar trebui să se codifice directiva menționată.

(2) Producția de animale din specia bovină ocupă un loc foarte important în agricultura Comunității, iar rezultatele satisfăcătoare în acest domeniu depind în mare măsură de utilizarea animalelor de reproducție din rasă pură.

(3) Existența unor disparități cu privire la rase și la standarde constituie un obstacol în calea schimburilor intracomunitare. În vederea eliminării acestor disparități și pentru a contribui astfel la creșterea productivității agriculturii în sectorul respectiv, ar trebui să fie liberalizate schimburile intracomunitare cu animale de reproducție din rasă pură.

(4) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a impune prezentarea certificatelor de pedigrî întocmite în conformitate cu procedura comunitară.

(5) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁵⁾.

(8) Prezenta directivă nu aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa I partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive:

(a) „animal de reproducție de rasă pură din specia bovină” înseamnă orice bovină inclusiv bivoli ai cărei părinți și bunici sunt înscrși sau înregistrați într-un registru genealogic al aceleiași rase și care este ea însăși fie înscrisă, fie înregistrată și poate fi înscrisă în acest registru genealogic;

(b) „registru genealogic” înseamnă orice registru, arhivă sau bază de date:

(i) care este ținut de o organizație sau asociație a crescătorilor recunoscută oficial de statul membru în care a fost constituită organizația sau asociația crescătorilor, sau de către un departament oficial al statului membru respectiv; și

⁽¹⁾ Avizul din 20 octombrie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul din 15 iulie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 206, 12.8.1977, p. 8.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa I partea A.

⁽⁵⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (ii) în care animalele de reproducție de rasă pură din specia bovine, dintr-o anumită rasă, sunt înscrise sau înregistrate, cu menționarea ascendenților lor.

Articolul 2

Statele membre se asigură că, din motive zootehnice, nu sunt interzise, restricționate sau împiedicate următoarele:

- (a) schimburile intracomunitare cu animale de reproducție de rasă pură din specia bovine;
- (b) schimburile intracomunitare cu material seminal, ovule și embrioni provenite de la animalele de reproducție de rasă pură din specia bovine;
- (c) crearea registrelor genealogice, în măsura în care corespund condițiilor stabilite în aplicarea articolului 6;
- (d) recunoașterea organizațiilor sau asociațiilor care țin registrele genealogice, în conformitate cu articolul 6; și
- (e) sub rezerva Directivei 87/328/CEE a Consiliului din 18 iunie 1987 privind acceptarea la reproducere a bovinelor reproducătoare de rasă pură⁽¹⁾, schimburile intracomunitare cu tauri destinați înseminării artificiale.

Articolul 3

Organizațiile sau asociațiile de crescători recunoscute oficial de un stat membru nu se pot opune înscrierii în registrele lor genealogice a animalelor de reproducție de rasă pură din specia bovine provenite dintr-un alt stat membru, cu condiția ca ele să îndeplinească normele stabilite în conformitate cu articolul 6.

Articolul 4

(1) Statele membre întocmesc și mențin actualizată o listă de organisme, astfel cum sunt menționate la articolul 1 litera (b) punctul (i) care sunt recunoscute oficial în scopul întocmirii și menținerii registrelor genealogice pentru animale și o pun la dispoziția celorlalte state membre și a publicului.

(2) Se pot adopta norme detaliate pentru aplicarea unitară a alineatului (1), în conformitate cu procedura menționată la articolul 7 alineatul (2).

Articolul 5

Statele membre pot impune ca animalele de reproducție de rasă pură din specia bovine, precum și materialul seminal sau ovulele și embrionii care provin de la acestea, să fie însoțite, în schimburile intracomunitare, de un certificat de pedigree conform cu modelul stabilit în conformitate cu procedura menționată la

articolul 7 alineatul (2), în special în ceea ce privește performanțele zootehnice.

Articolul 6

În conformitate cu procedura menționată la articolul 7 alineatul (2) se stabilesc următoarele:

- (a) metodele de monitorizare a performanței și de evaluare a valorii genetice a bovinelor;
- (b) criteriile pentru recunoașterea organizațiilor și asociațiilor de crescători;
- (c) criteriile pentru constituirea registrelor genealogice;
- (d) criteriile pentru înscrierea în registrele genealogice;
- (e) indicațiile care trebuie să figureze în certificatul de pedigree.

Articolul 7

(1) Comisia este asistată de Comitetul zootehnic permanent instituit prin Decizia 77/505/CEE a Consiliului din 25 iulie 1977 de instituire a unui comitet zootehnic permanent⁽²⁾.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 8

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern adoptate în domeniul reglementat prin prezenta directivă.

Articolul 9

Directiva 77/504/CEE astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa I partea A se abrogă fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor prevăzute în anexa I partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 10

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta directivă se aplică de la 2 ianuarie 2010.

⁽¹⁾ JO L 167, 26.6.1987, p. 54.

⁽²⁾ JO L 206, 12.8.1977, p. 11.

Articolul 11

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Consiliu
Președintele
S. O. LITTORIN

ANEXA I

Partea A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare
(menționate la articolul 9)

Directiva 77/504/CEE al Consiliului
(JO L 206, 12.8.1977, p. 8)

Directiva 79/268/CEE al Consiliului
(JO L 62, 13.3.1979, p. 5)

Actul de Aderare din 1979, punctul II.A.65 din anexa I
(JO L 291, 19.11.1979, p. 64 și 85)

Directiva 85/586/CEE al Consiliului
(JO L 372, 31.12.1985, p. 44)

Exclusiv articolul 4

Regulamentul (CEE) nr. 3768/85 al Consiliului
(JO L 362, 31.12.1985, p. 8)

Exclusiv punctul 46 din anexa

Directiva 91/174/CEE al Consiliului
(JO L 85, 5.4.1991, p. 37)

Exclusiv articolul 3

Directiva 94/28/CE al Consiliului
(JO L 178, 12.7.1994, p. 66)

Exclusiv articolul 11

Actul de Aderare din 1994, punctul V.F.I.A.60 din anexa I
(JO C 241, 29.8.1994, p. 155)

Regulamentul (CE) nr. 807/2003 al Consiliului
(JO L 122, 16.5.2003, p. 36)

Exclusiv punctul 23 din anexa III

Directiva 2008/73/CE a Consiliului
(JO L 219, 14.8.2008, p. 40)

Exclusiv articolul 2

Partea B

Termene de transpunere în dreptul intern
(menționate la articolul 9)

Directiva	Termene de transpunere în dreptul intern
77/504/CEE	1 ianuarie 1979, cu excepția articolului 7 Pentru a se conforma articolului 7, în ceea ce privește fiecare dintre domeniile pe care le reglementează: la aceleași date la care statele membre trebuie să se conformeze dispozițiilor corespunzătoare aplicabile în schimburile intracomunitare, în special deciziilor adoptate succesiv în aplicarea articolului 6.
85/586/CEE	1 ianuarie 1986
91/174/CEE	31 decembrie 1991
94/28/CE	1 iulie 1995
2008/73/CE	1 ianuarie 2010

ANEXA II

Tabel de corespondență

Directiva 77/504/CEE	Prezenta Directivă
Articolul 1 litera (a)	Articolul 1 litera (a)
Articolul 1 litera (b) prima și a doua liniuță	Articolul 1 litera (b) punctele (i) și (ii)
Articolul 2 primul paragraf prima până la a cincea liniuță	Articolul 2 literele (a)-(e)
Articolul 2 al doilea paragraf	—
Articolul 3	—
Articolul 4	Articolul 3
Articolul 4a	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6 alineatul (1) prima până la a cincea liniuță	Articolul 6 literele (a)-(e)
Articolul 6 alineatul (2)	—
Articolul 8 alineatele (1) și (2)	Articolul 7 alineatele (1) și (2)
Articolul 8 alineatul (3)	—
—	Articolul 8
Articolul 9	—
—	Articolul 9
—	Articolul 10
Articolul 10	Articolul 11
—	Anexa I
—	Anexa II

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU

DECIZIA CONSILIULUI

din 30 noiembrie 2009

de modificare a Deciziei Comitetului executiv instituit prin Convenția Schengen din 1990 de modificare a Regulamentului financiar cu privire la costurile de instalare și funcționare ale funcției de suport tehnic a Sistemului de Informații Schengen (C.SIS)

(2009/914/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere articolul 119 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor Uniunii Economice Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze cu privire la eliminarea progresivă a controalelor la frontierele lor comune (Convenția Schengen din 1990) ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Dispozițiile articolului 119 din Convenția Schengen din 1990 prevăd că toate costurile care decurg din instalarea și funcționarea C.SIS, menționate la articolul 92 alineatul (3) sunt suportate în comun de părțile contractante.

(2) Obligațiile financiare care decurg din instalarea și funcționarea C.SIS sunt reglementate de un Regulament financiar specific, astfel cum a fost modificat prin Decizia Comitetului executiv Schengen din 15 decembrie 1997 de modificare a Regulamentului financiar C.SIS ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul financiar C.SIS”).

(3) Regulamentul financiar C.SIS se aplică Danemarcei, Finlandei și Suediei, precum și Islandei și Norvegiei, în

temeiul Deciziei 2000/777/CE a Consiliului ⁽³⁾, Republicii Cehe, Republicii Estonia, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungare, Republicii Malta, Republicii Polone, Republicii Slovenia și Republicii Slovace în temeiul Deciziei 2007/471/CE a Consiliului ⁽⁴⁾, precum și Elveției, în temeiul Deciziei 2008/421/CE a Consiliului ⁽⁵⁾.

(4) Bulgaria și România urmează să fie integrate în prima generație a Sistemului de Informații Schengen (SIS 1+), la o dată care urmează să fie stabilită de Consiliu în conformitate cu articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005, în cadrul SIS 1+.

(5) Începând cu acea dată, Bulgaria și România ar trebui să participe la Regulamentul financiar C.SIS.

(6) Este just ca Bulgaria și România să contribuie la costurile determinate de C.SIS până în prezent. Cu toate acestea, întrucât au devenit membre ale Uniunii Europene abia în 2007, se consideră că este adecvat ca respectivele state să contribuie la acele costuri suportate în trecut în legătură cu instalarea C.SIS începând cu 1 ianuarie 2007. De asemenea se consideră just ca acestea să participe la costurile de funcționare suportate în trecut începând cu 1 ianuarie 2010.

⁽¹⁾ JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

⁽²⁾ JO L 239, 22.9.2000, p. 444.

⁽³⁾ JO L 309, 9.12.2000, p. 24.

⁽⁴⁾ JO L 179, 7.7.2007, p. 46.

⁽⁵⁾ JO L 149, 7.6.2008, p. 74.

- (7) Liechtenstein urmează să participe aplicând dispozițiile acquis-ului Schengen referitoare la Sistemul de Informații Schengen de la o dată care urmează să fie stabilită de Consiliu în conformitate cu articolul 10 al Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen. Începând cu acea dată, Principatul Liechtenstein ar trebui să participe la Regulamentul financiar C.SIS.
- (8) Este rezonabil ca Principatul Liechtenstein să contribuie la costurile suportate în trecut. Cu toate acestea, întrucât protocolul a fost semnat la 28 februarie 2008, se consideră adecvat faptul că acesta ar trebui să contribuie la costurile suportate în trecut în legătură cu instalarea C.SIS de la 1 ianuarie 2008. De asemenea, se consideră rezonabil ca acesta să participe la costurile de funcționare de la 1 ianuarie 2010.
- (9) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen⁽¹⁾, incluse în domeniul de aplicare menționat la articolul 1 punctul G din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind unele modalități de aplicare a respectivului acord⁽²⁾.
- (10) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁽³⁾, care se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 1 punctul G din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Deciziile 2008/146/CE⁽⁴⁾ și 2008/149/JAI ale Consiliului⁽⁵⁾.
- (11) În ceea ce privește Liechtenstein, prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 1 punctul G din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Deciziile 2008/261/CE⁽⁶⁾ și 2008/262/JAI ale Consiliului⁽⁷⁾.
- (12) Regatul Unit ia parte la această decizie, în conformitate cu articolul 5 din Protocolul de integrare a acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene și cu articolul 8 alineatul (2) din Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind cererea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen⁽⁸⁾.
- (13) Irlanda ia parte la această decizie, în conformitate cu articolul 5 din Protocolul de integrare a acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene și cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen⁽⁹⁾.
- (14) În ceea ce privește Republica Cipru, prezenta decizie reprezintă un act întemeiat pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003.

(1) JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

(2) JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

(3) JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

(4) Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

(5) Decizia 2008/149/JAI a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 50).

(6) Decizia 2008/261/CE a Consiliului din 28 februarie 2008 privind semnarea în numele Comunităților Europene, precum și aplicarea provizorie a anumitor dispoziții din Protocolul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 83, 26.3.2008, p. 3).

(7) Decizia 2008/262/JAI a Consiliului din 28 februarie 2008 privind semnarea în numele Comunităților Europene, precum și aplicarea provizorie a anumitor dispoziții din Protocolul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 83, 26.3.2008, p. 5).

(8) JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

(9) JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

- (15) Prezenta decizie reprezintă un act întemeiat pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în sensul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005,

DECIDE:

Articolul 1

La Titlul I punctul 3 din Regulamentul financiar C.SIS se adaugă următoarele liniițe:

- „— în cazul Bulgariei și României, contribuția se calculează numai pe baza costurilor suportate pentru instalarea C.SIS începând cu 1 ianuarie 2007. Statele respective contribuie, de asemenea, la costurile de funcționare ale C.SIS începând cu 1 ianuarie 2010;
- în cazul Principatului Liechtenstein, contribuția se calculează numai pe baza costurilor suportate pentru instalarea C.SIS începând cu 1 ianuarie 2008. Principatul Liechtenstein contribuie, de asemenea, la costurile de funcționare ale C.SIS începând cu 1 ianuarie 2010.”

Articolul 2

În ultimul paragraf de la Titlul II, punctul 2, și în al optulea paragraf de la Titlul III, punctul 2, beneficiarul se înlocuiește cu:

„Ministère de l'Intérieur, Direction des systèmes d'information et de communications

(Ministerul de Interne, Departamentul pentru sistemele informaționale și de comunicații)”

Articolul 3

În decizie, termenii „franci” și „franci francezi” se înlocuiesc cu „euro”.

Articolul 4

În ceea ce privește Principatul Liechtenstein, modificările se aplică de la data intrării în vigoare a Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen.

Articolul 5

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

B. ASK

DECIZIA CONSILIULUI

din 30 noiembrie 2009

de modificare a Deciziei 2000/265/CE a Consiliului din 27 martie 2000 de adoptare a regulamentului financiar privind aspectele bugetare ale gestionării de către Secretarul General adjunct al Consiliului a contractelor încheiate în numele acestuia, pentru anumite state membre, cu privire la instalarea și funcționarea infrastructurii de comunicații în cadrul Schengen, „SISNET”,

(2009/915/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

DECIDE:

Articolul 1

având în vedere articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf prima teză din Protocolul anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, de integrare a *acquis*-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene,

Decizia 2000/265/CE a Consiliului se modifică după cum urmează:

întrucât:

1. La articolul 25, se introduc următoarele alineate:

(1) Prin Decizia 1999/870/CE⁽¹⁾ și prin Decizia 2007/149/CE⁽²⁾, Secretarul General adjunct al Consiliului a fost autorizat să acționeze, în contextul integrării *acquis*-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene, în calitate de reprezentant al anumitor state membre în vederea încheierii unor contracte privind instalarea și funcționarea infrastructurii de comunicații în cadrul Schengen („SISNET”), precum și în vederea gestionării acestor contracte, până la migrarea către o infrastructură de comunicații în sarcina Comunității Europene.

„(1a) Începând cu 1 ianuarie 2010, lista statelor menționată la alineatul (1) se extinde pentru a include Bulgaria și România.

(1b) Începând cu 1 ianuarie 2010, lista statelor menționată la alineatul (1) se extinde pentru a include și Liechtenstein.”

(2) Obligațiile financiare care decurg din aceste contracte sunt suportate de un buget specific (denumit în continuare „bugetul SISNET”), care finanțează infrastructura de comunicații menționată în respectivele decizii ale Consiliului.

2. La articolul 26, se elimină al treilea paragraf.

(3) Statele membre care au aderat la Uniunea Europeană prin Actul de aderare din 2005 vor fi integrate în prima generație a Sistemului de Informații Schengen (SIS 1+) la o dată care se stabilește de către Consiliu în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005. De la respectiva dată, respectivele state membre ar trebui să contribuie la buget.

3. Articolul 28 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele menționate la articolul 25 trebuie să plătească 70 % din contribuțiile lor până la 1 aprilie și 30 % până la 1 octombrie cel târziu.”;

(4) Liechtenstein urmează să participe aplicând dispozițiile *acquis*-ului Schengen referitoare la Sistemul de Informații Schengen de la o dată care urmează să fie stabilită de Consiliu în conformitate cu articolul 10 al Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen. De la respectiva dată, Liechtenstein ar trebui să contribuie la buget,

(b) alineatul (1a) se elimină;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Prin derogare de la alineatul (1) și fără a aduce atingere articolului 49, Bulgaria și România plătesc totalitatea contribuțiilor lor respective pentru 2010 până la 31 decembrie 2010. Liechtenstein plătește totalitatea contribuției sale pentru 2010 până la 31 decembrie 2010.”;

(d) Alineatul (4) se elimină.

4. Articolul 37 alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„Comitetul consultativ depune eforturi pentru a adopta avizele sale prin consens. Dacă nu este posibilă obținerea consensului, Comitetul consultativ își adoptă avizele prin majoritatea simplă a reprezentanților săi. Este necesar un cvorum de 19 pentru valabilitatea desfășurării procedurilor. În eventualitatea unui balotaj, președintele are votul decisiv. Începând cu data menționată la articolul 25 alineatul (1a), este necesar un cvorum de 21.”

(¹) JO L 337, 30.12.1999, p. 41.

(²) JO L 66, 6.3.2007, p. 19.

5. La articolul 49, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) ajustarea contribuțiilor statelor menționate la articolul 25, în vederea stabilirii proporției din costurile aferente instalării inițiale a SISNET ce urmează a fi plătită de către celălalt stat. Procentajul se calculează pe baza cotei pe care o reprezintă resursele TVA plătite de celălalt stat față de totalul resurselor TVA ale Comunităților Europene pentru exercițiul financiar anterior. În cazul în care nu sunt disponibile date privind resursele TVA, ajustarea contribuțiilor se calculează pe baza cotei fiecărui stat membru în cauză din PIB-ul total al tuturor statelor membre menționate la articolul 25. Contribuția procentuală face obiectul unei «note de credit» către statele menționate la articolul 25 pentru o sumă *pro-rata* la cota ce le revine calculată în conformitate cu articolul 26.”

Articolul 2

În ceea ce privește Liechtenstein, modificările prevăzute la articolul 1 produc efecte de la data intrării în vigoare a Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană,

Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen.

Articolul 3

Prezenta decizie produce efecte de la data adoptării.

Articolul 4

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

B. ASK

ACORDURI

CONSILIU

Informare privind data intrării în vigoare a Acordului privind extrădarea și a Acordului privind asistența judiciară reciprocă între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii

Acordul privind extrădarea și Acordul privind asistența judiciară reciprocă între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii, ambele semnate în Washington DC la 25 iunie 2003 ⁽¹⁾, intră în vigoare la 1 februarie 2010, în conformitate cu articolul 22 din Acordul privind extrădarea și cu articolul 18 din Acordul privind asistența judiciară reciprocă.

⁽¹⁾ JO L 181, 19.7.2003, p. 27.

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

DECIZIA 2009/916/PESC A CONSILIULUI

din 23 octombrie 2009

privind semnarea și încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Republica Seychelles privind statutul forțelor aflate sub comanda Uniunii Europene în Republica Seychelles în cadrul operației militare Atalanta a Uniunii Europene

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 24,

având în vedere recomandarea Președinției,

întrucât:

- (1) La 15 mai 2008, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (CSONU) a adoptat Rezoluția 1814 (2008), solicitând statelor și celorlalte organizații regionale să adopte măsuri de protejare a navelor care participă la transportul și acordarea ajutoarelor umanitare destinate Somaliei și activităților autorizate de Organizația Națiunilor Unite.
- (2) La 2 iunie 2008, CSONU a adoptat Rezoluția 1816 (2008) care autorizează statele care cooperează cu guvernul federal de tranziție al Somaliei, pentru o perioadă de șase luni de la data adoptării rezoluției, să intre în apele teritoriale ale Somaliei și să utilizeze, într-un mod compatibil cu dreptul internațional aplicabil, toate mijloacele necesare pentru a reprimă actele de piraterie și tâlhărie comise pe mare. Aceste dispoziții au fost reînnoite pentru o nouă perioadă de douăsprezece luni prin Rezoluția 1846 (2008) a CSONU, adoptată la 2 decembrie 2008.
- (3) La 10 noiembrie 2008, Consiliul a adoptat Acțiunea comună 2008/851/PESC privind operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei⁽¹⁾ (operația „Atalanta”).

(4) Articolul 11 din Acțiunea comună 2008/851/PESC prevede că statutul forțelor aflate sub comanda UE și al personalului acestora, care staționează sau sunt prezente pe teritoriul terestru al unor state terțe sau care operează în apele teritoriale sau în apele interioare ale unor state terțe, se stabilește în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 din tratat.

(5) Ca urmare a autorizației acordate de Consiliu la 18 septembrie 2007, în conformitate cu articolul 24 din tratat, Președinția, asistată de Secretarul General/Înaltul Reprezentant, a negociat un acord între Uniunea Europeană și Republica Seychelles privind statutul forțelor sub conducerea UE în Republica Seychelles.

(6) Acordul ar trebui să fie aprobat,

DECIDE:

Articolul 1

Se aprobă, în numele Uniunii Europene, Acordul între Uniunea Europeană și Republica Seychelles privind statutul forțelor aflate sub comanda Uniunii Europene în Republica Seychelles în cadrul operației militare Atalanta a Uniunii Europene.

Textul acordului se atașează la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana sau persoanele împuternicite să semneze acordul prin care Uniunea Europeană își asumă obligații.

⁽¹⁾ JO L 301, 12.11.2008, p. 33.

Articolul 3

Prezenta decizie produce efecte de la data adoptării.

Articolul 4

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 23 octombrie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

T. BILLSTRÖM

TRADUCERE

ACORD

între Uniunea Europeană și Republica Seychelles privind statutul forțelor aflate sub comanda Uniunii Europene în Republica Seychelles în cadrul operației militare Atalanta a Uniunii Europene

UNIUNEA EUROPEANĂ (UE),

pe de o parte, și

REPUBLICA SEYCHELLES, denumită în continuare „statul-gazdă”,

pe de altă parte,

împreună denumite în continuare „părțile”,

AVÂND ÎN VEDERE:

- Rezoluțiile Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (ONU) (RCSONU) 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008) și 1851 (2008);
- scrisorile Republicii Seychelles din data de 2 aprilie 2009 și 21 august 2009 prin care solicită prezența forțelor navale ale UE pe teritoriul său;
- Acțiunea comună 2008/851/PESC a Consiliului Uniunii Europene din 10 noiembrie 2008 privind operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei;
- faptul că prezentul acord nu afectează drepturile și obligațiile părților care decurg din acorduri și alte instrumente internaționale de instituire a unor curți și tribunale internaționale, inclusiv Statutul Curții Penale Internaționale,

CONVIN CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

*Articolul 1***Domeniul de aplicare și definiții**

(1) Prezentul acord se aplică forțelor aflate sub comanda Uniunii Europene și personalului acestora.

(2) Dispozițiile prezentului acord se aplică numai pe teritoriul statului-gazdă, inclusiv în apele sale și în spațiul său aerian.

(3) În sensul prezentului acord:

(a) „forțe aflate sub comanda Uniunii Europene (EUNAVFOR)” înseamnă cartierul general militar al UE și contingentele naționale care contribuie la operația Atalanta a UE, navele, aeronavele, echipamentele și mijloacele de transport ale acestora;

(b) „operație” înseamnă pregătirea, stabilirea, executarea și susținerea misiunii militare în baza mandatului încredințat prin RCSONU 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008), 1851 (2008), precum și prin toate rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU adoptate ulterior și prin Convenția ONU privind dreptul mării și scrisorile de invitație ale Republicii Seychelles, semnate la 2 aprilie 2009 și 21 august 2009;

(c) „comandantul operației” înseamnă comandantul operației;

(d) „comandantul forței UE” înseamnă comandantul în teatrul de operații;

(e) „cartierul general militar al UE” înseamnă cartierul general militar și elementele acestuia, indiferent unde sunt situate, aflate sub autoritatea comandanților militari UE care exercită comanda sau controlul militar al operației;

(f) „contingente naționale” înseamnă unitățile, navele, aeronavele și elementele, inclusiv detașamentele de protecție a navelor, care aparțin statelor membre ale Uniunii Europene și statelor terțe care participă la operație;

(g) „personalul EUNAVFOR” înseamnă membrii personalului civil și militar afectat EUNAVFOR, personalul detașat în vederea pregătirii operației, personalul care însoțește persoanele reținute de EUNAVFOR, precum și personalul aflat în misiune pentru un stat participant sau o instituție UE în cadrul operației, prezent, cu excepția unor dispoziții contrare ale prezentului acord, pe teritoriul statului-gazdă, cu excepția personalului angajat pe plan local și a personalului angajat de contractanți comerciali internaționali;

(h) „personal angajat pe plan local” înseamnă membrii personalului care sunt resortisanți sau rezidenți permanenți ai statului-gazdă;

- (i) „instalații” înseamnă toate clădirile, spațiile de cazare și terenurile necesare EUNAVFOR și personalului său;
- (j) „stat participant” înseamnă statul care pune la dispoziția EUNAVFOR un contingent național, inclusiv statele membre ale Uniunii Europene și statele terțe care participă la operație;
- (k) „ape” înseamnă apele interioare, apele arhipelagice și marea teritorială a statului-gazdă, precum și spațiul aerian situat deasupra acestora;
- (l) „corespondență oficială” înseamnă toată corespondența referitoare la operație și la funcțiile sale.

Articolul 2

Dispoziții generale

- (1) EUNAVFOR și personalul său respectă actele cu putere de lege și actele administrative ale statului-gazdă și se abțin de la orice acțiune sau activitate incompatibilă cu obiectivele operației.
- (2) EUNAVFOR comunică periodic guvernului statului-gazdă numărul de membri ai personalului său care se află pe teritoriul respectiv, precum și identitatea navelor, a aeronavelor și a unităților care operează în apele statului-gazdă sau care fac escală în porturile sale.

Articolul 3

Identificarea

- (1) Membrii personalului EUNAVFOR prezenți pe teritoriul terestru al statului-gazdă poartă în permanență asupra lor pașaportul sau cartea de identitate militară.
- (2) Vehiculele, aeronavele, navele și alte mijloace de transport ale EUNAVFOR poartă marcaje de identificare și/sau plăci de înmatriculare distinctive ale EUNAVFOR, care se notifică în prealabil autorităților competente ale statului-gazdă.
- (3) EUNAVFOR are dreptul de a arbora drapelul Uniunii Europene și semne distinctive, precum însemne militare, titluri și simboluri oficiale, pe instalațiile, vehiculele și alte mijloace de transport ale sale. Uniformele personalului EUNAVFOR poartă o emblemă distinctivă a EUNAVFOR. Drapelele sau însemnele naționale ale contingentelor naționale participante la operație pot fi arborate pe instalații, vehicule și alte mijloace de transport și uniforme ale EUNAVFOR, în conformitate cu decizia comandantului forței UE.

Articolul 4

Trecerea frontierei și deplasarea pe teritoriul statului-gazdă

(1) Cu excepția echipajelor navelor și aeronavelor EUNAVFOR, membrii personalului EUNAVFOR pot intra pe teritoriul statului-gazdă numai după prezentarea documentelor prevăzute la articolul 3 alineatul (1). Ulterior, atunci când intră, părăsesc sau sunt prezenți pe teritoriul statului-gazdă, aceștia sunt scutiți de aplicarea dispozițiilor privind pașapoartele și vizele și de inspecțiile efectuate în cadrul formalităților de imigrare și de control vamal.

(2) Membrii personalului EUNAVFOR sunt scutiți de aplicarea dispozițiilor statului-gazdă referitoare la înregistrarea și controlul străinilor, dar nu dobândesc dreptul de ședere sau de domiciliu permanent pe teritoriul statului-gazdă.

(3) La intrarea într-un aeroport sau port al statului-gazdă, EUNAVFOR respectă actele cu putere de lege și normele administrative ale statului-gazdă în materie de sănătate publică și de protecție a mediului. În acest scop, se poate încheia un acord de punere în aplicare, astfel cum se menționează la articolul 18.

(4) O listă generală a resurselor EUNAVFOR care intră pe teritoriul statului-gazdă este furnizată acestuia cu titlu informativ. Respectivele resurse poartă un marcaj de identificare EUNAVFOR. Resursele și mijloacele de transport ale EUNAVFOR destinate susținerii operației, care intră, tranzitează sau părăsesc teritoriul statului-gazdă, sunt scutite de orice obligație de a prezenta inventare sau alte documente vamale, precum și de orice inspecție.

(5) Membrii personalului EUNAVFOR pot, cu respectarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statului-gazdă, să conducă vehicule motorizate și să piloteze nave sau aeronave pe teritoriul statului-gazdă cu condiția să fie titularii, după caz, ai unui permis de conducere, ai unui brevet de căpitan sau ai unei licențe de pilot național, internațional sau militar valabile.

(6) Pentru nevoile operației, statul-gazdă acordă EUNAVFOR și personalului acesteia libertate de mișcare și de circulație pe teritoriul său, inclusiv în apele sale și în spațiul său aerian. Libertatea de mișcare în apele statului-gazdă include staționarea și acostarea în orice împrejurări.

(7) Pentru nevoile operației, EUNAVFOR poate desfășura, pe teritoriul statului-gazdă, inclusiv în marea teritorială și în spațiul aerian, lansarea, debarcarea sau îmbarcarea aeronavelor sau a dispozitivelor sale militare cu acordul autorității responsabile pentru siguranța zborurilor din statul-gazdă.

(8) Pentru nevoile operațiunii, submarinele EUNAVFOR nu sunt obligate să navigheze la suprafață sau să arboreze pavilionul lor în marea teritorială a statului-gazdă.

Pentru nevoile operației, EUNAVFOR și mijloacele de transport pe care le navosește pot utiliza șoselele, podurile, feriboturile, aeroporturile și porturile fără obligația achitării de redevențe, taxe, tarife sau drepturi similare. EUNAVFOR nu este scutit de la plata unor contribuții la un nivel rezonabil pentru serviciile de care beneficiază la cererea sa, în aceleași condiții cu cele prevăzute pentru forțele armate ale statului-gazdă.

Articolul 5

Privilegii și imunități acordate EUNAVFOR de către statul-gazdă

- (1) Instalațiile EUNAVFOR și navele și aeronavele sale sunt inviolabile. Agenții statului-gazdă nu pot avea acces la acestea fără aprobarea comandantului forței UE.
- (2) Instalațiile EUNAVFOR, mobilierul și alte bunuri auxiliare, precum și mijloacele sale de transport nu pot face obiectul percheziției, rechiziționării, sechestrului sau executării.
- (3) EUNAVFOR, împreună cu bunurile și resursele de care dispune, indiferent de amplasarea acestora și de proprietatea asupra lor, beneficiază de imunitate de jurisdicție.
- (4) Arhivele și documentele EUNAVFOR sunt inviolabile în orice moment și indiferent de locul de depozitare a acestora.
- (5) Corespondența oficială a EUNAVFOR este inviolabilă.
- (6) EUNAVFOR, precum și furnizorii sau contractanții săi, este scutită de toate impozitele, taxele și alte drepturi similare naționale, regionale sau comunale pe bunurile achiziționate sau importate, pe serviciile prestate și pe instalațiile utilizate de EUNAVFOR pentru nevoile operației. EUNAVFOR nu este scutită de redevențe, taxe sau alte drepturi percepute pentru remunerarea serviciilor solicitate și prestate.
- (7) Statul-gazdă autorizează intrarea și ieșirea articolelor destinate operației și le scutește de orice taxe vamale, taxe, tarife sau drepturi similare, altele decât cheltuielile de depozitare, transport și alte servicii solicitate și prestate.

Articolul 6

Privilegii și imunități acordate personalului EUNAVFOR de către statul-gazdă

- (1) Personalul EUNAVFOR nu poate fi supus niciunei forme de arest sau de detenție.
- (2) Documentele, corespondența și bunurile personalului EUNAVFOR beneficiază de inviolabilitate, sub rezerva măsurilor de executare autorizate în temeiul alineatului (6).
- (3) Personalul EUNAVFOR beneficiază de imunitate de jurisdicție penală față de statul-gazdă în orice împrejurări.

Statul participant sau instituția în cauză a UE, după caz, poate renunța la imunitatea de jurisdicție penală a personalului EUNAVFOR. Este necesar ca renunțarea să fie întotdeauna făcută în scris.

- (4) Personalul EUNAVFOR beneficiază de imunitate în raport cu jurisdicțiile civilă și administrativă ale statului-gazdă în ceea ce privește cuvintele pronunțate și scrise, precum și toate actele întreprinse în exercitarea funcțiilor oficiale. Atunci când se inițiază o procedură civilă împotriva personalului EUNAVFOR pe lângă o instanță judecătorească a statului-gazdă, comandantul forței UE și autoritatea competentă a statului participant sau instituția UE sunt informate de îndată. Înainte de inițierea procedurii pe lângă instanța judecătorească competentă, comandantul forței UE și autoritatea competentă a statului participant sau instituția UE au obligația să ateste dacă actul respectiv a fost sau nu comis de personalul EUNAVFOR în exercitarea funcțiilor sale oficiale.

În cazul în care actul respectiv a fost comis în exercitarea funcțiilor oficiale, nu se inițiază o procedură și se aplică dispozițiile articolului 15. În cazul în care actul respectiv nu a fost comis în exercitarea funcțiilor oficiale, procedura poate continua. Atestarea de către comandantul forței UE și autoritatea competentă a statului participant sau instituția UE are un caracter obligatoriu pentru jurisdicția statului-gazdă, care nu o poate contesta.

În cazul în care personalul EUNAVFOR inițiază o procedură, acesta nu mai poate invoca imunitatea de jurisdicție în ceea ce privește orice cerere reconvențională direct legată de cererea principală.

- (5) Personalul EUNAVFOR nu poate fi obligat să depună mărturie. Cu toate acestea, EUNAVFOR și statele participante se străduiesc să furnizeze declarații ale martorilor sau declarații în scris depuse sub jurământ ale membrilor personalului EUNAVFOR implicați în orice incident legat de transferul de persoane în cadrul unui acord între Uniunea Europeană și statul-gazdă privind condițiile transferului persoanelor suspectate de piraterie și de jafuri armate și al bunurilor confiscate de la EUNAVFOR la statul-gazdă.

- (6) Împotriva personalului EUNAVFOR nu poate fi luată nicio măsură de executare, cu excepția unei proceduri civile nelegate de funcțiile sale oficiale. Bunurile personalului EUNAVFOR, certificate de către comandantul forței UE ca fiind necesare exercitării funcțiilor acestuia, nu pot fi supuse sechestrului ca urmare a unei hotărâri judecătorești. În cadrul procedurii civile, personalul EUNAVFOR nu este supus niciunei restrângeri a libertății personale și nici altor măsuri de constrângere.

- (7) Imunitatea de jurisdicție a personalului EUNAVFOR față de statul-gazdă nu conferă imunitate în raport cu jurisdicția statelor participante respective.

(8) În ceea ce privește prestarea de servicii pentru EUNAVFOR, personalul EUNAVFOR este scutit de dispozițiile privind asigurările sociale aflate în vigoare în statul-gazdă.

(9) Personalul EUNAVFOR este scutit de orice formă de impozitare în statul-gazdă, în ceea ce privește remunerația și alte drepturi bănești care îi sunt plătite de EUNAVFOR sau de statele participante, precum și în ceea ce privește veniturile încasate în afara statului-gazdă.

În conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative pe care le poate adopta, statul-gazdă acordă intrarea și scutirea de taxe vamale, impozite și alte redevențe conexe, altele decât cheltuielile de depozitare, de transport și pentru servicii similare, pe obiectele destinate uzului personal al personalului EUNAVFOR.

Personalul EUNAVFOR este scutit de inspectarea bagajului personal, în afară de cazul în care există motive serioase de a se crede că acesta conține obiecte care nu sunt destinate uzului său personal sau obiecte al căror import sau export este interzis de legislație, sau care sunt supuse regulamentelor de carantină ale statului-gazdă. Într-un astfel de caz, inspecția se efectuează numai în prezența membrilor personalului EUNAVFOR în cauză sau a unui reprezentant autorizat al EUNAVFOR.

Articolul 7

Personal angajat pe plan local

Personalul angajat pe plan local nu beneficiază de privilegii și imunități decât în măsura în care acestea sunt recunoscute de statul-gazdă. Cu toate acestea, statul-gazdă are obligația să își exercite jurisdicția asupra acestui personal și să nu intervină în mod nejustificat în îndeplinirea funcțiilor operației.

Articolul 8

Jurisdicția penală

Autoritățile competente ale unui stat participant pot exercita pe teritoriul statului-gazdă toate atribuțiile de jurisdicție penală și disciplinară care le sunt conferite de legislația statului participant cu privire la toți membrii personalului EUNAVFOR supuși acestei legislații. Ori de câte ori este posibil, statul-gazdă se străduiește să faciliteze exercitarea jurisdicției de către autoritățile competente ale statului participant.

Articolul 9

Uniforma și armamentul

(1) Portul uniformei face obiectul unor norme stabilite de comandantul forței UE.

(2) Pe mare, membrii personalului militar al EUNAVFOR, precum și membrii personalul polițienesc care însoțesc persoanele reținute de EUNAVFOR pot purta sau transporta arme și muniții, cu condiția de a fi autorizați în acest sens

prin ordinele EUNAVFOR, în limita strictă a necesităților operaționale.

(3) În spațiul terestru al Seychelles, membrii personalului EUNAVFOR pot purta arme, cu condiția de a fi autorizați în acest sens prin ordinele EUNAVFOR, atunci când se află în interiorul spațiilor alocate sau în tranzit între aceste spații sau pe navele și aeronavele acestora și atunci când însoțesc persoanele suspectate de piraterie reținute. În orice altă situație, portul de armă este posibil numai cu autorizare prealabilă în temeiul Legii privind armele de foc și munițiile din Seychelles.

Articolul 10

Susținerea acordată de statul-gazdă și încheierea de contracte

(1) Statul-gazdă acceptă, în cazul în care este solicitat, să asiste EUNAVFOR să găsească instalații corespunzătoare.

(2) În limita mijloacelor și a capacităților sale, statul-gazdă pune gratuit la dispoziție instalațiile aflate în proprietatea sa, în măsura în care instalațiile respective sunt solicitate pentru conducerea activităților administrative și operaționale ale EUNAVFOR, cu excepția contribuțiilor pentru utilități și a combustibilului.

(3) În limita mijloacelor și capacităților sale, statul-gazdă contribuie la pregătirea, stabilirea, executarea și susținerea operației. Asistența și sprijinul pe care le oferă statul-gazdă operației se furnizează în aceleași condiții cu asistența și sprijinul oferite de statul-gazdă pentru propriile forțe armate.

(4) Legislația aplicabilă contractelor încheiate de EUNAVFOR în statul-gazdă se menționează în contractele respective.

(5) Contractul poate stipula că procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la articolul 15 alineatele (3) și (4) se aplică litigiilor apărute ca urmare a aplicării contractului.

(6) Statul-gazdă facilitează punerea în aplicare a contractelor încheiate de EUNAVFOR cu entitățile comerciale pentru nevoile operației.

Articolul 11

Modificarea instalațiilor

(1) Cu respectarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statului-gazdă, EUNAVFOR este autorizată să construiască sau să modifice instalațiile în funcție de nevoile sale operaționale.

(2) Statul-gazdă nu poate pretinde compensații din partea EUNAVFOR pentru aceste construcții sau modificări.

Articolul 12

Membrii decedați ai personalului EUNAVFOR

(1) Comandantul forței UE are dreptul de a se ocupa de repatrierea oricărui membru decedat al personalului EUNAVFOR, precum și a bunurilor personale ale acestuia și de a adopta măsuri corespunzătoare în acest sens.

(2) Nu se poate practica o autopsie pe corpul unui membru decedat al personalului EUNAVFOR fără acordul statului al cărui cetățean este respectiva persoană decedată și fără prezența unui reprezentant al EUNAVFOR și/sau al statului al cărui cetățean este respectiva persoană decedată.

(3) Statul-gazdă și EUNAVFOR cooperează în cea mai largă măsură pentru asigurarea repatrierii cât mai rapide a oricărui membru decedat al personalului EUNAVFOR.

Articolul 13

Securitatea EUNAVFOR și poliția militară

(1) Statul-gazdă ia toate măsurile adecvate pentru a asigura siguranța și securitatea EUNAVFOR și a personalului său.

(2) Comandantul forței UE poate crea o unitate de poliție militară în vederea menținerii ordinii în cadrul instalațiilor EUNAVFOR.

(3) De asemenea, unitatea de poliție militară, după consultarea și în colaborare cu poliția militară sau poliția statului-gazdă, poate interveni în exteriorul instalațiilor menționate pentru a asigura menținerea ordinii și disciplinei în rândul personalului EUNAVFOR.

(4) Personalul EUNAVFOR care tranzitează teritoriul statului-gazdă pentru a însoți persoanele reținute de EUNAVFOR poate utiliza măsurile de constrângere corporală necesare împotriva respectivelor persoane.

Articolul 14

Comunicațiile

(1) EUNAVFOR poate instala și utiliza radioemitoare și radioreceptoare, precum și sisteme prin satelit. EUNAVFOR cooperează cu autoritățile competente ale statului-gazdă pentru evitarea conflictelor legate de utilizarea frecvențelor adecvate. Accesul la spectrul de frecvențe se acordă în mod gratuit de către statul-gazdă în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale statului-gazdă.

(2) EUNAVFOR are dreptul de a comunica fără restricții prin radio (inclusiv prin satelit, telefon mobil sau aparat radio portabil), prin telefon, prin telegraf, prin fax și prin alte mijloace, precum și dreptul de a instala echipamentele

necesare asigurării comunicațiilor dorite în cadrul instalațiilor EUNAVFOR și între aceste instalații, inclusiv dreptul de a instala cabluri și linii terestre pentru nevoile operației.

(3) EUNAVFOR poate lua, la nivelul instalațiilor proprii, măsurile necesare asigurării transmiterii corespondenței adresate EUNAVFOR sau personalului său, ori care provine de la EUNAVFOR sau personalul său.

Articolul 15

Cereri de despăgubiri pentru deces, rănire, prejudicii sau pierderi

(1) EUNAVFOR și personalul său nu pot fi făcuți răspunzători de deteriorarea sau de pierderea bunurilor civile sau publice cauzate de acțiunile întreprinse de EUNAVFOR în exercitarea funcțiilor sale oficiale sau cauzate de activitățile legate de tulburări civile sau de protecția EUNAVFOR.

(2) În scopul realizării unei înțelegeri amiabile, cererile de despăgubiri în caz de deteriorare sau de pierdere a bunurilor civile sau publice nereglementate de alineatul (1), precum și cererile de despăgubiri în caz de deces sau rănire a unei persoane și de deteriorare sau pierdere a unor bunuri care aparțin EUNAVFOR se transmit EUNAVFOR fie prin intermediul autorităților competente ale statului-gazdă, în ceea ce privește cererile prezentate de persoane juridice sau fizice ale statului-gazdă, fie al autorităților competente ale statului-gazdă, în ceea ce privește cererile prezentate de EUNAVFOR.

(3) Atunci când nu se poate realiza o înțelegere amiabilă, cererea de despăgubiri se transmite unei comisii de despăgubire constituite în mod egal din reprezentanți ai EUNAVFOR și ai statului-gazdă. Soluționarea cererilor se face de comun acord.

(4) Atunci când nu se poate ajunge la o soluție în cadrul comisiei de despăgubire, se procedează după cum urmează:

(a) cererile pentru o sumă mai mică sau egală cu 40 000 EUR se soluționează pe cale diplomatică între statul-gazdă și reprezentanții ai UE;

(b) cererile pentru o sumă mai mare decât cea menționată la litera (a) se supun unei instanțe de arbitraj, a cărei hotărâre este obligatorie.

(5) Instanța de arbitraj este constituită din trei arbitri, primul arbitru fiind desemnat de statul-gazdă, al doilea de către EUNAVFOR și al treilea de comun acord de către statul-gazdă și EUNAVFOR. În cazul în care una dintre părți omite să desemneze un arbitru în termen de două luni sau în lipsa unui acord între statul-gazdă și EUNAVFOR privind desemnarea celui de al treilea arbitru, acesta este numit din oficiu de președintele Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Comandantul operației/forței UE și autoritățile administrative ale statului-gazdă convin asupra dispozițiilor administrative necesare stabilirii mandatului comisiei de despăgubire sau al instanței de arbitraj, a procedurilor aplicabile în cadrul acestor organe și a condițiilor de reglementare a depunerii cererilor de despăgubiri.

Articolul 16

Cooperarea și diferențele

(1) Toate chestiunile privind aplicarea prezentului acord sunt examinate împreună de reprezentanții EUNAVFOR și de autoritățile competente ale statului-gazdă.

(2) În lipsa unei soluționări prealabile, diferențele privind interpretarea sau aplicarea prezentului acord se soluționează exclusiv pe cale diplomatică între reprezentanții ai UE și statul gazdă.

Articolul 17

Alte dispoziții

(1) Atunci când în prezentul acord se face trimitere la privilegiile, imunitățile și drepturile EUNAVFOR și ale personalului său, guvernul statului-gazdă răspunde de punerea lor în aplicare și de respectarea acestora de către autoritățile competente locale ale statului-gazdă.

(2) Nicio dispoziție din prezentul acord nu vizează să deroge de la drepturi care pot fi eventual recunoscute, în temeiul altor acorduri, pentru un stat membru al UE sau un alt stat participant la EUNAVFOR și nu poate fi interpretată ca o derogare de la acestea.

Articolul 18

Modalități de punere în aplicare

În sensul aplicării prezentului acord, chestiunile de ordin operațional, administrativ, financiar și tehnic pot face obiectul unor acorduri separate încheiate între comandantul operației/forței UE și autoritățile administrative ale statului-gazdă.

Articolul 19

Intrarea în vigoare și rezilierea

(1) Prezentul acord intră în vigoare la data semnării sale și rămâne în vigoare până la data plecării ultimei componente EUNAVFOR și a ultimului membru al personalului EUNAVFOR, în conformitate cu notificarea transmisă de EUNAVFOR. Oricare dintre părți poate denunța prezentul acord înainte de acest termen, cu un preaviz în scris de șase luni.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), dispozițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (8), la articolul 5 alineatele (1)-(3), (6) și (7), la articolul 6 alineatele (1), (3), (4), (6), (8)-(10), la articolul 10 alineatul (2), la articolul 11, la articolul 13 alineatele (1) și (2) și la articolul 15 sunt considerate ca fiind aplicabile începând cu data desfășurării primului membru al personalului EUNAVFOR, în cazul în care această dată este anterioară datei intrării în vigoare a prezentului acord.

(3) Prezentul acord poate fi modificat pe baza acordului scris al părților.

(4) Rezilierea prezentului acord nu afectează drepturile sau obligațiile care rezultă din executarea sa înainte de respectiva reziliere.

Încheiat la Victoria, Seychelles, în dublu exemplar, în limba engleză, la 10 noiembrie 2009.

Pentru Uniunea Europeană

Republica Seychelles

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI VI DIN TRATATUL UE

DECIZIA 2009/917/JAI A CONSILIULUI

din 30 noiembrie 2009

privind utilizarea tehnologiei informației în domeniul vamal

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 30 alineatul (1) litera (a) și articolul 34 alineatul (2) litera (c),

având în vedere inițiativa Republicii Franceze,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Autoritățile vamale sunt însărcinate, împreună cu alte autorități competente, să prevină, să investigheze și să urmărească încălcările săvârșite nu numai împotriva normelor comunitare, ci și împotriva legislațiilor naționale, la frontierele externe ale Comunității și pe teritoriul comunitar.
- (2) Creșterea traficului ilicit de orice natură constituie o gravă amenințare pentru sănătatea, moralitatea și siguranța publică.
- (3) Se impune consolidarea cooperării între autoritățile vamale prin stabilirea unor proceduri care vor permite autorităților vamale să acționeze împreună și să facă schimb de date cu caracter personal sau de altă natură privind activitățile de trafic ilicit, prin utilizarea noilor tehnologii de gestionare și transmitere a informațiilor de acest tip, ținându-se seama de Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală ⁽²⁾ și a principiilor enunțate în Recomandarea nr. R (87) 15 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 17 septembrie 1987 de reglementare a utilizării datelor cu caracter personal în sectorul polițienesc [denumită în continuare „Recomandarea nr. R (87) 15”].

(4) Se impune, de asemenea, asigurarea unui grad sporit de complementaritate cu acțiunile întreprinse în cadrul cooperării cu Oficiul European de Poliție (Europol) și cu Unitatea europeană de cooperare judiciară (Eurojust), permițând accesul acestor organisme la datele conținute în Sistemul de informații al vămilor, inclusiv la baza de date pentru identificarea dosarelor vamale, în scopul îndeplinirii sarcinilor care le revin în cadrul mandatului.

(5) Accesul pentru citire la Sistemul de informații al vămilor ar trebui să permită Europol compararea informațiilor obținute prin alte mijloace cu informațiile disponibile în bazele de date menționate, identificarea unor noi legături care nu au putut fi detectate anterior și realizarea în acest mod a unor analize mai cuprinzătoare. Accesului pentru citire la baza de date pentru identificarea dosarelor vamale ar trebui să permită Europol deconspirarea cauzelor conexe ale anchetelor penale, până atunci necunoscute de Europol, care au o dimensiune atât în interiorul, cât și în exteriorul Uniunii Europene.

(6) Accesului pentru citire la Sistemul de informații al vămilor ar trebui să permită Eurojust obținerea unor informații imediate necesare pentru o primă analiză de ansamblu exactă, în scopul identificării și al îndepărtării obstacolelor juridice și al obținerii unor rezultate mai bune în ceea ce privește urmărirea penală. Accesului pentru citire la baza de date pentru identificarea dosarelor vamale ar trebui să permită Eurojust primirea de informații privind anchetele în curs și încheiate în diferite state membre, intensificând astfel sprijinul acordat autorităților judiciare din statele membre.

(7) Întrucât autoritățile vamale trebuie să aplice în activitatea lor curentă atât dispozițiile comunitare, cât și pe cele necomunitare, este necesar să se asigure evoluția în paralel a dispozițiilor referitoare la asistența reciprocă și la cooperarea administrativă. Astfel, ar trebui luate în considerare dispozițiile referitoare la Sistemul de informații al vămilor și la baza de date pentru identificarea dosarelor vamale din Regulamentul (CE) nr. 766/2008 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Avizul din 24 noiembrie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 350, 30.12.2008, p. 60.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 766/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 218, 13.8.2008, p. 48).

- (8) Statele membre recunosc avantajele pe care utilizarea integrală a bazei de date pentru identificarea dosarelor vamale le vor avea pentru coordonarea și consolidarea luptei împotriva criminalității transfrontaliere și, prin urmare, se angajează să introducă date în această bază de date cât mai susținut.
- (9) Experiența dobândită de la intrarea în vigoare a Convenției privind utilizarea tehnologiei informației în domeniul vamal din 26 iulie 1995 (denumită în continuare „Convenția SIV”) ⁽¹⁾ demonstrează faptul că utilizarea Sistemului de informații al vămilor în scopul unic al observării și al informării, al supravegherii discrete sau al controalelor specifice nu permite atingerea integrală a obiectivului sistemului, care este acela de a contribui la prevenirea, investigarea și urmărirea penală a încălcărilor grave ale legislațiilor naționale.
- (10) O analiză strategică ar trebui să ajute responsabilii de la cel mai înalt nivel să elaboreze proiectele, obiectivele și politicile de combatere a fraudei, să planifice activitățile și să aloce resursele necesare pentru îndeplinirea obiectivelor operaționale.
- (11) O analiză operațională privind activitățile, resursele și intențiile anumitor persoane sau societăți care nu respectă sau par să nu respecte legislația națională ar trebui să ajute autoritățile vamale să ia măsurile adecvate, de la caz la caz, pentru realizarea obiectivelor în materie de combatere a fraudelor.
- (12) Convenția SIV ar trebui, prin urmare, să fie înlocuită.
- (13) Prezenta decizie respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.
- (14) Prezenta decizie nu împiedică niciun stat membru să aplice normele sale constituționale privind accesul publicului la documentele oficiale,

DECIDE:

CAPITOLUL 1

INSTITUIREA UNUI SISTEM DE INFORMAȚII AL VĂMILOR

Articolul 1

- (1) Prin prezenta decizie se instituie un sistem de informații automat comun care răspunde necesităților vamale (denumit în continuare „Sistemul de informații al vămilor” sau „Sistemul”).
- (2) Obiectivul Sistemului de informații al vămilor, în conformitate cu prezenta decizie, este acela de a ajuta la prevenirea, investigarea și urmărirea penală a încălcărilor grave ale legislațiilor naționale, întărind, printr-o mai rapidă difuzare a infor-

mațiilor, eficacitatea procedurilor de cooperare și de control ale autorităților vamale ale statelor membre.

CAPITOLUL II

DEFINIȚII

Articolul 2

În sensul prezentei decizii:

1. „legislație națională” înseamnă actele cu putere de lege sau reglementările unui stat membru, a căror punere în aplicare este total sau parțial de competența autorității vamale a respectivului stat membru în ceea ce privește:
 - (a) circulația mărfurilor care fac obiectul unor măsuri de interdicție, de restricție sau de control, în special măsurile aflate sub incidența articolelor 30 și 296 din Tratatul de instituire a Comunității Europene („Tratatul CE”);
 - (b) măsurile de control al mișcărilor de numerar în cadrul Comunității, atunci când astfel de măsuri sunt luate în conformitate cu articolul 58 din Tratatul CE;
 - (c) transferarea, schimbarea, ascunderea sau disimularea naturii bunurilor sau a produselor care au fost dobândite sau obținute direct sau indirect în urma unui trafic internațional ilicit de substanțe stupefiante sau a încălcării:
 - (i) actelor cu putere de lege sau actelor administrative ale unui stat membru, a căror punere în aplicare este total sau parțial de competența autorității vamale a respectivului stat membru în ceea ce privește circulația transfrontalieră a mărfurilor care fac obiectul unor măsuri de interdicție, de restricționare sau de control, în special cele vizate la articolele 30 și 296 din Tratatul CE, precum și accizele nearmonizate;
 - (ii) ansamblului dispozițiilor comunitare și a dispozițiilor de punere în aplicare a legislației comunitare care reglementează importul, exportul, tranzitul și depozitarea mărfurilor care fac obiectul schimburilor dintre statele membre și țările terțe, precum și al schimburilor dintre statele membre în cazul mărfurilor care nu au statut comunitar în sensul articolului 23 din Tratatul CE sau pentru care condițiile de dobândire a statutului comunitar fac obiectul controalelor sau anchetelor suplimentare;
 - (iii) ansamblului dispozițiilor adoptate la nivel comunitar în cadrul politicii agricole comune și a normelor specifice adoptate cu privire la mărfurile obținute în urma prelucrării produselor agricole;

⁽¹⁾ JO C 316, 27.11.1995, p. 33.

- (iv) ansamblului dispozițiilor adoptate la nivel comunitar în ceea ce privește accizele armonizate și taxele pe valoarea adăugată aplicate importurilor, precum și a dispozițiilor naționale care le pun în aplicare sau care au fost utilizate în acest cadru;
2. „date cu caracter personal” înseamnă orice informație privind o persoană fizică identificată sau identificabilă („persoana vizată”), unde o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un număr de identificare sau la unul sau mulți factori specifici identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale;
3. „stat membru furnizor” înseamnă statul membru care introduce date în Sistemul de informații al vămilor;
4. „analiză operațională” înseamnă analiza privitoare la operațiunile care constituie sau care par să constituie încălcări ale legislației naționale, prin realizarea următoarelor etape:
- (a) culegerea de informații, inclusiv de date cu caracter personal;
- (b) evaluarea fiabilității sursei de informații și a informațiilor în sine;
- (c) cercetarea, prezentarea metodologică și interpretarea legăturilor dintre aceste informații sau dintre aceste informații și alte date semnificative;
- (d) formularea de observații, ipoteze sau recomandări care pot fi utilizate direct de autoritățile competente ca informații privind riscurile pentru a preveni și a detecta alte operațiuni care constituie încălcări ale legislației naționale și/sau pentru a identifica cu precizie persoanele sau societățile implicate în aceste operațiuni;
5. „analiză strategică” înseamnă cercetarea și prezentarea tendințelor generale în materie de încălcări ale legislației naționale printr-o evaluare a amenințării reprezentate de anumite tipuri de operațiuni care constituie încălcări ale legislației naționale, a amploarei și a impactului acestora, în vederea stabilirii priorităților, a obținerii unei imagini mai clare a fenomenului sau amenințării în cauză, a reorientării acțiunilor pentru a preveni și detecta fraudele, precum și în vederea revizuirii organizării departamentale. Pentru analiza strategică pot fi utilizate numai datele din conținutul cărora au fost eliminați factorii de identificare.

CAPITOLUL III

FUNȚIONAREA ȘI UTILIZAREA SISTEMULUI DE INFORMAȚII AL VĂMILOR

Articolul 3

(1) Sistemul de informații al vămilor este format dintr-o bază de date centrală accesibilă prin intermediul unor terminale aflate

în fiecare dintre statele membre. Sistemul de informații al vămilor cuprinde numai datele, inclusiv cele cu caracter personal, necesare îndeplinirii propriului obiectiv, astfel cum este menționat la articolul 1 alineatul (2), grupate în următoarele categorii:

- (a) mărfuri;
- (b) mijloace de transport;
- (c) societăți;
- (d) persoane;
- (e) tendințe ale fraudei;
- (f) competențe disponibile;
- (g) articole reținute, puse sub sechestru sau confiscate;
- (h) lichidități reținute, puse sub sechestru sau confiscate.

(2) Comisia asigură gestionarea tehnică a infrastructurii Sistemului de informații al vămilor în conformitate cu normele prevăzute de dispozițiile de aplicare adoptate de către Consiliu.

Comisia informează comitetul menționat la articolul 27 cu privire la gestionare.

(3) Comisia comunică respectivului comitet modalitățile practice adoptate în scopul gestionării tehnice.

Articolul 4

(1) Statele membre stabilesc datele care urmează să fie introduse în Sistemul de informații al vămilor corespunzătoare fiecăreia dintre categoriile menționate la articolul 3 alineatul (1), în măsura în care această acțiune este necesară pentru atingerea obiectivului Sistemului. Datele cu caracter personal nu trebuie în niciun caz să fie introduse în categoria menționată la articolul 3 alineatul (1) litera (e).

(2) În ceea ce privește categoriile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(d), informațiile cu caracter personal introduse în sistem se limitează la:

- (a) numele, numele dinaintea căsătoriei, prenumele, numele anterioare și pseudonimele sau numele alese;
- (b) data și locul nașterii;
- (c) cetățenia;
- (d) sexul;
- (e) numărul, precum și locul și data eliberării documentelor de identitate (pașapoarte, cărți de identitate, permise de conducere);

- (f) adresa;
- (g) toate semnele particulare obiective și permanente;
- (h) motivul introducerii datelor;
- (i) acțiunea propusă;
- (j) codul de alertă care avertizează că persoana respectivă a deținut deja o armă, a făcut uz de violență sau s-a sustras cercetărilor efectuate de către autorități;
- (k) numărul de înmatriculare al mijlocului de transport.
- (3) În ceea ce privește categoria menționată la articolul 3 alineatul (1) litera (f), informațiile cu caracter personal introduse în sistem se limitează la numele și prenumele experților.
- (4) În ceea ce privește categoriile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (g) și (h), informațiile cu caracter personal introduse în sistem se limitează la:
- (a) numele, numele dinaintea căsătoriei, prenumele, numele anterioare și pseudonimele sau numele alese;
- (b) data și locul nașterii;
- (c) cetățenia;
- (d) sexul;
- (e) adresa.
- (5) În niciun caz, Sistemul de informații al vămilor nu include datele cu caracter personal enumerate la articolul 6 din Decizia-cadru 2008/977/JAI.

Articolul 5

- (1) Datele din categoriile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(g) se introduc în Sistemul de informații al vămilor numai în scopul observării și informării, al supravegherii discrete, al controalelor specifice și al analizei operaționale sau strategice.

Datele din categoria menționată la articolul 3 alineatul (1) litera (h) se introduc în Sistemul de informații al vămilor numai în scopul analizei operaționale sau strategice.

- (2) În sensul acțiunilor propuse menționate la alineatul (1), datele cu caracter personal din oricare dintre categoriile menționate la articolul 3 alineatul (1) pot fi introduse în Sistemul de informații al vămilor numai în cazul în care există indicii concrete, în special în temeiul unor activități ilegale anterioare, care sugerează că persoana respectivă a comis sau că este în curs de a comite ori că va comite încălcări grave ale legislațiilor naționale.

Articolul 6

- (1) În cazul în care sunt efectuate acțiunile menționate la articolul 5 alineatul (1), vor putea fi culese și transferate către statul membru furnizor toate sau o parte dintre următoarele informații:
- (i) faptul că marfa, mijloacele de transport, societatea sau persoana care au făcut obiectul informării au fost localizate;
- (ii) locul, ora și motivul controlului;
- (iii) itinerarul urmat și destinația călătoriei;
- (iv) persoanele care însoțesc persoana în cauză sau ocupații mijloacelor de transport utilizate;
- (v) mijloacele de transport utilizate;
- (vi) obiectele transportate;
- (vii) circumstanțele în care marfa, mijloacele de transport, societatea sau persoana au fost descoperite.

Atunci când astfel de informații sunt culese în cursul unei operații de supraveghere discretă, trebuie luate măsuri pentru a se asigura că natura secretă a supravegherii nu este compromisă.

- (2) În cadrul controalelor specifice menționate la articolul 5 alineatul (1), persoanele, mijloacele de transport și obiectele pot fi cercetate în limita a ceea ce este permis și în conformitate cu actele cu putere de lege, reglementările și procedurile statului membru în care cercetarea are loc. În cazul în care controalele specifice nu sunt autorizate de legislația unui stat membru, ele sunt transformate automat în operațiuni de observare și informare sau de supraveghere discretă de către statul membru respectiv.

Articolul 7

- (1) Accesul direct la datele introduse în Sistemul de informații al vămilor este rezervat autorităților naționale desemnate de fiecare stat membru. Aceste autorități naționale sunt autorități vamale, dar pot include de asemenea alte autorități competente, în conformitate cu actele cu putere de lege, reglementările și procedurile statului membru respectiv, să acționeze în vederea atingerii obiectivului menționat la articolul 1 alineatul (2).

- (2) Fiecare stat membru trimite fiecăruia dintre celelalte state membre și comitetului menționat la articolul 27 o listă cu autoritățile sale competente desemnate în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, care sunt autorizate să aibă acces direct la datele Sistemului de informații al vămilor, precizând, pentru fiecare autoritate în parte, la ce date poate avea acces și în ce scop.

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), Consiliul poate, printr-o decizie unanimă, să permită accesul unor organizații internaționale sau regionale la Sistemul de informații al vămilor. Pentru a lua decizia respectivă, Consiliul ține seama de orice înțelegere bilaterală existentă, precum și de orice aviz privind adecvarea măsurilor pentru protecția datelor emis de autoritatea comună de control menționată la articolul 25.

Articolul 8

(1) Statele membre, Europol și Eurojust pot utiliza datele obținute din Sistemul de informații al vămilor numai pentru atingerea obiectivului menționat la articolul 1 alineatul (2). Cu toate acestea, statele membre pot să utilizeze respectivele date în scop administrativ sau în alt scop, sub rezerva unei autorizări prealabile și a oricăror condiții impuse de către statul membru care a introdus datele în sistem. O astfel de utilizare în alt scop trebuie să respecte actele cu putere de lege, reglementările și procedurile statului membru care caută să utilizeze datele în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Decizia-cadru 2008/977/JAI și ar trebui să țină seama de principiul 5.2.i din Recomandarea nr. R (87) 15.

(2) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (4) din prezentul articol, articolului 7 alineatul (3) și articolelor 11 și 12, datele obținute din Sistemul de informații al vămilor pot fi utilizate, în fiecare stat membru, numai de către autoritățile naționale desemnate de acel stat membru, care sunt competente să acționeze în scopul îndeplinirii obiectivului menționat la articolul 1 alineatul (2), în conformitate cu actele cu putere de lege, reglementările și procedurile statului membru respectiv.

(3) Fiecare stat membru trimite fiecăruia dintre celelalte state membre, precum și comitetului menționat la articolul 27 o listă a autorităților competente pe care le-a desemnat în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

(4) Sub rezerva autorizării prealabile a statului membru care le-a introdus în sistem și a oricăror condiții pe care acesta le-a impus, datele obținute din Sistemul de informații al vămilor pot fi transferate către autoritățile naționale, altele decât cele desemnate în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol, unor țări terțe, precum și unor organizații internaționale sau regionale care doresc să le utilizeze. Fiecare stat membru ia măsuri speciale pentru a asigura securitatea acestor date atunci când ele sunt transferate către servicii situate în afara teritoriului propriu. Detaliile referitoare la aceste măsuri se transmit autorității comune de control menționate la articolul 25.

Articolul 9

(1) Introducerea datelor în Sistemul de informații al vămilor este reglementată prin actele cu putere de lege, reglementările și procedurile statului membru furnizor, cu excepția cazului în care prezenta decizie stabilește dispoziții mai stricte.

(2) Utilizarea datelor obținute din Sistemul de informații al vămilor, inclusiv îndeplinirea oricărei acțiuni menționate la

articolul 5 alineatul (1) și propuse de statul membru furnizor, este reglementată de actele cu putere de lege, reglementările și procedurile statului membru care utilizează aceste date, cu excepția cazului în care prezenta decizie stabilește dispoziții mai stricte.

Articolul 10

(1) Fiecare stat membru desemnează o autoritate vamală competentă căreia îi revine răspunderea la nivel național în ceea ce privește Sistemul de informații al vămilor.

(2) Autoritatea menționată la alineatul (1) răspunde de buna funcționare a Sistemului de informații al vămilor pe teritoriul statului membru și ia măsurile necesare pentru a veghea la respectarea prezentei decizii.

(3) Statele membre își comunică reciproc numele autorităților menționate la alineatul (1).

Articolul 11

(1) Europol are dreptul, în limitele mandatului său și în scopul îndeplinirii sarcinilor sale, de acces la datele introduse în Sistemul de informații al vămilor în conformitate cu articolele 1, 3-6 și 15-19, precum și de a efectua căutări în aceste date.

(2) Atunci când o căutare efectuată de Europol indică existența unei concordanțe între informațiile prelucrate de Europol și datele introduse în Sistemul de informații al vămilor, Europol, prin intermediul canalelor definite în Decizia 2009/371/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 de înființare a Oficiului European de Poliție (Europol) ⁽¹⁾, informează despre acest fapt statul membru care a introdus datele respective.

(3) Utilizarea informațiilor obținute în urma unei căutări în Sistemul de informații al vămilor este condiționată de acordul statului membru care a introdus datele în sistem. În situația în care statul membru respectiv autorizează utilizarea acestor informații, prelucrarea acestora este reglementată de Decizia 2009/371/JAI. Europol poate transfera aceste informații către țări sau organisme terțe numai cu acordul statului care a introdus datele în sistem.

(4) Europol poate solicita alte informații statelor membre în cauză, în conformitate cu dispozițiile Deciziei 2009/371/JAI.

(5) Fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4), Europol nu conectează părțile din Sistemul de informații al vămilor la care are acces la un sistem informatizat de culegere a datelor exploatat de Europol sau în cadrul acestuia, nu transferă datele conținute de acestea către un sistem de acest fel și nici nu descarcă sau copiază prin orice altă modalitate vreo parte a Sistemului de informații al vămilor.

Europol limitează accesul la datele introduse în Sistemul de informații al vămilor la personalul Europol autorizat corespunzător.

⁽¹⁾ JO L 121, 15.5.2009, p. 37.

Europol permite organului de control comun, instituit în temeiul articolului 34 din Decizia 2009/371/JAI, să controleze activitățile Europol în cadrul exercitării dreptului acestuia de a accesa și de a efectua căutări în datele introduse în Sistemul de informații al vămilor.

(6) Niciun element din cuprinsul prezentului articol nu trebuie interpretat ca o limitare a dispozițiilor Deciziei 2009/371/JAI privind protecția datelor și răspunderea pentru orice prelucrare neautorizată sau incorectă a acestor date de către personalul Europol sau ca o îngrădire a competențelor organului de control comun constituit în temeiul respectivei decizii.

Articolul 12

(1) Membrii naționali ai Eurojust, adjuncții lor, asistenții acestora, precum și personalul autorizat special au dreptul, în limitele mandatului Eurojust și în scopul îndeplinirii sarcinilor lor, de a avea acces la datele introduse în Sistemul de informații al vămilor în conformitate cu articolele 1, 3-6 și 15-19, precum și de a efectua căutări în aceste date.

(2) Atunci când o căutare efectuată de un membru național al Eurojust, de adjuncții lui, de asistenții acestuia sau de personalul autorizat special indică existența unei concordanțe între informațiile prelucrate de Eurojust și anumite date existente în Sistemul de informații al vămilor, acesta informează despre acest fapt statul membru care a introdus datele respective. Informațiile obținute printr-o astfel de căutare nu pot fi comunicate unor țări terțe sau organisme terțe decât cu acordul statului membru care a introdus datele.

(3) Niciun element din cuprinsul prezentului articol nu poate fi interpretat ca o limitare a dispozițiilor Deciziei 2009/426/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind consolidarea Eurojust și de modificare a Deciziei 2002/187/JAI de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate⁽¹⁾ privind protecția datelor și răspunderea pentru orice prelucrare neautorizată sau incorectă a acestor date de către membrii naționali ai Eurojust, de adjuncții lor, de asistenții acestora și de către personalul autorizat special, și nici ca o îngrădire a competențelor organului de control comun constituit în temeiul respectivei decizii.

(4) Niciuna dintre părțile Sistemului de informații al vămilor la care au acces membrii naționali ai Eurojust, adjuncții lor, asistenții acestora, precum și personalul autorizat special nu se conectează la un sistem informatic de culegere și prelucrare a datelor exploatate de Eurojust sau în cadrul acestuia și niciuna dintre datele conținute în primele sisteme menționate nu se transferă către al doilea sistem și, de asemenea, nicio parte a Sistemului de informații al vămilor nu se descarcă.

(5) Accesul la datele introduse în Sistemul de informații al vămilor este limitat la membrii naționali ai Eurojust, la adjuncții lor, la asistenții acestora și la personalul autorizat special și nu se extinde la restul personalului Eurojust.

CAPITOLUL IV

MODIFICAREA DATELOR

Articolul 13

(1) Numai statul membru furnizor are dreptul de a modifica, de a completa, de a rectifica sau de a șterge datele pe care le-a introdus în Sistemul de informații al vămilor.

(2) Atunci când un stat membru furnizor constată sau este atenționat asupra faptului că datele pe care le-a introdus conțin erori de fapt sau că au fost introduse sau că sunt păstrate contrar dispozițiilor prezentei decizii, acesta modifică, completează, rectifică sau șterge aceste date, după caz, și informează celelalte state membre, Europol și Eurojust cu privire la aceasta.

(3) În cazul în care unul dintre statele membre, Europol sau Eurojust dispune de dovezi care sugerează că anumite date conțin erori de fapt sau că au fost introduse sau păstrate în Sistemul de informații al vămilor contrar dispozițiilor prezentei decizii, acesta informează cât de curând posibil statul membru furnizor. Acesta din urmă verifică datele respective și, dacă este necesar, le rectifică sau le șterge fără întârziere. Statul membru furnizor informează celelalte state membre, Europol și Eurojust cu privire la orice rectificare sau ștergere pe care a efectuat-o.

(4) Dacă, în momentul introducerii datelor în Sistemul de informații al vămilor, un stat membru constată că raportul său contrazice un raport precedent la nivelul faptelor sau al acțiunii solicitate, acesta informează imediat statul membru care a întocmit precedentul raport. Cele două state membre încearcă apoi să soluționeze chestiunea. În cazul unui dezacord, primul raport se păstrează, dar elementele noului raport care nu se află în contradicție cu primul raport se introduc în sistem.

(5) Sub rezerva dispozițiilor prezentei decizii, atunci când, într-un stat membru, o instanță sau o altă autoritate competentă relevantă din acel stat membru adoptă o decizie definitivă de modificare, de completare, de rectificare sau de ștergere de date în Sistemul de informații al vămilor, statele membre se angajează reciproc să execute respectiva decizie. În cazul unui conflict între astfel de decizii ale instanțelor sau a altor autorități competente, inclusiv cele menționate la articolul 23 alineatul (1) referitoare la rectificare sau ștergere, statul membru care a introdus datele respective șterge datele din sistem.

CAPITOLUL V

REȚINEREA DATELOR

Articolul 14

(1) Datele introduse în Sistemul de informații al vămilor sunt păstrate în sistem atât timp cât este necesar pentru atingerea obiectivului care a motivat introducerea acestora. Necesitatea reținerii datelor se reexaminează cel puțin o dată pe an de statul membru furnizor.

⁽¹⁾ JO L 138, 4.6.2009, p. 14.

(2) Statul membru furnizor poate să hotărască, pe durata examinării, să rețină aceste date până la următoarea examinare, în cazul în care această reținere este necesară pentru atingerea obiectivelor care au motivat introducerea acestora. Fără a aduce atingere articolelor 22 și 23, în cazul în care decizia de a reține aceste date nu este luată, ele sunt în mod automat transferate în partea Sistemului de informații al vămilor la care accesul este limitat în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol.

(3) În situația în care este prevăzut un transfer de date păstrate în Sistemul de informații al vămilor în conformitate cu alineatul (2), Sistemul de informații al vămilor informează automat statul membru furnizor, acordând un preaviz de o lună.

(4) Datele transferate în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol continuă să fie reținute timp de un an în Sistemul de informații al vămilor, dar, fără a aduce atingere articolelor 22 și 23, acestea sunt accesibile numai unui reprezentant al comitetului menționat la articolul 27 sau autorităților de control menționate la articolul 24 și la articolul 25 alineatul (1). În această perioadă, datele nu pot fi consultate decât pentru a li se verifica exactitatea și legalitatea, după care trebuie șterse.

CAPITOLUL VI

CONSTITUIREA UNEI BAZE DE DATE PENTRU IDENTIFICAREA DOSARELOR VAMALE

Articolul 15

(1) Sistemul de informații al vămilor conține, pe lângă datele menționate la articolul 3, datele care intră sub incidența prezentului capitol, într-o bază de date specială (denumită în continuare „bază de date pentru identificarea dosarelor vamale”). Fără a aduce atingere dispozițiilor prezentului capitol și ale capitolelor VII și VIII, dispozițiile prezentei decizii se aplică de asemenea bazei de date pentru identificarea dosarelor vamale. Cu toate acestea, nu se aplică excepția de la articolul 21 alineatul (2).

(2) Obiectivul bazei de date pentru identificarea dosarelor vamale este acela de a permite autorităților unui stat membru competente pentru efectuarea anchetelor vamale, desemnate în conformitate cu articolul 7, care deschid un dosar de anchetă sau care anchetează cazul uneia sau al mai multor persoane sau societăți, precum și Europol și Eurojust, să identifice autoritățile competente ale altor state membre care anchetează sau care au anchetat în privința acestor persoane sau societăți, în scopul de a îndeplini, pe baza informațiilor privind existența dosarelor de anchetă, obiectivele menționate la articolul 1 alineatul (2).

(3) În scopul bazei de date pentru identificarea dosarelor vamale, fiecare stat membru transmite celorlalte state membre, Europol, Eurojust și comitetului menționat la articolul 27, o listă a încălcărilor grave ale legislației sale naționale.

Această listă cuprinde numai încălcările care se pedepsesc:

(a) cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate cu un maximum de cel puțin douăsprezece luni; sau

(b) cu o amendă de cel puțin 15 000 EUR.

(4) Dacă statul membru care extrage date din baza de date pentru identificarea dosarelor vamale are nevoie de mai multe informații referitoare la dosarele de anchetă înregistrate privind o persoană sau o societate, acesta solicită asistența statului membru furnizor pe baza instrumentelor în vigoare referitoare la asistența reciprocă.

CAPITOLUL VII

FUNȚIONAREA ȘI UTILIZAREA BAZEI DE DATE PENTRU IDENTIFICAREA DOSARELOR VAMALE

Articolul 16

(1) Datele care provin din dosarele de anchetă se introduc în baza de date pentru identificarea dosarelor vamale exclusiv în scopurile definite la articolul 15 alineatul (2). Aceste date se limitează la următoarele categorii:

(a) o persoană sau o societate care face obiectul sau a făcut obiectul unui dosar de anchetă instrumentat de o autoritate competentă a unui stat membru și care:

(i) în conformitate cu legislația națională a statului membru respectiv este bănuită de a comite, de a fi comis, de a participa sau de a fi participat la săvârșirea unei încălcări grave a legislației naționale;

(ii) a făcut obiectul unei constatări stabilind una dintre aceste încălcări; sau

(iii) a făcut obiectul unei sancțiuni administrative sau judiciare pentru una dintre aceste încălcări;

(b) domeniul reglementat de dosarul de anchetă;

(c) denumirea, naționalitatea și datele de contact ale autorității statului membru care se ocupă de dosar, precum și numărul dosarului.

Datele menționate la literele (a), (b) și (c) se introduc într-un registru de date separat pentru fiecare persoană sau societate. Crearea unor legături între registrele de date nu este autorizată.

(2) Datele cu caracter personal menționate la alineatul (1) litera (a) se limitează la următoarele date:

(a) în cazul persoanelor: numele, numele dinaintea căsătoriei, prenumele, numele anterioare, pseudonimele și numele alese, data și locul nașterii, naționalitatea și sexul;

(b) în cazul societăților: denumirea societății, denumirea utilizată de societate în cadrul activității sale, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA și codul de înregistrare pentru plata accizelor.

(3) Datele se introduc pentru o durată de timp limitată, în conformitate cu articolul 19.

Articolul 17

Un stat membru nu este obligat, într-un caz concret, să introducă date în temeiul articolului 16 dacă și atât timp cât această înregistrare ar aduce atingere ordinii publice sau altor interese fundamentale, în special dacă aceasta ar prezenta o amenințare imediată și serioasă la securitatea sa publică sau la securitatea publică a unui alt stat membru sau a unei țări terțe; sau atunci când sunt implicate alte interese fundamentale de importanță egală; sau dacă astfel de înregistrări ar putea vătăma în mod grav drepturile persoanelor sau ar prejudicia o anchetă în curs.

Articolul 18

(1) Introducerea datelor în baza de date pentru identificarea dosarelor vamale și consultarea acestora sunt rezervate în exclusivitate autorităților menționate la articolul 15 alineatul (2).

(2) Orice consultare a bazei de date pentru identificarea dosarelor vamale conține în mod obligatoriu următoarele date cu caracter personal:

(a) în cazul persoanelor: prenumele și/sau numele și/sau numele dinaintea căsătoriei și/sau numele anterioare și/sau pseudo-numele și numele alese și/sau data nașterii;

(b) în cazul societăților: denumirea societății și/sau denumirea utilizată de societate în cadrul activității sale și/sau adresa și/sau codul de înregistrare în scopuri de TVA și/sau codul de înregistrare pentru plata accizelor.

CAPITOLUL VIII

PERIOADA DE REȚINERE A DATELOR DIN BAZA DE DATE PENTRU IDENTIFICAREA DOSARELOR VAMALE

Articolul 19

(1) Termenele de păstrare a datelor sunt stabilite în conformitate cu actele cu putere de lege, reglementările și procedurile statului membru care introduce datele. Cu toate acestea, nu pot fi depășite următoarele termene, care încep să curgă de la data introducerii datelor în dosar:

(a) datele referitoare la dosarele anchetelor în curs nu se rețin după un termen de trei ani, dacă nu s-a constatat nicio încălcare în această perioadă de timp. Datele se șterg înainte expirarea termenului de trei ani în cazul în care au trecut douăsprezece luni de la ultimul act al anchetei;

(b) datele referitoare la dosarele de anchetă care au determinat constatarea unei încălcări, dar care nu au avut ca rezultat

pronunțarea unei sentințe de condamnare sau sancționarea cu o amendă nu se rețin după un termen de șase ani;

(c) datele referitoare la dosarele de anchetă care au avut ca rezultat o sentință de condamnare sau o amendă nu se rețin după un termen de zece ani.

(2) În toate etapele unei anchete, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), imediat ce, potrivit actelor cu putere de lege și normelor administrative ale statului membru furnizor, o persoană sau o societate care intră sub incidența articolului 16 este scoasă din cauză, toate datele referitoare la această persoană sau societate se șterg imediat.

(3) Datele se șterg automat din baza de date pentru identificarea dosarelor vamale începând cu data de la care termenele pentru reținerea datelor menționate la alineatul (1) sunt depășite.

CAPITOLUL IX

PROTECȚIA DATELOR CU CARACTER PERSONAL

Articolul 20

Decizia-cadru 2008/977/JAI se aplică protecției schimbului de date în conformitate cu prezenta decizie, sub rezerva unor dispoziții contrare în această decizie.

Articolul 21

(1) Datele nu pot fi reproduse decât din motive tehnice, cu condiția ca o astfel de copie să fie necesară căutării de informații efectuate de autoritățile prevăzute la articolul 7.

(2) Sub rezerva articolului 8 alineatul (1), datele cu caracter personal introduse de alte state membre nu pot fi copiate din Sistemul de informații al vămilor în alte fișiere de date naționale, excepție făcând copierea în sistemele de gestionare a riscurilor utilizate pentru a orienta controalele vamale la nivel național sau copierea într-un sistem de analiză operațională care să permită coordonarea acțiunilor. Astfel de copieri pot fi efectuate în măsura în care sunt necesare în cazuri sau anchete specifice.

(3) În cele două cazuri de excepție menționate la alineatul (2), doar analiștii autorizați de autoritățile naționale din fiecare stat membru sunt împuterniciți să prelucreze datele cu caracter personal obținute din Sistemul de informații al vămilor în cadrul unui sistem de gestionare a riscurilor utilizat pentru a orienta controalele vamale realizate de autoritățile naționale sau în cadrul unui sistem de analiză operațională utilizat pentru coordonarea acțiunilor.

(4) Fiecare stat membru trimite celorlalte state membre și comitetului menționat la articolul 27 o listă cu departamentele de gestionare a riscurilor ai căror analiști sunt autorizați să copieze și să prelucreze datele cu caracter personal introduse în Sistemul de informații al vămilor.

(5) Datele cu caracter personal copiate din Sistemul de informații al vămilor se păstrează doar atât timp cât sunt necesare pentru îndeplinirea scopului pentru care au fost copiate. Necesitatea reținerii datelor se reexaminează cel puțin o dată pe an de statul membru care a efectuat copierea. Durata de păstrare nu depășește zece ani. Datele cu caracter personal care nu sunt necesare pentru continuarea analizei operaționale sunt șterse imediat sau orice factor de identificare din acestea este eliminat.

Articolul 22

Drepturile persoanelor, în ceea ce privește datele cu caracter personal din Sistemul de informații al vămilor, în special dreptul de acces, dreptul de a rectifica, de a șterge sau de a bloca date, se exercită în conformitate cu actele cu putere de lege, reglementările și procedurile statului membru care pune în aplicare Decizia 2008/977/JAI și în care aceste drepturi sunt invocate. Se refuză accesul, în măsura în care acest refuz este necesar și proporțional, pentru a nu se compromite anchetele naționale aflate în curs de desfășurare sau în timpul perioadei de supraveghere discretă sau de observare și raportare. La evaluarea aplicabilității unei excepții, se ține seama de interesele legitime ale persoanei în cauză.

Articolul 23

(1) Pe teritoriul fiecărui stat membru, orice persoană poate, în conformitate cu actele cu putere de lege, reglementările și procedurile statului membru respectiv, să intenteze o acțiune sau, după caz, să depună o plângere în fața instanței sau a autorității competente, în conformitate cu actele cu putere de lege, reglementările și procedurile ale acestui stat membru, având ca obiect datele cu caracter personal introduse în Sistemul de informații al vămilor care privesc respectiva persoană, pentru:

- (a) a rectifica sau a șterge datele cu caracter personal care conțin erori de fapt;
- (b) a rectifica sau a șterge datele cu caracter personal introduse sau păstrate în Sistemul de informații al vămilor contrar prezentei decizii;
- (c) a obține acces la date cu caracter personal;
- (d) a bloca date cu caracter personal;
- (e) a obține daune-interese în temeiul articolului 30 alineatul (2).

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 30, statele membre se angajează reciproc să execute deciziile definitive ale instanțelor sau ale altor autorități competente în temeiul alineatului (1) literele (a)-(c) de la prezentul articol.

Articolul 24

Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități naționale de control însărcinate cu protecția datelor cu caracter personal pentru a controla în mod independent datele de acest

tip introduse în Sistemul de informații al vămilor în conformitate cu Decizia-cadru 2008/977/JAI.

Articolul 25

(1) Se înființează o autoritate comună de control. Aceasta este compusă din doi reprezentanți din partea fiecărui stat membru care provin din cadrul autorității sau autorităților naționale independente de control respective.

(2) Autoritatea comună de control monitorizează și asigură aplicarea dispozițiilor prezentei decizii și ale Deciziei-cadru 2008/977/JAI cu privire la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal prin Sistemul de informații al vămilor.

(3) În acest scop, autoritatea comună de control este competentă să supravegheze funcționarea Sistemului de informații al vămilor, să examineze toate dificultățile de aplicare sau de interpretare susceptibile să apară în timpul funcționării sistemului, să studieze problemele susceptibile să apară cu ocazia unui control independent efectuat de autoritățile naționale de control ale statelor membre sau cu ocazia exercitării drepturilor de acces la sistem de care se pot prevala persoanele fizice, precum și să formuleze propuneri pentru găsirea unor soluții comune la probleme.

(4) În vederea exercitării răspunderilor care îi revin, autoritatea comună de control are acces la Sistemul de informații al vămilor.

(5) Rapoartele întocmite de către autoritatea comună de control sunt transmise autorităților cărora autoritățile naționale de control le prezintă rapoartele lor, precum și Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 26

(1) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor supraveghează activitățile Comisiei privind Sistemul de informații al vămilor. Atribuțiile și competențele menționate la articolele 46 și 47 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ se aplică în mod corespunzător.

(2) Autoritatea comună de control și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, acționând fiecare în limitele propriilor competențe, cooperează activ în cadrul responsabilităților care le revin și asigură supravegherea coordonată a Sistemului de informații al vămilor, inclusiv emiterea unor recomandări relevante.

(3) Autoritatea comună de control și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor se întrunesc în acest scop cel puțin o dată pe an. Costurile și organizarea acestor reuniuni sunt suportate de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.

⁽¹⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

CAPITOLUL X

CADRUL INSTITUȚIONAL

Articolul 27

(1) Se înființează un comitet format din reprezentanții autorităților vamale ale statelor membre. Comitetul adoptă deciziile sale în unanimitate în cazul dispozițiilor alineatului (2) litera (a) și cu o majoritate de două treimi în cazul dispozițiilor alineatului (2) litera (b). Comitetul aprobă regulamentul de procedură în unanimitate.

(2) Comitetului îi revine răspunderea:

(a) de a pune în aplicare și de a aplica cu corectitudine prezenta decizie, fără a aduce atingere atribuțiilor autorităților menționate la articolul 24, la articolul 25 alineatul (1) și la articolul 26 alineatul (1);

(b) pentru buna funcționare din punct de vedere tehnic și operațional a Sistemului de informații al vămilor. Comitetul întreprinde tot ceea ce este necesar pentru a asigura aplicarea corectă a măsurilor definite la articolele 14 și 28 în ceea ce privește Sistemul de informații al vămilor. În sensul prezentului alineat, comitetul poate avea acces direct la datele introduse în sistemul de informații și poate să facă uz de acestea.

(3) Comitetul întocmește anual un raport către Consiliu, în conformitate cu titlul VI al Tratatului privind Uniunea Europeană, referitor la eficacitatea și buna funcționare a Sistemului de informații al vămilor, formulând recomandări dacă este necesar. Raportul se transmite Parlamentului European spre informare.

(4) Comisia este asociată la lucrările comitetului.

CAPITOLUL XI

SECURITATEA SISTEMULUI DE INFORMAȚII AL VĂMILOR

Articolul 28

(1) Obligația de a lua toate măsurile administrative necesare menținerii securității revine:

(a) autorităților competente din statele membre în ceea ce privește terminalele Sistemului de informații al vămilor situate în respectivele state membre și, respectiv, Eurojust;

(b) comitetului menționat la articolul 27 în ceea ce privește Sistemul de informații al vămilor și terminalele situate în aceleași locații ca și sistemul și utilizate pentru scopuri tehnice și pentru controalele menționate la alineatul (3) din prezentul articol.

(2) În special, autoritățile competente, Eurojust și comitetul menționat la articolul 27 iau măsuri pentru:

(a) a împiedica accesul persoanelor neautorizate la echipamentele utilizate pentru prelucrarea datelor;

(b) a împiedica citirea, copierea, modificarea sau ștergerea datelor și a suporturilor de date de către persoanele neautorizate;

(c) a împiedica introducerea neautorizată de date, precum și orice fel de consultare, modificare sau ștergere neautorizată de date;

(d) a împiedica accesul persoanelor neautorizate la datele din Sistemul de informații al vămilor prin intermediul echipamentelor de transmisie a datelor;

(e) a garanta că, în ceea ce privește utilizarea Sistemului de informații al vămilor, persoanele autorizate nu pot să aibă acces decât la datele care sunt de competența lor;

(f) a garanta că este posibil să se controleze și să se stabilească căror autorități le pot fi transmise datele cu ajutorul echipamentelor de transmisie a datelor;

(g) a garanta că este posibil să se controleze și să se stabilească *a posteriori* ce date au fost introduse în Sistemul de informații al vămilor, în ce moment și de către cine și să se monitorizeze căutările;

(h) a împiedica orice citire, copiere, modificare sau ștergere neautorizată de date în timpul transmisiei de date și al transportului suporturilor de date.

(3) Comitetul menționat la articolul 27 monitorizează interogarea Sistemului de informații al vămilor pentru a verifica admisibilitatea căutărilor efectuate și dacă acestea au fost efectuate de utilizatori autorizați. Cel puțin 1 % din totalitatea căutărilor sunt supuse verificării. O înregistrare a acestor căutări și verificări este introdusă în sistem și se utilizează numai în scopul menționat de către comitetul respectiv și de către autoritățile de control menționate la articolele 24 și 25. Înregistrarea este ștearsă după șase luni.

Articolul 29

Autoritatea vamală competentă menționată la articolul 10 alineatul (1) răspunde pentru măsurile de securitate menționate la articolul 28 în ceea ce privește terminalele situate pe teritoriul statului membru respectiv, pentru examinările menționate la articolul 14 alineatele (1) și (2) și la articolul 19, precum și pentru punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei decizii, cu respectarea actelor cu putere de lege, a normelor administrative și procedurale ale respectivului stat membru.

CAPITOLUL XII

RESPONSABILITĂȚI ȘI OBLIGAȚII*Articolul 30*

(1) Fiecare stat membru se asigură că datele pe care le-a introdus în Sistemul de informații al vămilor în conformitate cu articolul 3, cu articolul 4 alineatul (1) și cu articolul 8 din Decizia-cadru 2008/977/JAI sunt exacte, actuale, complete, fiabile și introduse în mod legal.

(2) Fiecare stat membru răspunde, în conformitate cu legislația națională, pentru orice prejudiciu cauzat unei persoane ca urmare a utilizării Sistemului de informații al vămilor. Aceasta se aplică de asemenea prejudiciului cauzat de un stat membru prin introducerea unor date eronate sau prin introducerea sau păstrarea unor date în mod ilegal.

(3) Dacă statul membru destinat plătirii daune-interese pentru un prejudiciu cauzat prin utilizarea unor date eronate introduse în Sistemul de informații al vămilor de un alt stat membru, acesta din urmă rambursează statului membru destinat suma plătită ca daune-interese, ținând cont de orice eroare imputabilă statului membru destinat.

(4) Europol și Eurojust sunt răspunzătoare în conformitate cu actele lor de înființare.

Articolul 31

(1) Costurile aferente achiziționării, studiului, dezvoltării și întreținerii infrastructurii informatice centrale (hardware), a programelor informatice și a conexiunilor de rețea specializate, precum și a serviciilor de producție, asistență și formare conexe, care sunt indisociabil legate de funcționarea Sistemului de informații al vămilor în scopul aplicării reglementărilor vamale și agricole comunitare, precum și costurile aferente utilizării Sistemului de informații al vămilor de către statele membre pe teritoriile lor, inclusiv costurile comunicațiilor, sunt suportate de bugetul general al Comunităților Europene.

(2) Costurile aferente întreținerii posturilor de lucru/terminalelor naționale ocazionate de punerea în aplicare a prezentei decizii sunt suportate de statele membre.

CAPITOLUL XIII

PUNERE ÎN APLICARE ȘI DISPOZIȚII FINALE*Articolul 32*

Informațiile furnizate în temeiul prezentei decizii fac obiectul unui schimb direct între autoritățile statelor membre.

Articolul 33

Statele membre adoptă legislația națională necesară pentru a se conforma prezentei decizii până la 27 mai 2011.

Articolul 34

(1) Prezenta decizie înlocuiește Convenția SIV, precum și Protocolul din 12 martie 1999 redactat în baza articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, referitor la domeniul de aplicare al spălării veniturilor în cazul Convenției privind utilizarea tehnologiei informației în domeniul vamal și la includerea numărului de înmatriculare al mijlocului de transport în Convenție⁽¹⁾ și Protocolul din 8 mai 2003 încheiat în conformitate cu articolul 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, de modificare, în ceea ce privește constituirea unei baze de date pentru identificarea dosarelor vamale, a Convenției privind utilizarea tehnologiei informației în domeniul vamal⁽²⁾, cu începere de la 27 mai 2011.

(2) În consecință, Convenția SIV și protocoalele menționate la alineatul (1) se abrogă cu începere de la data aplicării prezentei decizii.

Articolul 35

Sub rezerva unor dispoziții contrare în prezenta decizie, măsurile de punere în aplicare a Convenției SIV și a protocoalelor menționate la articolul 34 alineatul (1) se abrogă cu începere de la 27 mai 2011.

Articolul 36

(1) Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Se aplică începând cu 27 mai 2011.

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

B. ASK

⁽¹⁾ JO C 91, 31.3.1999, p. 2.

⁽²⁾ JO C 139, 13.6.2003, p. 2.

IV

(Alte acte)

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE A AELS

DECIZIA NR. 28/08/COL A AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE

din 23 ianuarie 2008

privind sistemul de ajutoare privind lemnul (*Verdiskapningsprogrammet for tre*) Norvegia

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE ⁽¹⁾,

62 din Acordul SEE, în special secțiunile privind ajutorul regional și ajutorul pentru cercetare și dezvoltare,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European ⁽²⁾, în special articolele 61-63 și Protocolul 26 la acesta,

având în vedere regulamentele de exceptare în bloc privind ajutorul pentru formare și ajutorul acordat întreprinderilor mici și mijlocii („IMM-uri”), precum și regulamentul privind ajutorul *de minimis* ⁽³⁾,

având în vedere Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție ⁽³⁾, în special articolul 24,

având în vedere Decizia nr. 147/06/COL a Autorității din 17 mai 2006 de inițiere a procedurii de investigație formală prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție,

având în vedere articolul 1 alineatul (2) din partea I și articolul 4 alineatul (4), articolul 6, articolul 7 alineatul (5), și articolele 13 și 14 din partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție,

având în vedere invitația adresată părților interesate de a-și prezenta observațiile în conformitate cu articolul 6 din partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție ⁽⁶⁾,

având în vedere liniile directoare ale Autorității privind ajutorul de stat ⁽⁴⁾ referitoare la aplicarea și interpretarea articolelor 61 și

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 68/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE în domeniul ajutoarelor pentru formare (JO L 10, 13.1.2001, p. 20); Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE în domeniul ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii (JO L 10, 13.1.2001, p. 33); Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis* (JO L 379, 28.12.2006, p. 5). Ultimul regulament înlocuiește Regulamentul (CE) nr. 69/2001 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE la ajutoarele *de minimis* (JO L 10, 13.1.2001, p. 30) și capitolul 12 din Orientările privind ajutorul de stat (adoptate prin Decizia nr. 54/96/COL a Autorității din 15 mai 1996, JO L 245, 26.9.1996, p. 28). Toate regulamentele menționate mai sus au fost încorporate în anexa 15 la Acordul SEE [la punctul 1 literele (d)-(f)].

⁽⁶⁾ JO C 272, 9.11.2006, p. 19, și Suplimentul SEE nr. 55, 9.11.2006.

⁽¹⁾ Denumită în continuare „Autoritatea”.

⁽²⁾ Denumit în continuare „Acordul SEE”.

⁽³⁾ Denumit în continuare „Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție”.

⁽⁴⁾ Norme procedurale și de fond în domeniul ajutorului de stat – Orientări privind aplicarea și interpretarea articolelor 61 și 62 din Acordul SEE și a articolului 1 din Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, adoptate și emise de Autoritatea AELS de Supraveghere la 19 ianuarie 1994, publicate în JO L 231, 3.9.1994, p. 1, și în Suplimentul SEE nr. 32, 3.9.1994, p. 1. Orientările au fost modificate ultima dată prin Decizia nr. 154/07/COL a Autorității din 3 mai 2007. Denumite în continuare „Orientări privind ajutorul de stat”.

întrucât:

I. DATE FACTUALE

1. Procedură

Prin scrisoarea din 1 februarie 2005 (Evenimentul nr. 307555), Autoritatea a primit o plângere („plângerea”) din partea asociației comerciale pentru industria de zidărie și ciment din Norvegia, „byggutengrenser.no” („reclamantul”). În plângerea primită și înregistrată de către Autoritate la 3 februarie 2005, reclamantul susține că statul norvegian acordă ajutor de stat industriei construcțiilor din lemn pe baza *Verdiskapningsprogrammet for tre*, denumit, de asemenea, „*Treprogrammet*” (denumit în continuare „sistemul de ajutoare privind lemnul”).

Prin scrisoarea din 17 mai 2006 și ca urmare a numeroaselor schimburi de corespondență⁽⁷⁾, Autoritatea a informat autoritățile norvegiene că a hotărât să inițieze procedura prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție.

Prin scrisoarea din 3 iulie 2006 din partea Misiunii Norvegiei pe lângă Uniunea Europeană, care transmitea scrisori din partea Ministerului Administrației Publice și Reformei și a Ministerului Agriculturii și Alimentației, ambele din 26 iunie 2006, autoritățile norvegiene au prezentat observații. Scrisorile au fost primite și înregistrate de către Autoritate la 4 iulie 2006 (Eveniment nr. 380386, denumite în continuare „observațiile autorităților norvegiene privind decizia de inițiere a procedurii de investigație formală”).

Decizia nr. 147/06/COL de inițiere a procedurii de investigație formală a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în Suplimentul SEE al acestuia⁽⁸⁾. Autoritatea a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile. Autoritatea nu a primit nicio observație din partea părților interesate.

În sfârșit, în toamna lui 2007, Autoritatea și autoritățile norvegiene au comunicat, neoficial, prin telefon și e-mail în ceea ce privește sistemul de ajutoare privind lemnul. Informațiile primite de către Autoritate în acest context au fost consolidate de către autoritățile norvegiene printr-o scrisoare transmisă pe cale electronică la 10 decembrie 2007 de către Ministerul Administrației Publice și al Reformei (Evenimentul nr. 456845).

2. Descrierea măsurii propuse

2.1. Obiectivul și gestionarea sistemului de ajutoare privind lemnul descrise în documentele legislative pregătitoare

Cartea albă din 1998-99

Obiectivul sistemului de ajutoare privind lemnul este stabilit într-o Carte albă prezentată de Guvern Parlamentului privind crearea valorii și oportunităților în cadrul sectorului forestier

[St. meld. nr. 17 (1998-99 *Verdiskapning og miljø – muligheter i skogssektoren*) – denumită în continuare „Cartea albă”].

Obiectivul Cărții albe l-a reprezentat stabilirea unei politici generale pentru o utilizare rațională și durabilă a resurselor forestiere și pentru a mări contribuția adusă de sectorul forestier la economia națională și la dezvoltarea generală a societății norvegiene. Cartea albă a propus introducerea unor măsuri diverse în vederea îndeplinirii acestui obiectiv – una dintre acestea fiind sistemul de ajutoare privind lemnul. În această privință, Cartea albă a propus instituirea unui program pentru cinci ani care să vizeze crearea de valoare în cadrul sectorului tâmplăriei și al activității de prelucrare (a lemnului). Mai exact, Cartea albă a prevăzut că obiectivul sistemului de ajutoare privind lemnul ar trebui să fie sporirea creării de valoare în silvicultură și în activitatea de prelucrare (a lemnului), precum și intensificarea contribuției sectorului forestier la realizarea de modele de consum și de producție mai durabile⁽⁹⁾. În această privință, sistemul de ajutoare privind lemnul ar trebui să se axeze asupra (i) îmbunătățirii prelucrării lemnului; (ii) utilizării sporite a lemnului, precum și (iii) ameliorării relațiilor de la diferite niveluri ale schimbului dintre sectorul forestier și piață⁽¹⁰⁾. Cartea albă a prevăzut, de asemenea, că noul sistem ar trebui să vizeze identificarea de noi posibilități în domeniul dezvoltării, elaborării și proiectării produselor, acesta trebuind să deschidă calea care să permită considerarea lemnului drept material de construcție atractiv, cu o gamă largă de întrebuințări⁽¹¹⁾. În sfârșit, la un nivel mai general, Cartea albă a evidențiat faptul că obiectivul de a crește valoarea în cadrul activității de prelucrare a lemnului ar trebui realizat la nivel intern⁽¹²⁾.

Recomandarea (1998-1999) și raportul grupului de lucru

Cadrul de instituire a sistemului de ajutoare privind lemnul a fost prevăzut în mod detaliat într-o recomandare din partea comisiei parlamentare permanente prezentată Parlamentului [Innst. S. nr. 208 (1998-1999)], datată 3 iunie 1999 (denumită în continuare „recomandarea”). Recomandarea propune înființarea unui grup de lucru pentru a identifica strategiile, precum și punerea în aplicare și necesitățile de finanțare ale noului sistem.

La puțin timp după aceea, în iulie 1999, a fost înființat un „grup de lucru”, alcătuit, în special, din reprezentanți ai Ministerului Agriculturii, asociații comerciale ale proprietarilor de păduri și ale producătorilor de cherestea, instituții de cercetare și dezvoltare, precum și reprezentanți ai sectorului comerțului cu amănuntul. La 14 aprilie 2000, grupul de lucru a întocmit un raport („raportul grupului de lucru”) privind conținutul, organizarea și finanțarea sistemului de ajutoare privind lemnul.

⁽⁹⁾ Secțiunea 7.3.3 din Cartea albă.

⁽¹⁰⁾ Secțiunea 7.3.3 din Cartea albă.

⁽¹¹⁾ Secțiunea 2.4.1 din Cartea albă.

⁽¹²⁾ Secțiunea 6.1.1 din Cartea albă. În ceea ce privește obiectivul industriei norvegiene, secțiunea 6.1.1 din Cartea albă prevede că (traducere realizată de către Autoritate): „În scopul creșterii creării de valoare, este important să se ia în considerare atât posibilitatea de a reduce costurile la nivelul prelucrării și al vânzării, cât și posibilitatea de a spori și îmbunătăți utilizarea/exploatarea lemnului produs în Norvegia.”

⁽⁷⁾ Pentru informații suplimentare privind corespondența în cauză, se face trimitere la Decizia nr. 147/06/COL de inițiere a procedurii de investigație formală, al cărei rezumat este publicat în JO C 272, 9.11.2006, p. 19, precum și în Suplimentul SEE nr. 55, 9.11.2006. Decizia completă este publicată pe site-ul Autorității: www.eftasurv.int

⁽⁸⁾ Detalii privind publicarea sunt citate în nota de subsol 7 de mai sus.

Raportul grupului de lucru reamintește scopurile și obiectivele urmărite prin sistemul de ajutoare privind lemnul menționate în Cartea albă. Raportul grupului de lucru prevede, de asemenea, faptul că sistemul ar trebui să se limiteze la lanțul de prelucrare dintre sectorul forestier și industria de prelucrare mecanică a lemnului, dar ar trebui să includă, de asemenea, furnizarea de material brut către industria de prelucrare a lemnului (de exemplu pentru a îmbunătăți calitatea, precizia și stabilitatea furnizărilor)⁽¹³⁾. Raportul grupului de lucru prevede, de asemenea, că unul dintre obiectivele sistemului de ajutoare privind lemnul îl reprezintă axarea asupra resurselor forestiere norvegiene și realizarea de ameliorări în cadrul activității norvegiene de prelucrare (a lemnului).

Raportul grupului de lucru propune ca răspunderea pentru gestionarea și punerea în aplicare a sistemului de ajutoare privind lemnul să revină (i) *Statens nærings- og distriktsutviklingsfond*, denumită, în general, „SND” (care a fost reorganizată și redenumită drept „*Innovasjon Norge*” începând cu 1 ianuarie 2004); și (ii) un grup de gestionare („grupul de gestionare”), alcătuit din reprezentanți ai diferitelor ministere și ai operatorilor de piață, numiți de către Ministerul Agriculturii⁽¹⁴⁾.

Potrivit raportului grupului de lucru, la nivel practic, sarcinile grupului de gestiune ar trebui să aibă drept obiectiv evaluarea și dezvoltarea sistemului (inclusiv garantarea implicării lanțului de valoare și verificarea faptului că activitățile corespund scopului și strategiilor sistemului), întrucât *Innovasjon Norge* ar trebui să constituie organismul responsabil cu punerea în aplicare a sistemului⁽¹⁵⁾. În acest scop, *Innovasjon Norge* a fost autorizată să aprobe și să aloce toate finanțările din cadrul sistemului.

⁽¹³⁾ Secțiunea 1.4 a raportului grupului de lucru prevede că sistemul de ajutoare privind lemnul nu acoperă cultura forestieră, infrastructura, transportul, câmpurile, produsele forestiere utilizate în scopuri ecologice decorative și energia ecologică, care urmează să fie abordate cu ajutorul altor măsuri luate de către guvern. Secțiunea 2.1 din raportul grupului de lucru definește lanțul de valoare cu bază forestieră (sau sectorul forestier) ca fiind alcătuit din toți operatorii implicați, începând cu cei implicați în tăierea buștenilor și până la utilizatorul final. „Pădurea” acoperă latura furnizării (proprietarii de păduri și asociațiile respective), precum și nivelul comercial (antreprenori silvici, inclusiv transportul de teren, măsurarea lemnului și cifra de afaceri, silvicultura, planificarea operațională etc.). „Producția” acoperă toate prelucrările de cherestea în produse care pot fi utilizate de către utilizatorii finali, dar se axează pe lanțul de prelucrare mecanică a lemnului (inclusiv activități tradiționale în fabricile de cherestea, tâmplărie și transformarea ulterioară în uși, ferestre, scări și alte elemente de construcție, precum și producția de mobilier din lemn, case din lemn și produse fabricate manual). „Piața” acoperă utilizatorii finali, cuprinzând, de asemenea, și diferite niveluri de comercializare, precum și alți operatori din sistemul de producție pe bază forestieră, cum ar fi furnizorii intermediari de bunuri și servicii către silvicultură și industria forestieră.

⁽¹⁴⁾ Secțiunile 1.5, 6.2 și 6.3 ale raportului grupului de lucru. Începând cu luna mai 2003, structura grupului a cuprins, de asemenea, reprezentanți ai surselor alternative de finanțare și ai biroului guvernatorului districtual.

⁽¹⁵⁾ Rapoartele anuale privind activitățile și dezvoltarea sistemului trebuie prezentate Ministerului Agriculturii și constituie baza atât a pregătirii bugetului, cât și a orientărilor *Innovasjon Norge* (anterior SND); cf. secțiunile 1.5, 6.2 și 6.3 ale raportului grupului de lucru.

În timpul procedurii de investigație formală, autoritățile norvegiene au subliniat faptul că principiile care stau la baza procedurilor generale de lucru a *Innovasjon Norge* (în scopul gestionării altor sisteme de ajutor) au fost aplicate în contextul punerii în aplicare a sistemului de ajutoare privind lemnul⁽¹⁶⁾. În consecință, *Innovasjon Norge* a acordat subvenții în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul pe baza (i) „politicii superioare” a *Innovasjon Norge*⁽¹⁷⁾; (ii) orientărilor interne SEE ale *Innovasjon Norge*; (iii) primei scrisori anuale de alocare din partea Ministerului Agriculturii⁽¹⁸⁾; (iv) procedurilor generale ale cărții de instrucțiuni pentru gestionarii de dosar ai *Innovasjon Norge*; precum și (v) orientărilor privind ajutorul de stat ale Autorității⁽¹⁹⁾. Din punct de vedere practic, cele mai importante dintre acestea sunt principiile prevăzute în orientările interne SEE, care stau, de asemenea, la baza mării majorități a observațiilor transmise de către autoritățile norvegiene.

Orientările interne ale SEE au fost elaborate de *Innovasjon Norge* pe baza sistemelor de ajutoare norvegiene existente, gestionate de către acesta. Acestea cuprind explicații cu privire la conceptul de ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE, extrase din orientările privind ajutorul de stat și normele privind ajutorul *de minimis*, precum și un tabel în care sunt stabilite intensitățile de ajutor ale sistemelor existente⁽²⁰⁾. Orientările interne SEE au fost actualizate în mod continuu și, prin urmare, au fost prezentate Autorității cinci versiuni diferite⁽²¹⁾.

Autoritățile norvegiene au afirmat că, deși raportul grupului de lucru nu cuprinde condițiile care trebuie îndeplinite pentru ca proiectele să poată beneficia de ajutoare, astfel de condiții au fost elaborate în orientările interne SEE. În timp ce în raportul grupului de lucru nu se face nicio referire explicită la orientările interne SEE, autoritățile norvegiene au afirmat că referirea în raportul grupului de lucru la instituirea „principiilor și practicilor” (în limitele legislației SEE), în scopul punerii în aplicare

⁽¹⁶⁾ A se vedea observațiile din partea autorităților norvegiene referitoare la decizia privind deschiderea procedurii de investigație formală.

⁽¹⁷⁾ Politica superioară este un document orientativ care stabilește anumite limite externe privind acordarea de finanțare de către *Innovasjon Norge* (precum eliminarea acordării de ajutor operațional și de ajutor la export) și prevede că finanțarea trebuie acordată în limitele stabilite prin acordurile internaționale la care Norvegia este parte.

⁽¹⁸⁾ Scrisoarea de alocare din 6 octombrie 2000 cuprinde informații privind bugetul de punere în aplicare a sistemului de ajutoare privind lemnul, făcând trimitere la obiectivul, sectorul și grupurile țintă ale sistemului.

⁽¹⁹⁾ Autoritățile norvegiene au făcut referire, de asemenea, la legislația care reglementează *Innovasjon Norge* și la „condițiile standard” privind acordarea fondurilor de dezvoltare care cuprind dispoziții administrative cu privire, printre altele, la termene, documentație, măsuri de control și recuperarea fondurilor.

⁽²⁰⁾ Sunt cuprinse, de asemenea, dispoziții privind cumularea, ratele de referință și calcularea ajutorului.

⁽²¹⁾ Versiunile sunt date ianuarie 2000; august 2001; iunie 2003; septembrie 2004; și iulie 2005 și nu diferă în mod semnificativ una de cealaltă. Pentru asigurarea simplității, utilizarea termenului „orientări interne SEE” se referă în continuare la textul celei mai recente versiuni și, doar dacă este cazul, (datorită devierilor sau a unui text suplimentar) se fac observații cu privire la textul din versiunile anterioare.

a sistemului de ajutoare privind lemnul, trebuie înțeleasă drept referire la orientările interne SEE ⁽²²⁾. Potrivit autorităților norvegiene, orientările interne SEE au devenit, în acest fel, o parte componentă a sistemului de ajutoare privind lemnul ⁽²³⁾. Comercianților ocazionali ai Innovasjon Norge li se oferă instrucțiuni pentru a evalua cererile pe baza unui set specific de norme cuprinse în orientările interne SEE, considerate de către aceștia ca fiind corespunzătoare. În cazul în care aceștia consideră că nu este acordat niciun fel de ajutor de stat, proiectul poate fi finanțat în proporție de 100 % ⁽²⁴⁾.

2.2. Temei juridic și bugete anuale

Din bugetele de stat pentru anii relevanți rezultă că sistemul de ajutoare privind lemnul este finanțat de către Ministerul Agriculturii și Alimentației prin intermediul unor alocări anuale, direct din bugetul de stat. Finanțarea sistemului de ajutoare privind lemnul a fost prevăzută în propunerea de guvern prezentată Parlamentului care cuprinde bugetul de stat pentru anul 2000 [St. prp. nr. 1 (1999-2000)], în care finanțarea sistemului de ajutoare privind lemnul a fost încorporată la capitolul 1142 ca postul 71 ⁽²⁵⁾. Fiecare buget de stat pentru anii ulteriori alocă sume pentru sistemul de ajutoare privind lemnul ⁽²⁶⁾.

Prima scrisoare de alocare anuală din partea Ministerului Agriculturii către Innovasjon Norge alocă fonduri către Innovasjon Norge și autorizează plata acestora în conformitate cu obiectivul, sectorul și grupurile țintă prevăzute în raportul grupului de lucru ⁽²⁷⁾.

Prin scrisoarea din 29 septembrie 2005, actualizată prin scrisoarea din 3 iulie 2006, autoritățile norvegiene au informat Autoritatea cu privire la faptul că bugetele pentru sistemele de ajutoare privind lemnul pentru anii financiari 2000-2005 au fost următoarele:

⁽²²⁾ Secțiunea 1.3 din raportul grupului de lucru prevede că finanțarea trebuie acordată respectându-se normele SEE, iar secțiunea 7.1 prevede că „legislația Acordului SEE privind ajutorul de stat trebuie respectată. Programul trebuie să stabilească propriile principii și practici în cadrul acestor regulamente.” A se vedea, de asemenea, observațiile autorităților norvegiene referitoare la decizia privind deschiderea procedurii de investigație formală.

⁽²³⁾ A se vedea observațiile prezentate de autoritățile norvegiene referitoare la decizia privind deschiderea procedurii de investigație formală și e-mailul din 18 ianuarie 2008 transmis de autoritățile norvegiene (Evenimentul nr. 461470).

⁽²⁴⁾ A se vedea, de asemenea, subsecțiunea privind cofinanțarea și finanțarea în procent de 100 % a costurilor proiectului în cadrul secțiunii I-2.4 de mai jos.

⁽²⁵⁾ A se vedea, de asemenea, bugetul revizuit [St. prp. nr. 61 (1999-2000)]. Sistemul de ajutoare privind lemnul a fost denumit în diverse moduri, inclusiv *Treprogrammet* și *Verdiskapningsprogrammet for tre* sau cu ajutorul recomandării originale prezentate Parlamentului de comisia permanentă [Innst. S. nr. 208 (1998-1999)].

⁽²⁶⁾ 2001: St. prp. nr. 1 (2000-2001) și bugetul revizuit [St. prp. nr. 84 (2000-2001)]; 2002: St. prp. nr. 1 (2001-2002) și bugetul revizuit [St. prp. nr. 1 Tillegg nr. 4 (2001-2002)]; 2003: St. prp. nr. 1 (2002-2003) și bugetul revizuit [St. prp. nr. 65 (2002-2003)]; 2004: St. prp. nr. 1 (2003-2004) și bugetul revizuit (St. prp. nr. 63); 2005: St. prp. nr. 1 (2004-2005) și bugetul revizuit [St. prp. nr. 65 (2004-2005)]. În primii patru ani (2000-2003, ambii ani fiind incluși) finanțarea sistemului de ajutoare privind lemnul a fost alocată sub postul 71 din capitolul 1142 din bugetul de stat, în timp ce în ultimii doi ani (2004 și 2005) finanțarea sistemului de ajutoare privind lemnul a fost alocată sub postul 71 din capitolul 1149 din bugetul de stat.

⁽²⁷⁾ Scrisoarea din 6 octombrie 2000 transmisă Autorității de către autoritățile norvegiene ca anexa 3 la observațiile din partea autorităților norvegiene referitoare la decizia privind deschiderea procedurii de investigație formală.

Buget anual

An	Buget (în milioane NOK)	Acorduri (în milioane NOK)
2000	17	8,8
2001	25	25,7
2002	20	18,2
2003	36	39,3
2004	35	28,4
2005	33	39,5
Total	166	159,9

Subvențiile s-au plătit pe parcursul celor trei ani ulteriori anului în care s-a acordat autorizarea (*tilsagn*) și cu condiția finalizării proiectului de către beneficiar. În cazul în care bugetul pentru un an specific nu a fost pe deplin cheltuit, suma rămasă a fost transferată pentru anul următor. În consecință, valoarea totală a autorizărilor acordate într-un an oarecare poate fi mai mare decât suma alocată pentru același an.

2.3. Destinatarii care primesc sprijin în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul

Raportul grupului de lucru prevede că sistemul de ajutoare privind lemnul ar trebui să vizeze societăți și alți operatori cu proiecte concrete care intră sub incidența strategiilor și a domeniilor de activitate ale sistemului și care contribuie la crearea de valoare sporită ⁽²⁸⁾.

Autoritățile norvegiene au menționat, de asemenea, că sistemul de ajutoare privind lemnul este deschis tuturor industriilor relevante (denumite „industrii mecanice pe bază de lemn”) și industrii care pot contribui la realizarea obiectivului urmărit prin sistemul de ajutoare privind lemnul, precum industriile care exploatează utilizarea lemnului în combinație cu alte materiale ⁽²⁹⁾. În cadrul acestor parametri, sistemul este deschis „persoanelor private, societăților, autorităților și sindicatelor, indiferent de structura sau de organizarea societății”, precum și „instituțiilor de cercetare și educaționale”, indiferent de țara în care se află sediul acestora ⁽³⁰⁾.

2.4. Costuri eligibile și intensitatea ajutorului

Costuri eligibile

Autoritățile norvegiene au afirmat că subvențiile în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul sunt acordate proiectelor care „[...] contribuie la realizarea obiectivului urmărit prin strategiile și domeniile de activitate ale programului” și care atrag după sine inovare. Rezultă din raportul grupului de lucru că,

⁽²⁸⁾ Secțiunea 4.6 din raportul grupului de lucru.

⁽²⁹⁾ A se vedea scrisoarea din 29 septembrie 2005 din partea autorităților norvegiene, trimisă Autorității, încorporată într-o scrisoare din 3 octombrie 2005 din partea Misiunii Norvegiei pe lângă UE (Evenimentul nr. 345465).

⁽³⁰⁾ A se vedea scrisoarea din 29 septembrie 2005, citată mai sus la nota de subsol 29, și observațiile autorităților norvegiene privind decizia de deschidere a procedurii de investigație formală.

pentru a realiza obiectivele sistemului de ajutoare privind lemnul, ar trebui să se utilizeze următoarele trei strategii. Fiecare dintre strategii ar trebui pusă în aplicare cu ajutorul activităților menționate după fiecare strategie⁽³¹⁾. Costurile unor astfel de activități sunt, prin urmare, eligibile pentru finanțare în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul.

- (i) Alcătuirea profilului și strategia de comunicare (și anume, crearea angajamentului și a disponibilității de a dezvolta lanțul de valori, de a atrage concurența, oameni și capital, de a crește vizibilitatea și profilul activ al pădurii și al tâmplăriei și de a se concentra asupra avantajelor conferite de lemn ca material, precum și de a difuza informații).

Măsurile care urmează a fi utilizate pentru a pune în aplicare această strategie includ campanii care să prezinte într-o lumină pozitivă activitatea forestieră, diseminarea informațiilor prin intermediul revistelor de design/proiectare care au drept profil lemnul și furnizarea de informații destinate utilizatorilor profesioniști, universităților și instituțiilor de învățământ, precum și consumatorilor. Alte măsuri includ crearea unui portal web și a unei rețele destinate canalizării informațiilor de-a lungul lanțului de valoare, aceasta funcționând, de asemenea, ca o resursă generală de informații, precum și stabilirea unor puncte de întâlnire atât la nivel național, cât și regional, pentru a răspunde necesităților grupurilor de cercetare și de dezvoltare, ale arhitecților, designerilor, grupurilor axate pe informatică, cercetătorilor în domeniul tendințelor, inovatorilor și investitorilor etc.

- (ii) Dezvoltarea produsului și strategia inovatoare (care acoperă realizarea unor noi posibilități, idei și inițiative, contribuind la inovare și creșterea noii).

Măsurile care urmează a fi folosite includ programe structurale de dezvoltare, instituirea unui forum de afaceri orientat spre societățile de mici dimensiuni, proiecte de inovare asociate cu diferite instituții de învățământ, concursuri de design/proiectare, dezvoltarea unor noi produse în cadrul noilor segmente de piață (precum piețele de petrecere a timpului liber, facilități/infrastructură pentru „domeniile publice”; produse din lemn pentru îngrijirea sănătății etc.) și proiecte de dezvoltare care vizează producerea de profit în lanțul de valoare (precum materiale brute, produse secundare, comerțul cu lemn și comerțul electronic). Alte măsuri includ instituirea unui forum și a unor structuri de dezvoltare a noutăților și a inovării, proiecte studențești pentru inovare și concursuri de proiectare și design pentru a spori utilizarea de materiale din lemn specifice.

- (iii) Strategia de cooperare și eficiență (care acoperă îmbunătățirea canalizării bunurilor și proceselor în lanțul de valoare și în eficiența costurilor, crearea de valoare și profitabilitate, precum și utilizarea optimă a resurselor umane și a infrastructurii).

Măsurile includ dezvoltarea unui sistem integrat de logistică pentru a îmbunătăți coordonarea distribuției bunurilor și calitatea și prețul produselor, tehnologia informațională

pentru a economisi costurile legate de nivelul de vânzare/distribuție și dezvoltarea de sisteme informatice de comunicare de-a lungul lanțului de valoare pentru a îmbunătăți calitatea. Alte măsuri includ concursuri, studii pregătitoare privind dezvoltarea unui sistem informatic integrat și digitalizarea informațiilor privind bunurile de-a lungul lanțului de valoare, programe de competență privind eficiența costurilor legate de dezvoltarea valorii și (măsuri pentru) generarea de profituri în domeniul silviculturii, al industriei lemnului și al comerțului cu lemn.

Orientările interne SSE menționează costurile eligibile pentru IMM-uri, activitățile de pregătire și cercetare și dezvoltare, precum și pentru „investiții” (realizate de IMM-uri și în zonele regionale). O versiune tradusă a descrierilor costurilor eligibile cuprinse în orientările interne SEE este anexată alăturat ca anexa I⁽³²⁾.

Intensitățile ajutorului

În timp ce orientările interne SEE menționează intensități ale ajutorului pentru IMM-uri⁽³³⁾, intensitățile ajutorului pentru alte tipuri de ajutor sunt indicate doar prin trimitere la tabelul intitulat „Rate maxime de finanțare pentru sisteme gestionate de Innovasjon Norge – mărirea întreprinderii și domeniile eligibile pentru acordarea de ajutor”. Tabelul, care nu include nicio referire la sistemul de ajutoare privind lemnul, este reprodus într-o versiune tradusă în anexa II alăturată.

Întrucât tabelul face referire la două intensități diferite ale ajutorului în ceea ce privește studiile pregătitoare pentru cercetare și dezvoltare desfășurate în temeiul sistemelor intitulate „OFU/IFU” și „*Omstilling og nyskapning*”, autoritățile au explicat că intensitatea ajutorului prevăzută pentru sistemul OFU/IFU este intensitatea care a fost aplicată sistemului de ajutoare privind lemnul. Diferența dintre intensitățile ajutorului o constituie faptul că intensitatea ajutorului pentru studiile de fezabilitate tehnice realizate de întreprinderi mari în contextul cercetării pre-concurențiale (pentru întreprinderile mari) poate ajunge la 55 % în temeiul sistemului *Omstilling og nyskapning*, în timp ce intensitatea corespunzătoare a ajutorului în temeiul sistemului OFU/IFU este de numai 50 %.

Intensitățile ajutorului în contextul cofinanțării și al finanțării în proporție de 100 % a costurilor

Subvențiile acordate în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul depind, în principiu, de contribuțiile aduse de către destinatarii sub forma finanțării și a forței de muncă⁽³⁴⁾. Cu toate acestea, nu există nicio cerință minimă privind cofinanțarea; proporția acesteia diferă mai degrabă în funcție de obiectivele și natura proiectului. În acest context, autoritățile norvegiene au afirmat că ajutorul, în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul, este acordat în conformitate cu intensitățile ajutorului prevăzute în orientările interne SEE, astfel încât, *de facto*, există întotdeauna o formă de cofinanțare.

⁽³²⁾ Traducere realizată de Autoritate.

⁽³³⁾ În cazul investiției, intensitatea maximă este de 7,5 % pentru întreprinderile mijlocii și de 15 % pentru întreprinderile mici, în timp ce pentru serviciile de consultanță și târgurile comerciale nivelul este fixat la 50 %.

⁽³⁴⁾ Secțiunile 1.4 și 7.1 din raportul grupului de lucru.

⁽³¹⁾ Secțiunile 4.1-4.4 și 5 din raportul grupului de lucru.

Cu toate acestea, autoritățile au explicat, de asemenea, că ele pun în aplicare, în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul, o metodă prin care anumite proiecte primesc o finanțare a costurilor în proporție de 100 % – caz în care nu există niciun fel de cofinanțare. În această privință, autoritățile au făcut referire la raportul grupului de lucru care prevede că: „Partea de finanțare, în temeiul sistemului, variază în funcție de obiectivul și natura proiectelor. Sistemul poate finanța întregul proiect [costurile] în cazul în care este dificilă identificarea unei persoane care poate beneficia în mod direct de pe urma proiectului, de exemplu în cazul unor proiecte de studii sau studii pregătitoare. Partea de finanțare, în temeiul sistemului, poate fi, în mod corespunzător, redusă în cazul proiectelor care se așteaptă să fie de o utilitate semnificativă și directă pentru participanții la proiect. Normele SEE privind ajutorul de stat trebuie aplicate. Trebuie elaborate principii și practici administrative pentru sistem în limitele stabilite de aceste norme.”⁽³⁵⁾

Autoritățile au explicat în continuare că practica de a acorda o finanțare în proporție de 100 % a fost utilizată în cazurile în care identificarea părților interesate care ar beneficia în mod direct de pe urma proiectului a fost dificilă (sau în cazul în care se consideră că întreprinderile individuale primesc doar un beneficiu modest), astfel cum este cazul studiilor și rapoartelor preliminare din domeniile țintă specifice. Un exemplu în acest sens, care a fost menționat de către autorități, este subvenția de 125 000 NOK acordată Norsk Treteknisk Institutt pentru un proiect privind dezvoltarea produsului lambriuri șlefuite pentru uz interior⁽³⁶⁾. Autoritățile norvegiene au afirmat că rezultatele (proiectului) sunt accesibile societăților participante și că, în orice caz, mare parte a informațiilor deținute de Norsk Treteknisk Institutt este în general accesibilă prin biblioteca acestuia.

2.5. Ajutorul de minimis

Autoritățile norvegiene au susținut că subvențiile acordate pe baza dispozițiilor specifice, în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul, îndeplinesc condițiile privind calificarea acestora drept ajutor *de minimis*. Autoritățile au explicat că, în cazul în care s-a acordat ajutor *de minimis*, „scrisoarea de autorizare” trimisă destinatarului ajutorului face referire la pragul *de minimis* și la cadrul temporal, precum și la obligația destinatarului ajutorului de a informa autoritățile cu privire la ajutorul primit din alte surse, în termen de trei ani de la momentul în care s-a autorizat acordarea de ajutor⁽³⁷⁾.

În plus, autoritățile au explicat existența unei practici administrative prin care ajutorul acordat, de exemplu, pentru cercetare și dezvoltare, poate fi „completat” cu ajutor *de minimis*. Această practică este prevăzută, în mod specific, în orientările interne SEE în versiunile datate septembrie 2004 și iulie 2005⁽³⁸⁾.

⁽³⁵⁾ Secțiunea 7.1 din raportul grupului de lucru.

⁽³⁶⁾ Deși această sumă s-ar califica drept *de minimis*, Norsk Treteknisk Institutt a primit și un alt ajutor.

⁽³⁷⁾ Această cerere de informații este formulată în felul următor: „EØS-regelverket – opplysningsplikt Tildelingen av tilskuddet skjer i henhold til reglene for bagatellmessig støtte. Ved eventuelle nye søknader om offentlig støtte (uansett støttekilde) har støttemottaker plikt til å opplyse om dette tilskuddet. Opplysningsplikten gjelder i 3 år fra tilsagnstidspunktet. Støttemottakeren må ikke motta mer enn til sammen 100 000 Euro (ca. kr 815 000,-) i støtte etter reglene for bagatellmessig støtte over et tidsrom på 3 år.”

⁽³⁸⁾ Secțiunea 4.2 a acestora.

2.6. Durata

Autoritățile norvegiene au afirmat că sistemul de ajutoare privind lemnul a fost funcțional începând cu 1 iulie 2000 (adică data de la care se puteau depune cereri de acordare de sprijin) și a rămas în vigoare timp de cinci ani, până la sfârșitul lui 2005 (ultima autorizare a fost acordat la 30 decembrie 2005)⁽³⁹⁾.

2.7. Comerțul cu produse lemnoase

Din Cartea albă prezentată de Guvern Parlamentului privind crearea de valoare și oportunitățile în cadrul sectorului forestier rezultă că Norvegia exportă produsele sale lemnoase către UE. În această privință, în secțiunea 4.3 din Cartea albă se menționează în mod special că „Norvegia exportă aproximativ 85-90 % din producția totală a produselor de lemn și de hârtie și aproximativ 35 % din producția de cherestea. Furnizările către țările UE se ridică la 70 % și, respectiv, 90 % din exporturile totale. Orice strategie sau intervenție politică în cadrul UE care ar putea afecta importul UE de produse ale industriei lemnului ar putea avea consecințe semnificative asupra sectorului forestier norvegian”⁽⁴⁰⁾. În plus, statisticile Eurostat arată că produsele lemnoase sunt comercializate în mod extensiv în UE⁽⁴¹⁾. În sfârșit, din statisticile realizate de „Statisticile norvegiene” (*Statistisk sentralbyrå*) rezultă că Norvegia importă, de asemenea, cantități însemnate de cherestea, lemn prelucrat și produse din lemn (*Tømmer, trelast og kork*) din UE⁽⁴²⁾.

2.8. Domeniul de aplicare a Acordului SEE

Articolul 8 alineatul (3) din Acordul SEE prevede că:

„Cu excepția cazului în care se prevede altfel, dispozițiile prezentului acord se aplică numai:

- (a) produselor care se încadrează în capitolele 25-97 din Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, excluzând produsele enumerate în Protocolul 2;

⁽³⁹⁾ Acest lucru este confirmat de observațiile la propunerea privind bugetul de stat în St. prp. nr. 1 (2000-2001) și în raportul grupului de lucru.

⁽⁴⁰⁾ Traducere realizată de către Autoritate a următorului citat: „Norge eksporterer ca 85-90 % av produksjonen av tremasse og papirprodukter og ca 35 % av trelast-produksjonen. Leveransene til EU-land utgjør henholdsvis 70 % og 90 % av eksporten. Eventuelle strategier eller politiske vedtak innen EU som kan påvirke EUs import av skogindustriprodukter vil kunne få store konsekvenser for den norske skogsektoren.”

⁽⁴¹⁾ Statisticile realizate de Eurostat pentru anii 1999-2004 (care acoperă atât importurile, cât și exporturile, pe teritoriul UE, de diferite varietăți de lemn și de cherestea rafinate, valoarea fiind exprimată fie în mii de metri cubi, fie în tone) arată că există un comerț extensiv de produse lemnoase în cadrul UE. Statisticile relevante sunt (i) importuri și exporturi de lemn rotund în interiorul UE-25; „table fores51”; (ii) importuri de celuloză, hârtie și carton în interiorul UE-25; „table fores62”; (iii) exporturi de celuloză în interiorul UE-25 „table fores62”; (iv) importuri de lemn tăiat și de lambriuri din lemn în interiorul UE-25; „table fores61”; și (v) exporturi de lemn tăiat în interiorul UE-25 „table fores61”. Toate statisticile sunt disponibile la adresa <http://europa.eu.int/comm/eurostat> sau contactând Eurostat prin intermediul site-ului web al acestuia.

⁽⁴²⁾ A se vedea pagina web: <http://www.ssb.no/muh/tab15-01.shtml> care prezintă tabelul 15, intitulat „Trade with selected countries by two-digit SITC. Jan-mar 2006. Million kroner” (Comerț cu anumite țări, pe rubrică CSCI cu două cifre. Ianuarie-martie 2006. Milioane de coroane).

(b) produselor menționate în Protocolul 3, sub rezerva sistemului specific prevăzut în protocolul respectiv.”

Lemnul și produsele din lemn intră sub incidența capitolului 44.

2.9. Motive privind inițierea procedurii

Autoritatea a deschis procedura de investigație formală pe baza constatărilor preliminare cu privire la faptul că sistemul de ajutoare privind lemnul implică ajutor de stat care nu s-ar încadra în niciuna dintre excepțiile prevăzute în Acordul SEE. În consecință, Autoritatea are îndoieli cu privire la faptul că sistemul de ajutoare privind lemnul ar putea fi considerat ca fiind compatibil cu funcționarea Acordului SEE. S-a făcut referire la faptul că documentele prezentate de către autoritățile norvegiene privind sistemul de ajutoare privind lemnul nu conțineau definiții specifice ale proiectelor eligibile, ale costurilor eligibile sau ale plafoanelor privind suma maximă de ajutor care ar putea fi acordată.

Autoritățile norvegiene au fost invitate să furnizeze informații privind existența oricăror instrucțiuni interne care să prevadă că sistemul ar trebui pus în aplicare în conformitate cu orientările privind ajutorul de stat și/sau cu regulamentele de exceptare în bloc. Autoritatea a subliniat, cu toate acestea, că, chiar dacă s-ar putea dovedi existența unei astfel de practici administrative, Autoritatea ar putea considera în continuare sistemul ca fiind incompatibil cu funcționarea Acordului SEE în perspectiva existenței, în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul, a practicii privind acordarea de sprijin în proporție de 100 % pentru proiecte, în cazul în care autoritatea care efectuează gestiunea consideră că subvenția nu poate fi calificată drept ajutor, deoarece activitatea nu poate fi atribuită întreprinderilor individuale și se consideră că rezultă doar beneficii modeste.

În ceea ce privește faptul dacă subvențiile acordate pe baza dispozițiilor specifice privind ajutorul *de minimis*, în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul, îndeplinesc condițiile privind calificarea acestora drept ajutor *de minimis* în conformitate cu orientările privind ajutorul de stat sau regulamentul ulterior *de minimis* (care a înlocuit orientările privind ajutorul de stat în această privință începând cu 1 februarie 2003) ⁽⁴³⁾, Autoritatea a considerat că dispozițiile relevante nu par a respecta normele privind acordarea de ajutor *de minimis*.

3. Observații din partea autorităților norvegiene

3.1. Procedură

Autoritățile norvegiene recunosc faptul că sistemul ar fi trebuit notificat în mod formal Autorității, susținând însă că simplul fapt că sistemul de ajutoare privind lemnul nu a fost notificat nu înseamnă că Autoritatea poate decide, doar pe această bază, că acesta este incompatibil cu funcționarea Acordului SEE.

3.2. Aspecte de fond

Existența instrucțiunilor interne sau a ordinelor din partea autorității

Autoritățile norvegiene susțin faptul că normele materiale privind ajutorul de stat ale Acordului SEE au fost respectate

⁽⁴³⁾ Fostul capitol nr. 12 din orientările privind ajutorul de stat a fost eliminat prin Decizia nr. 198/03/COL a Autorității din 5 noiembrie 2003. Cu toate acestea, începând cu 1 februarie 2003, capitolul 12 a fost deja înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 69/2001, denumit în continuare „regulamentul *de minimis*”.

în practică. Mai întâi, politica superioară a Innovaşjon Norge prevede ca toate finanțările să fie acordate în limitele stabilite prin acordurile internaționale la care Norvegia este parte. În al doilea rând, gestionarii de dosar ai Innovaşjon Norge au fost instruiți (cu ajutorul raportului grupului de lucru) să pună în aplicare sistemul de ajutoare privind lemnul în conformitate cu Acordul SEE. Au fost elaborate orientări interne SEE cu scopul de a facilita respectarea Acordului SEE. În al treilea rând, gestionarii de dosar cunosc orientările privind ajutorul de stat și participă la cursuri referitoare la acest subiect. În cazul în care au îndoieli, aceștia pot solicita asistență din partea departamentului juridic al Innovaşjon Norge.

Cazuri în care nu se acordă ajutor

În ceea ce privește practica finanțării în proporție de 100 % a costurilor proiectului, autoritățile norvegiene au susținut că această practică implică proiecte care nu intră în domeniul de aplicare a Acordului SEE fie pentru că nu s-a acordat niciun ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE, fie pentru că ajutorul a fost acordat sub formă de ajutor *de minimis*. Autoritățile au pus la dispoziție un tabel care prevede modul de alocare a tuturor finanțărilor acordate în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul.

Autoritățile susțin că în opt cazuri (reprezentate de două exemple) ajutorul a fost acordat pentru proiecte care implică produse (precum „cherestea fixă”) care nu sunt menționate la capitolele 25-97 din Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare a Acordului SEE.

Autoritățile afirmă, în continuare, că un număr de 114 beneficiari în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul nu pot fi calificați drept „întreprinderi” în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE, deoarece beneficiarii nu desfășoară o activitate economică. 15 cazuri sunt considerate ca fiind „instituții de educație și de cercetare”; 25 de cazuri de „entități publice” implică sprijin acordat municipalităților; iar 74 de cazuri se referă la sprijinul acordat „organizațiilor sectoriale”.

În ceea ce privește cazurile de „instituții de învățământ și de cercetare” (reprezentate de două exemple, dintre care unul implică o organizație non-profit), autoritățile consideră că acestea nu intră sub incidența domeniului de aplicare a articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE în temeiul secțiunii 2.2 din fostul capitol nr. 14 din Orientările privind ajutorul de stat privind cercetarea și dezvoltarea, potrivit căruia „instituții non-profit de cercetare și de învățământ superior nu intră, în mod obișnuit, sub incidența articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE”, care prevede că „în cazul în care rezultatele proiectelor de cercetare și dezvoltare finanțate în mod public realizate de către aceste stabilimente sunt puse la dispoziția industriei europene în mod nediscriminatoriu, Autoritatea AELS de Supraveghere va presupune că, în mod normal, nu este implicat ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE”.

Autoritățile norvegiene susțin că ajutorul acordat „organizațiilor sectoriale” (alcătuite din organizații non-profit implicate în difuzarea de informații) nu implică ajutor de stat, deoarece finanțarea nu este direcționată (în mod direct) către întreprinderi, ci este canalizată prin intermediul organizațiilor de filială care nu sunt considerate a fi întreprinderi. Se face referire la decizia Comisiei privind Asetra, care, potrivit autorităților norvegiene, a fost abrogată, deoarece Asetra nu era o întreprindere în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE ⁽⁴⁴⁾. Se susține, de asemenea, că, în câteva cauze, Curtea de Justiție a interpretat „conceptul de «avantaj economic»” și că în cauza C-143/99, Adria Wien, argumentele Curții indică faptul că trebuie să se distingă între avantajele abstracte (și anume costuri care, în mod obișnuit, nu ar fi „incluse în bugetul” întreprinderii) și cele care ar fi incluse în buget ⁽⁴⁵⁾.

Autoritățile susțin, de asemenea, faptul că într-un număr de 31 de cazuri ulterioare (dintre care se oferă câteva exemple), beneficiarii nu au primit un avantaj economic, întrucât aceștia au prestat în schimb un serviciu și, prin urmare, cazurile nu intră în domeniul de aplicare al articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE.

Ajutorul *de minimis*

Autoritățile norvegiene fac referire la scrisoarea de autorizare care prevede că destinatarul trebuie să furnizeze informații „privind ajutorul primit pe baza unor noi cereri potențiale de ajutor public [...]”. Această obligație are o durată de trei ani din momentul emiterii scrisorii de autorizare. Destinatarul ajutorului nu poate primi un ajutor *de minimis* care să depășească un total de 100 000 EUR (aproximativ 815 000 NOK) de-a lungul unei perioade de trei ani”.

Autoritățile susțin că referirea la „orice perioadă de trei ani” evidențiază faptul că destinatarul ajutorului nu poate primi ajutor *de minimis* în timpul unei perioade de trei ani, nici anterior, nici ulterior scrisorii de autorizare. Obligația de a furniza informații privind ajutorul primit în termen de trei ani de la data scrisorii de autorizare, trebuie interpretată în contextul fragmentului privind obligația de a nu primi ajutor de-a lungul „oricărei” perioade de trei ani. Potrivit autorităților, acest lucru asigură respectarea regulamentului *de minimis*. În plus, autoritățile afirmă că, în orice caz, majoritatea ajutoarelor alocate se află sub limita *de minimis*.

Cu toate acestea, conform explicațiilor autorităților, „cadrul [procedural] al ajutorului *de minimis* nu a fost, în [anumite] cazuri respectat, întrucât [s-a] considerat că ajutorul respecta normele de fond și excepțiile în bloc privind ajutorul acordat IMM-urilor, cercetării și dezvoltării și ajutorului pentru formare”. Autoritățile au explicat, ulterior, că referirea la nerespectarea „normelor procedurale” înseamnă că în 10 cazuri ajutorul a fost acordat până la intensitatea permisă a ajutorului, fiind însă completat cu ajutor *de minimis*, fără a se informa destinatarul cu privire la elementul *de minimis* al ajutorului.

Compatibilitatea ajutorului

Autoritățile norvegiene susțin că Autoritatea nu a acordat o atenție suficientă practicilor și procedurilor aplicate de Innovasjon Norge în evaluarea compatibilității ajutorului.

Autoritățile afirmă, în principiu, că nu a fost acordat niciun ajutor sub formă de ajutor regional, în temeiul sistemului de

ajutoare privind lemnul, și că este posibil ca tabelul (anexat orientărilor privind ajutorul de stat), care stabilește intensități maxime ale ajutorului (inclusiv privind ajutorul regional), să fi condus la această neînțelegere. Imediat după aceea, autoritățile au afirmat că există, cu toate acestea, exemple în care ajutorul a fost acordat până la intensitățile maxime permise ale ajutorului pentru cercetare și dezvoltare, acesta fiind, însă, completat cu un bonus de ajutor regional de 5 %. Este dat exemplul ajutorului acordat *Trysil Skog AS*.

În ceea ce privește cele 78 de cazuri de cercetare și dezvoltare (dintre care se menționează trei exemple), autoritățile susțin că ajutorul a fost acordat în conformitate cu principiile materiale prevăzute în orientările privind ajutorul de stat. S-a luat în considerare măsura în care un proiect anticipează dezvoltarea noilor tehnologii, a cunoștințelor sau metodelor și s-a acordat prioritate celor mai inovatoare proiecte. S-a luat, de asemenea, în considerare faptul dacă proiectul este eligibil pentru finanțare din alte surse, cum ar fi în temeiul sistemului *Skattefunn*.

Autoritățile susțin că, deși referirea la titlul și publicarea regulamentelor de exceptare în bloc a IMM-urilor și ajutorul pentru pregătire nu sunt citate în orientările interne SEE, regulamentele sunt „într-o mare măsură, încorporate”.

II. EVALUARE

1. Prezența ajutorului de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE

Articolul 61 alineatul (1) din Acordul SEE prevede că:

„Este incompatibil cu prezentul acord orice ajutor acordat de statele membre ale CE, statele AELS sau din resurse de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor mărfuri, în măsura în care afectează comerțul dintre părțile contractante, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord.”

Pentru a constitui ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE, o măsură trebuie să îndeplinească următoarele criterii cumulative: aceasta trebuie (i) să confere destinatarilor un avantaj economic care nu este obținut în cursul desfășurării obișnuite a activității de afaceri; (ii) avantajul trebuie acordat de către stat sau din resurse de stat; (iii) măsura trebuie să fie selectivă, favorizând anumite întreprinderi sau producția anumitor bunuri; și (iv) aceasta trebuie să denatureze concurența sau să afecteze comerțul între părțile contractante.

1.1. Avantaj economic

Măsura trebuie să confere destinatarilor un avantaj economic care nu este obținut în cursul desfășurării obișnuite a activității de afaceri.

În temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul, autoritățile norvegiene acordă subvenții financiare societăților, organizațiilor de afaceri, sindicatelor etc. care pot contribui la realizarea obiectivelor sistemului. Întreprinderile care beneficiază de astfel de subvenții primesc un avantaj economic, adică subvenția, pe care nu ar fi primit-o în cursul desfășurării obișnuite a activității de afaceri.

⁽⁴⁴⁾ Decizia Comisiei din 31 martie 2000 privind ajutorul de stat N 673/99 (JO C 184, 1.7.2000, p. 25).

⁽⁴⁵⁾ Cauza C-143/99, Adria Wien, Rec., 2001, p. I-8365.

1.2. Prezența resurselor de stat

Avantajul trebuie acordat de către stat sau din resurse de stat.

Subvențiile acordate în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul sunt finanțate de către Ministerul Agriculturii și Alimentației și provin direct de la bugetul de stat.

1.3. Favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor bunuri

Măsura trebuie să favorizeze anumite întreprinderi sau producția anumitor bunuri.

Rezultă din diferite lucrări legislative pregătitoare (precum Cartea albă, recomandarea și raportul grupului de lucru) care au condus la instituirea sistemului de ajutoare privind lemnul, că sistemul vizează îmbunătățirea (i) valorii activității de prelucrare a lemnului (ii) relațiilor la diferite niveluri ale comerțului dintre pădure și piață (care include furnizarea de material brut către industria de prelucrare a lemnului), alături de obiectivul general de a spori utilizarea reală a tâmplăriei.

În consecință, subvențiile în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul sunt acordate numai în cazul în care se consideră că acestea pot aduce beneficii sectorului de prelucrare a lemnului și industriilor lemnului conexe, precum și furnizării de material brut unor astfel de industrii. În consecință, sistemul de ajutoare privind lemnul favorizează întreprinderile din cadrul sectorului industriei lemnului, excluzând alte sectoare, având, prin urmare, un caracter selectiv. În această privință, Curtea AELS a susținut că o măsură poate fi selectivă chiar dacă aceasta acoperă (întreprinderile fiind incluse) un sector întreg ⁽⁴⁶⁾.

Ar trebui subliniat faptul că, deși subvențiile în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul pot fi acordate, de asemenea, unor întreprinderi din alte industrii (de exemplu în cazul în care industriile exploatează utilizarea lemnului în combinație cu alte materiale), această alternativă este deschisă doar industriilor care pot contribui la realizarea obiectivului global al sistemului de ajutoare privind lemnul privind îmbunătățirea, în general, a valorii în cadrul activității de prelucrare a lemnului. În consecință, Autoritatea consideră că această alternativă vizează, la rândul său, în ultimă instanță, favorizarea întreprinderilor din industriile de prelucrare a lemnului și industriile lemnului conexe.

1.4. Denaturarea concurenței și efectul asupra comerțului între părțile contractante

Măsurile trebuie să denatureze concurența și să afecteze comerțul între părțile contractante.

În temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul, autoritățile norvegiene acordă subvenții întreprinderilor din industriile de prelucrare a lemnului (și cele conexe). Industria norvegiană exportă o proporție ridicată a cherestei cu ridicata și a produselor din lemn rafinate (până la 90 %) către alte țări SEE în care produsele din lemn sunt comercializate în mod extensiv. În plus, Norvegia importă, de asemenea, cherestea, lemn prelucrat și produse din lemn din UE. În astfel de circumstanțe,

acordarea de sprijin întreprinderilor, în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul, va consolida poziția destinatarilor în comparație cu întreprinderile care sunt situate în Norvegia sau în alte țări SEE și care concurează în activitățile de prelucrare a lemnului (și cele conexe). În plus, întrucât lemnul constituie doar unul dintre materialele brute utilizate în activitățile de construcție, subvențiile primite de către societățile de construcții, în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul, va consolida poziția acestora față de alte întreprinderi care concurează în activitatea de construcție ⁽⁴⁷⁾.

Pe această bază, Autoritatea consideră că acordarea de sprijin financiar întreprinderilor în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul denaturează concurența și afectează comerțul.

1.5. Încheierea și existența unui sistem de ajutor

Având în vedere cele menționate mai sus, concluzia Autorității este că sistemul de ajutoare privind lemnul îndeplinește testul prevăzut la articolul 61 alineatul (1) din Acordul SEE și, prin urmare, reprezintă ajutor de stat. Cu toate acestea, autoritățile norvegiene au susținut că unele dintre subvențiile individuale acordate în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul nu intră în domeniul de aplicare a Acordului SEE sau nu pot fi calificate drept ajutor de stat.

Autoritatea și-a exprimat punctul de vedere (care rămâne necontestat de către autoritățile norvegiene) cu privire la faptul că sistemul de ajutoare privind lemnul constituie un act pe baza căruia, fără a fi necesare măsuri suplimentare de punere în aplicare, pot fi acordate ajutoare individuale întreprinderilor definite în cadrul actului într-un mod general și abstract. În consecință, sistemul este calificat drept un sistem de ajutoare în sensul articolului 1 litera (d) din partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție. În această privință, Autoritatea reamintește faptul că în cauza C-310/99, Curtea Europeană de Justiție a dispus că: „Nu a fost necesar ca decizia contestată să includă o analiză a ajutorului acordat în cazuri individuale pe baza sistemului. Abia în stadiul recuperării ajutorului este necesar să se examineze situația individuală a fiecărei întreprinderi în cauză.” ⁽⁴⁸⁾ În conformitate cu jurisprudența respectivă, Autoritatea a evaluat sistemul de ajutoare privind lemnul pe baza caracteristicilor sistemului (în contrast cu circumstanțele acordării ajutorului individual în temeiul sistemului). Argumentele autorităților norvegiene nu pot afecta evaluarea respectivă, exercitând un rol doar în cazul în care și atunci când se va pune în discuție recuperarea. Concluzia cu privire la existența sau nu a compatibilității sistemului cu funcționarea Acordului SEE nu aduce prejudicii aspectului privind recuperarea în cazuri individuale de acordare de ajutor. Astfel cum s-a subliniat în hotărârea citată mai sus, există un pas ulterior, iar recuperarea va fi dispusă în acele cazuri în care dispozițiile esențiale privind ajutorul de stat au fost, în realitate, încălcate.

⁽⁴⁶⁾ Cauze conexe E-5/04, E-6/04 și E-7/04, *Fesil și Finnjford*, Rec., 2005, p. 117, punctul 77. Această hotărâre confirmă jurisprudența Curții Europene de Justiție stabilită în cauza C-75/97, *Belgia/Comisia*, Rec., 1999, p. I-3671, punctul 33. A se vedea, de asemenea, cauza C-66/02, *Italia/Comisia*, Rec., 2005 I-10901, punctul 95.

⁽⁴⁷⁾ A se vedea în acest sens cauza 730/79, *Philip Morris/Comisia*, Rec., 1989, p. 2671, punctul 11, în care se prevede că „în cazul în care ajutorul financiar de stat consolidează poziția unei întreprinderi față de altă întreprindere care concurează pe piața comercială intra-comunitară, se consideră că aceasta din urmă este afectată de ajutorul respectiv”.

⁽⁴⁸⁾ Cauza C-310/99, *Italia/Comisia*, Rec., 2002, p. I-2289, punctul 91. În cauza C-66/02, *Italia/Comisia*, Rec., 2005, p. I-10901, punctul 91, Curtea a dispus că „în cazul unui sistem de ajutoare, Comisia se poate limita la a examina caracteristicile generale ale sistemului în cauză, fără a fi necesar să examineze fiecare caz specific în care acesta se aplică [...] pentru a stabili dacă sistemul implică elemente de ajutor”. A se vedea, de asemenea, cauza E-2/05, *ESA/Iceland*, Raportul Curții AELS 2005, p. 202, punctul 24.

Autoritatea observă faptul că autoritățile norvegiene nu au contestat faptul că sistemul de ajutoare privind lemnul permite alocarea de fonduri destinatarilor în ceea ce privește produse care intră sub incidența Acordului SEE, cum ar fi lemnul. Autoritățile norvegiene nu au contestat nici faptul că sistemul de ajutoare privind lemnul include posibilitatea de a finanța entități care pot fi considerate drept întreprinderi în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE. În sfârșit, nu se contestă faptul că sistemul de ajutoare privind lemnul nu a finanțat în mod exclusiv beneficiari care au prestat în schimb un serviciu.

Cu alte cuvinte, sistemul însuși prevedea acordarea de ajutor de stat. Posibilitatea ca anumiți destinatari, în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul, nu pot intra în domeniul de aplicare al Acordului SEE [prin referire la faptul că produsele acestora nu intră sub incidența Acordului sau că ei înșiși nu reprezintă întreprinderi în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE] nu schimbă calificarea sistemului de ajutoare privind lemnul drept sistem de ajutoare în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE.

2. Cerințe procedurale

În conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, „Autoritatea de Supraveghere a AELS este informată, în timp suficient pentru a i se oferi posibilitatea de a-și prezenta observațiile, cu privire la orice plan de acordare sau de modificare a ajutorului [...]”. Statul în cauză nu va pune în aplicare măsurile pe care le propune până în momentul în care procedura a condus la luarea unei hotărâri definitive”.

Autoritatea observă, mai întâi, faptul că, deoarece capitolul 44 din Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor (privind lemnul și articolele din lemn) intră sub incidența Acordului SEE, sistemul de ajutoare privind lemnul trebuie evaluat pe baza Acordului. Autoritățile norvegiene nu au notificat sistemul de ajutoare privind lemnul anterior punerii sale în aplicare și, prin urmare, nu și-au respectat obligațiile care le revin în temeiul articolului 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție. În consecință, ajutorul de stat acordat în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul constituie „ajutor ilegal” în sensul articolului 1 litera (f) din partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție.

3. Compatibilitatea ajutorului

Ca punct preliminar, Autoritatea ia act de faptul că, în timp ce sistemul de ajutoare privind lemnul cuprinde detalii cu privire, de exemplu, la obiectivele și costurile eligibile, se pare că acesta nu conține nicio condiție conform căreia trebuia acordat ajutorul. Un sistem care nu conține nicio restricție specifică privind acordarea de ajutor (de exemplu în ceea ce privește intensitatea ajutorului) nu poate fi autorizat de către Autoritate ca fiind compatibil cu funcționarea Acordului SEE. Faptul că, în practică, orientările privind ajutorul de stat ale Autorității ar fi putut fi respectate în anumite cazuri individuale nu aduce atingere acestei poziții, acest lucru având, astfel cum s-a subliniat mai sus la punctul I-1.5, doar un efect asupra necesității recuperării.

Cu toate acestea, Autoritatea observă faptul că, în acest context, autoritățile norvegiene au afirmat că mențiunea în raportul

grupului de lucru privind punerea în aplicare a sistemului pe baza „principiilor și practicilor”, în limitele legislației SEE, constituie o referire implicită la orientările interne SEE. Autoritatea înțelege argumentul ca fiind acela potrivit căruia orientările respective, care stabilesc, de exemplu, intensitățile maxime permise ale ajutorului în temeiul legislației SEE în situații diverse, trebuiau considerate ca fiind normele sistemului și condițiile pe baza cărora s-ar fi acordat ajutor în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul. Cu alte cuvinte, sistemul cuprindea un set care putea fi identificat de norme care limitează acordarea de ajutor în temeiul acestuia.

În măsura în care autoritățile norvegiene iau act de faptul că „orientările sunt revizuite în mod continuu”, se reamintește faptul că se va evalua compatibilitatea ajutorului de stat ilegal cu funcționarea Acordului SEE în conformitate cu criteriile de fond prevăzute în instrumentul în vigoare în momentul în care a fost acordat ajutorul sau, în cazul unui sistem, în momentul instituirii acestuia. În plus, fiecare revizuire a normelor unui sistem trebuie evaluată pentru a stabili dacă aceasta constituie o modificare a sistemului în sensul Deciziei 195/04/COL⁽⁴⁹⁾. În consecință, evaluarea de mai jos examinează faptul dacă orientările SEE ale Innovasjon Norge, inclusiv modificările ulterioare ale acestora, ar putea, în calitate de norme ale sistemului de ajutoare privind lemnul, fi considerate ca fiind compatibile cu funcționarea Acordului SEE și, în special, cu orientările privind ajutorul de stat ale Autorității și cu regulamentele de exceptare în bloc, astfel cum acestea sunt aplicabile la fiecare dintre momentele respective.

3.1. Compatibilitatea cu articolul 61 alineatul (2) din Acordul SEE

Niciuna dintre excepțiile prevăzute la articolul 61 alineatul (2) din Acordul SEE nu se aplică în acest caz, întrucât sistemul de ajutoare privind lemnul nu vizează realizarea obiectivelor menționate în dispozițiile respective.

3.2. Compatibilitatea cu articolul 61 alineatul (3) din Acordul SEE

O măsură de ajutor de stat este considerată a fi compatibilă cu funcționarea Acordului SEE, conform articolului 61 alineatul (3) litera (a) din Acordul SEE, atunci când aceasta este menită să promoveze dezvoltarea economică a zonelor în care standardul de viață este anormal de scăzut sau unde gradul de ocupare a locurilor de muncă este redus. Cu toate acestea, întrucât nu există astfel de zone menționate în harta de ajutor regional norvegiană, această dispoziție nu este relevantă⁽⁵⁰⁾.

În plus, excepția prevăzută la articolul 61 alineatul (3) litera (b) din Acordul SEE nu se aplică deoarece ajutorul acordat în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul nu vizează promovarea realizării unui proiect important de interes european comun sau remedierea unei perturbări grave a economiei norvegiene.

⁽⁴⁹⁾ Decizia 195/04/COL a Autorității din 14 iulie 2004 (JO L 139, 25.5.2006, p. 37), modificată prin Decizia nr. 319/05/COL a Autorității din 14 decembrie 2005 (JO C 286, 23.11.2006, p. 9). A se vedea, de asemenea, cauza T-195/01, *Gibraltar/Comisia*, Rec., 2001, II-3915. Ar trebui subliniat faptul că, din moment ce instituirea inițială a sistemului a fost „ilegală” din punctul de vedere al procedurii, toate modificările ulterioare ale sistemului respectiv trebuie considerate, de asemenea, ca fiind ajutor ilegal.

⁽⁵⁰⁾ A se vedea Decizia nr. 327/99/COL a Autorității din 16 decembrie 1999 privind harta zonelor asistate și nivelurile de ajutor (Norvegia).

Cu toate acestea, excepția prevăzută la articolul 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul SEE, care stipulează că ajutorul de stat poate fi considerat compatibil cu piața comună atunci când facilitează dezvoltarea anumitor activități economice sau a anumitor zone economice și nu afectează în mod negativ condițiile de comerț într-un mod care să fie contrar interesului comun, poate fi aplicabilă. Acest lucru are loc în cazul în care măsura respectă orientările privind ajutorul de stat sau orice reglementări de exceptare în bloc aplicabile.

Ajutorul regional

Întreprinderile devin eligibile pentru ajutor regional atunci când acestea sunt înființate în anumite regiuni care sunt determinate făcând trimitere la harta pentru ajutor regional a Norvegiei, menționată mai sus, și atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite în orientările privind ajutorul de stat⁽⁵¹⁾.

Autoritățile norvegiene au susținut faptul că ajutorul, în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul, nu a fost acordat sub forma unui ajutor regional. Cu toate acestea, Autoritatea constată că sistemul de ajutoare privind lemnul a fost pus în aplicare în baza orientărilor interne SEE care stipulează posibilitatea acordării de ajutor regional pentru investiții⁽⁵²⁾. În plus, autoritățile au făcut referire la cazuri în care ajutorul pentru cercetare și dezvoltare a fost suplimentat cu un bonus de ajutor regional de 5 % (Trysil Skog AS constituind un exemplu).

Autoritatea constată că trebuie îndeplinite condițiile prevăzute în orientările privind ajutorul de stat referitoare la acordarea de ajutor regional și în cazurile în care se acordă un bonus de ajutor regional. Cu toate acestea, nici raportul grupului de lucru și nici orientările interne SEE nu fac referire la condițiile care trebuie îndeplinite pentru acordarea ajutorului regional, cum ar fi identificarea beneficiilor regionale (sub formă de investiții profitabile sau de creare de locuri de muncă) și nici nu includ o referire la harta de ajutor regional a Norvegiei. În astfel de circumstanțe, Autoritatea nu poate fi sigură că dispozițiile privind ajutorul regional din sistemul de ajutoare privind lemnul sunt în conformitate cu orientările privind ajutorul de stat referitoare la ajutorul regional.

Ajutor pentru cercetare și dezvoltare

Ajutorul de stat pentru cercetare și dezvoltare poate fi considerat ca fiind compatibil cu funcționarea Acordului SEE atunci când sunt îndeplinite condițiile relevante prevăzute în orientările privind ajutorul de stat⁽⁵³⁾. Orientările privind ajutorul de stat stabilesc definițiile diferitelor tipuri de

cercetare și dezvoltare, și anume „dezvoltare fundamentală”, „cercetare industrială” și „activități de dezvoltare precompetitivă” și intensitățile ajutorului respectiv care se aplică fiecăreia dintre aceste categorii.

Autoritatea constată că activitățile de cercetare eligibile, costurile eligibile și intensitățile ajutorului prevăzute în orientările interne ale SEE corespund celor stipulate în orientările privind ajutorul de stat referitoare la cercetare și dezvoltare, mai puțin cele legate de studiile tehnice pregătitoare. În timp ce tabelul privind intensitățile ajutorului prevăzut în orientările interne ale SEE se referă la două tipuri diferite de intensități ale ajutorului acordat pentru studiile tehnice pregătitoare, care sunt efectuate de către întreprinderi mari, în contextul cercetării precompetitive, și anume 50 % și 55 %⁽⁵⁴⁾, orientările privind ajutorul de stat prevăd, în mod explicit, că o combinație de bonusuri nu poate genera o intensitate a ajutorului de peste 50 % pentru cercetarea precompetitivă⁽⁵⁵⁾.

Având în vedere că una dintre intensitățile ajutorului menționată în orientările interne ale SEE nu este conformă cu orientările privind ajutorul de stat și că nu există nicio dovadă privind existența unei instrucțiuni pentru gestionarii de dosar privind aplicarea intensității ajutorului pentru sistemul OFU/IFU care să fie conformă orientărilor privind ajutorul de stat, ar rezulta că normele sistemului de ajutoare privind lemnul preconizează o posibilă intensitate a ajutorului care depășește nivelul maxim prevăzut de orientările privind ajutorul de stat. În plus, autoritatea nu a primit niciun argument pentru a accepta o intensitate a ajutorului mai mare decât cea stabilită în orientările privind ajutorul de stat.

Ajutor pentru IMM-uri și ajutor pentru formare

Ajutorul acordat în conformitate cu regulamentele de exceptare în bloc privind IMM-urile și/sau privind ajutorul pentru formare este considerat compatibil cu funcționarea Acordului SEE, cu condiția ca sistemul să îndeplinească toate condițiile regulamentului de exceptare în bloc și să conțină o trimitere explicită la acesta (prin citarea titlului și a referinței de publicare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*)⁽⁵⁶⁾. Cu toate acestea, nici bugetele de stat și nici raportul grupului de lucru sau orice alte lucrări legislative pregătitoare privind sistemul de ajutoare privind lemnul nu cuprind vreo mențiune referitoare la aplicarea regulamentului de exceptare pe categorii privind IMM-urile sau referitoare la regulamentului de exceptare pe categorii privind ajutorul pentru formare. În plus, Autoritatea nu a primit nicio informație din partea autorităților norvegiene cu privire la aplicarea oricăruia dintre regulamentele de exceptare pe categorii, în vederea publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Prin urmare, autoritățile norvegiene nu au respectat cerințele prevăzute în regulamentele de exceptare pe categorii și în sistemul de ajutoare privind lemnul și, în consecință, nu se poate considera că acestea respectă exceptările pe categorii.

⁽⁵¹⁾ Fostul capitol 25 din orientările privind ajutorul de stat cu privire la ajutorul regional a fost înlocuit prin noi orientări la 6 aprilie 2006 și prin Regulamentul (CE) nr. 1628/2006 al Comisiei (încorporate prin Decizia nr. 157 a Comitetului mixt, publicată în JO L 89, 29.3.2007, p. 33, precum și în Suplimentul SEE nr. 15, 29.3.2007, p. 24). Regulamentul a intrat în vigoare la 9 decembrie 2006.

⁽⁵²⁾ A se vedea plafoanele (de ajutor regional) menționate în tabelul anexat la orientările interne SEE și partea explicativă privind ajutorul pentru investiții (secțiunea 4.6).

⁽⁵³⁾ Orientările anterioare privind cercetarea și dezvoltarea au fost înlocuite de noi orientări la 7 februarie 2007.

⁽⁵⁴⁾ Se pare că versiunile din 2000 și 2001 nu stabilesc deloc o intensitate specifică a ajutorului pentru studiile tehnice pregătitoare.

⁽⁵⁵⁾ Secțiunea 5.3 punctul 7 din fostul capitol 14 din orientările privind ajutorul de stat referitoare la cercetare și dezvoltare.

⁽⁵⁶⁾ A se vedea articolul 3 alineatul (3) din regulamentele de exceptare pe categorii privind IMM-urile și, respectiv, ajutorul pentru formare. Respectarea condițiilor formale ale exceptărilor pe categorii exclude cerința privind notificarea măsurii de ajutor.

Cu toate acestea, sistemul de ajutoare privind lemnul poate fi considerat compatibil cu funcționarea Acordului SEE pe baza articolului 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul SEE, având în vedere principiile de fond prevăzute în regulamentele de exceptare pe categorii privind IMM-urile și ajutorul pentru formare. În această privință, Autoritatea constată faptul că toate definițiile, costurile eligibile și intensitățile ajutorului privind ajutorul pentru formare prevăzute în orientările interne SEE⁽⁵⁷⁾ corespund regulamentului de exceptare pe categorii privind ajutorul pentru formare. În plus, definițiile, costurile eligibile și intensitatea aplicabilă a ajutorului pentru serviciile de consultanță și târgurile pentru IMM-uri prevăzute în orientările interne SEE⁽⁵⁸⁾ corespund regulamentului de exceptare în bloc privind IMM-urile.

Cu toate acestea, în conformitate cu secțiunea 4.3.2 din orientările interne SEE, ajutorul pentru IMM-uri poate fi acordat pentru „rețea și cooperare”, acesta constituind un obiectiv care, în mod clar, nu intră sub incidența domeniului de aplicare a dispozițiilor de fond prevăzute în regulamentul de exceptare pe categorii privind IMM-urile. În consecință, problema care se pune este dacă finanțarea în astfel de scopuri poate fi considerată compatibilă pe baza orientărilor privind ajutorul de stat referitoare la IMM-uri sau pe baza principiilor de fond prevăzute în acestea în mod direct, în conformitate cu articolul 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul SEE⁽⁵⁹⁾.

Orientările privind ajutorul de stat prevăd că finanțarea pentru „cooperare” poate fi acordată IMM-urilor, numai în cazul în care concurența nu este afectată într-o măsură care să contravină interesului comun. Pe această bază, Autoritatea consideră că posibilitatea prevăzută în orientările interne SEE de a finanța IMM-urile în vederea „identificării partenerilor de lucru, a strategiilor și a formalizării cooperării în timpul fazei de înființare” ar putea fi acceptabilă.

În mod contrar, Autoritatea consideră că posibilitatea de a finanța „acțiuni comune extraordinare”⁽⁶⁰⁾ neidentificate în timpul „fazei operaționale” deschide posibilitatea de finanțare, în orice moment, a unei game largi de măsuri, ceea ce nu ar intra, în mod necesar, în domeniul de aplicare a cooperării dintre IMM-uri, putând, în consecință, afecta concurența într-o măsură contrară interesului comun. În momentul interogării autorităților norvegiene cu privire la acest aspect, autoritățile au susținut că finanțarea în temeiul acestei dispoziții vizează doar serviciile de consultanță. Cu toate acestea, în același context, autoritățile au afirmat că dispoziția a oferit, de asemenea, posibilitatea de finanțare a „serviciilor conexe” în cadrul asistenței în rețea.

Autoritatea consideră că pe baza unor dispoziții atât de ambigue și de nelimitate, nu se poate garanta faptul că dispozițiile sistemului privind finanțarea IMM-urilor sunt în conformitate cu orientările privind ajutorul de stat privind IMM-urile sau cu principiile de fond ale acestora și, în consecință, acestea nu pot fi acceptate în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul SEE ca fiind compatibile cu funcționarea Acordului SEE.

⁽⁵⁷⁾ Secțiunea 4.4 a acestora.

⁽⁵⁸⁾ Secțiunile 4.3 și 4.3.1 ale acestora.

⁽⁵⁹⁾ Fostul capitol al orientărilor privind ajutorul de stat referitor la IMM-uri a fost înlocuit de Regulamentul de exceptare pe categorii privind IMM-urile din 26 iunie 2002.

⁽⁶⁰⁾ Astfel de măsuri cuprind măsuri similare îmbunătățirii performanței (*kompentansheving*).

Practica de finanțare în proporție de 100 % a costurilor proiectului

Raportul grupului de lucru prevede că sistemul poate finanța costurile totale ale proiectului în cazul în care este dificilă identificarea unei persoane care să poată beneficia în mod direct de pe urma proiectului. Autoritățile au explicat faptul că finanțarea în proporție de 100 % a costurilor proiectului are loc, de exemplu, în cazurile în care este dificilă identificarea beneficiarilor direcți sau se consideră că destinatarii primesc doar un beneficiu modest (adică studii preliminare și rapoarte în domenii țintă specifice), pe baza faptului că nu există niciun fel de ajutor în aceste cazuri⁽⁶¹⁾.

În ceea ce privește această practică, trebuie făcute următoarele două observații: 1. cu toate că autoritățile norvegiene fac referire la studii preliminare și rapoarte drept exemple de cazuri în care nu este implicat niciun fel de ajutor, orientările privind ajutorul de stat referitoare la cercetare și dezvoltare prevăd intensități maxime ale ajutorului pentru studii de fezabilitate tehnice, dovedind că finanțarea studiilor (chiar cu un caracter pregătitor) poate implica ajutor de stat⁽⁶²⁾; și 2. cu excepția cazului în care valoarea ajutorului în cauză se află sub pragul *de minimis*, primirea unui beneficiu modest nu exclude, prin și de la sine, existența ajutorului de stat.

Pe această bază, Autoritatea consideră că practica de finanțare în proporție de 100 % a costurilor proiectului nu se bazează pe criterii care să asigure faptul că prezența ajutorului de stat este exclusă, iar, întrucât finanțarea în proporție de 100 % nu este acceptabilă în temeiul niciunei secțiuni a orientărilor privind ajutorul de stat și nici nu s-a susținut în acest caz că o astfel de intensitate a ajutorului este justificată în mod direct în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul SEE, Autoritatea consideră că un sistem care permite o astfel de practică nu este compatibil cu funcționarea Acordului SEE.

Concluzii

Din cele menționate mai sus rezultă că, în mai multe privințe, sistemul de ajutoare privind lemnul nu respectă orientările privind ajutorul de stat și nu se încadrează în cadrul excepției prevăzute în mod direct în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul SEE. În consecință, Autoritatea este de părere că sistemul de ajutoare privind lemnul nu poate fi considerat compatibil cu funcționarea Acordului SEE.

3.3. Ajutorul de minimis

Potrivit autorităților norvegiene, sistemul de ajutoare privind lemnul cuprinde dispoziții ce stabilesc condiții care, în cazul în care sunt îndeplinite, garantează faptul că subvențiile se califică drept ajutor *de minimis*. Autoritatea consideră că dispozițiile relevante în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul nu respectă normele *de minimis*.

⁽⁶¹⁾ Practica de finanțare în proporție de 100 % a costurilor proiectului ridică atât o problemă privind prezența ajutorului de stat, cât și una privind compatibilitatea. Având în vedere mențiunea din raportul grupului de lucru cu privire la această posibilitate, se presupune că sistemul prevede o astfel de practică, compatibilitatea dispozițiilor care guvernează practica respectivă trebuind să fie evaluată (prezența secțiune). Aspectul privind prezența (sau absența) ajutorului de stat va fi pertinentă numai în ceea ce privește recuperarea.

⁽⁶²⁾ Secțiunea 5.3 punctul 7 din fostul capitol 14 privind ajutorul pentru cercetare și dezvoltare.

Acordarea de ajutor poate fi calificată drept *de minimis* în temeiul orientărilor privind ajutorul de stat sau al regulamentului ulterior *de minimis*, cu consecința că măsura nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE și că nu există obligația de notificare. Întrucât sistemul de ajutoare privind lemnul a fost pus în aplicare între 1 iulie 2000 și sfârșitul lui 2005, ambele seturi de norme *de minimis* sunt relevante în ceea ce privește evaluarea sistemului ⁽⁶³⁾.

Atât regulamentul *de minimis*, cât și orientările privind ajutorul de stat prevăd faptul că autoritățile naționale pot acorda ajutor *de minimis* doar după ce au verificat că valoarea totală a ajutorului *de minimis* primită de către societate nu este ridicată ca urmare a altor ajutoare *de minimis* care au fost primite în timpul ultimilor trei ani. În temeiul atât al regulamentului *de minimis*, cât și al orientărilor privind ajutorul de stat, o modalitate acceptabilă de verificare a pragului *de minimis* o constituie obținerea de informații de la destinatar cu privire la acest aspect ⁽⁶⁴⁾.

În cazul în care se acordă ajutor *de minimis* în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul, se face referire la normele *de minimis*, iar destinatarii sunt informați cu privire la obligația de a informa autoritățile cu privire la un alt ajutor *de minimis* primit timp de trei ani de la data autorizării ajutorului *de minimis*.

În decizia de deschidere a procedurii de investigație formală, Autoritatea a considerat că, întrucât această obligație privind informarea privește doar ajutorul *de minimis*, primit după primirea ajutorului în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul, destinatarii nu li se solicită să furnizeze informații cu privire la faptul dacă s-a primit vreun ajutor *de minimis* anterior primirii ajutorului *de minimis* în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul. Cu toate acestea, autoritățile norvegiene au susținut faptul că scisoarea de autorizare se referă, de asemenea, la dispoziția care prevede că ajutorul primit de-a lungul „oricărei perioade de trei ani” nu poate depăși pragul *de minimis*.

Autoritatea observă că cerința privind obligația destinatarului de a informa cu privire la ajutorul acordat „din momentul emiterii scrisorii de autorizare” contrazice mențiunea referitoare la dispoziția care prevede că ajutorul primit în timpul „oricărei perioade de trei ani” nu poate depăși pragul *de minimis*. În astfel de circumstanțe, Autoritatea nu se poate asigura că destinatarul percepe acest mesaj, în mod clar, drept obligație de a informa cu privire la ajutorul primit în timpul „oricărei perioade de trei ani”. În consecință, Autoritatea își menține poziția inițială potrivit căreia, în măsura în care dispozițiile în cauză urmează a fi considerate ca parte a normelor sistemului, nu se poate

⁽⁶³⁾ Astfel cum s-a afirmat de către autoritățile norvegiene, data care determină dacă fostul capitol 12 al orientărilor privind ajutorul de stat sau dacă regulamentul ulterior *de minimis* este aplicabil subvenției în cauză este data la care autoritățile norvegiene au acordat autorizarea (*tilsagn*).

⁽⁶⁴⁾ A se vedea în această privință mențiunea referitoare la „modalitatea de control” prevăzută în orientările privind ajutorul de stat.

concluziona că acestea asigură *ex ante* respectarea dispozițiilor privind ajutorul *de minimis* ⁽⁶⁵⁾.

În afara acestui lucru, Autoritatea observă că, cel puțin în versiunile orientărilor interne SEE datate septembrie 2004 și iulie 2005, sistemul de ajutoare privind lemnul a furnizat o practică prin care ajutorul de stat aprobat, de exemplu, pentru cercetare și dezvoltare ar putea fi completat cu un ajutor suplimentar acordat drept ajutor *de minimis* ⁽⁶⁶⁾. În conformitate cu decizia Comisiei privind Kahla Porzellan GmbH, Autoritatea consideră că, în cazul în care ajutorul depășește pragul *de minimis* – ca urmare a finanțării totale acordate aceleiași întreprinderi în termen de trei ani – suma totală trebuie considerată drept ajutor de stat ⁽⁶⁷⁾. Pe această bază, Autoritatea consideră că o practică prin care pragul *de minimis* este respectat numai în ceea ce privește o parte din ajutorul acordat unei întreprinderi, presupune, prin definiție, faptul că suma totală alocată poate depăși pragul *de minimis* ⁽⁶⁸⁾.

Având în vedere cele menționate mai sus, Autoritatea consideră că dispozițiile relevante în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul nu respectă normele *de minimis* și că, prin urmare, sistemul nu poate fi considerat compatibil cu funcționarea Acordului SEE.

4. Concluzie

Pe baza informațiilor furnizate de către autoritățile norvegiene, Autoritatea consideră că sistemul de ajutoare privind lemnul implică acordarea de ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE, care este incompatibil cu acordul. Cu toate acestea, în conformitate cu practicile Comisiei în această privință, Autoritatea consideră că, deși sistemul de ajutoare privind lemnul, văzut ca sistem, este incompatibil cu funcționarea Acordului SEE, ajutoarele individuale acordate în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul care îndeplinesc criteriile prevăzute în orientările privind ajutorul de stat referitoare la IMM-uri și/sau cercetare și dezvoltare, sau normele de fond prevăzute în regulamentele de exceptare pe categorii privind ajutorul acordat IMM-urilor și ajutorul pentru formare, pot fi declarate compatibile cu funcționarea Acordului SEE ⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶⁵⁾ Faptul că un mare număr de acorduri s-ar putea afla sub pragul *de minimis* nu este relevant, întrucât Autoritatea se limitează, în scopul analizării compatibilității ajutorului de stat, la a examina condițiile prevăzute de sistemul de ajutoare privind lemnul. Situația de fapt va fi relevantă în ceea ce privește recuperarea.

⁽⁶⁶⁾ Pentru o descriere a practicii, a se vedea secțiunea I-2.5 de mai sus.

⁽⁶⁷⁾ Decizia 2003/643/CE a Comisiei din 13 mai 2003 privind ajutorul de stat pus în aplicare de Germania în favoarea întreprinderilor Kahla Porzellan GmbH și Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (JO L 227, 11.9.2003, p. 12). În aceeași linie de idei, în momentul evaluării dacă intensitățile relevante ale ajutorului prevăzute în orientările privind ajutorul de stat au fost respectate, trebuie să se ia în considerare valoarea totală a ajutorului acordat aceleiași întreprinderi.

⁽⁶⁸⁾ Ar trebui subliniat faptul că intensitățile relevante ale ajutorului trebuie, de asemenea, respectate. În cazul în care ajutorul *de minimis* este acordat în combinație cu un alt ajutor, valoarea totală a ajutorului nu poate depăși intensitățile maxime ale ajutorului pentru diferitele categorii de ajutor. Acest lucru este, desigur, relevant numai în cazul în care ajutorul total nu este calificat drept ajutor *de minimis*.

⁽⁶⁹⁾ A se vedea, de exemplu, Decizia 2004/343/CE a Comisiei din 16 decembrie 2003 privind sistemul de ajutoare pus în aplicare de Franța pentru preluarea întreprinderilor aflate în dificultate (JO L 108, 16.4.2004, p. 38), și Decizia 2003/86/CE a Comisiei din 20 decembrie 2001 privind sistemul de ajutoare de stat pus în aplicare de Spania în 1993 în favoarea anumitor întreprinderi nou-înființate în Vizcaya (Spania) (JO L 40, 14.2.2003, p. 11).

Întrucât sistemul de ajutoare privind lemnul nu a fost notificat Autorității, orice ajutor, în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE acordat în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul reprezintă ajutor ilegal în sensul articolului 1 litera (f) din partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție. Rezultă din articolul 14 din partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție faptul că Autoritatea va decide că ajutorul ilegal care este incompatibil cu normele privind ajutorul de stat acordat în temeiul Acordului SEE va trebui recuperat de la beneficiari. Cu toate acestea, acest lucru nu aduce atingere: (i) acordării de ajutoare individuale care îndeplinesc condițiile privind ajutorul *de minimis* în conformitate cu orientările privind ajutorul de stat sau regulamentul *de minimis*; și (ii) ajutoarelor individuale considerate compatibile pe baza respectării orientărilor privind ajutorul de stat referitoare la IMM-uri și/sau cercetare și dezvoltare, sau a dispozițiilor de fond prevăzute în regulamentele de exceptare pe categorii privind ajutorul acordat IMM-urilor și ajutorul pentru formare, și care îndeplinesc intensitățile relevante ale ajutorului prevăzute în acestea,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Sistemul de ajutoare privind lemnul nu este compatibil cu funcționarea Acordului SEE în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE.

Articolul 2

Ajutoarele individuale acordate în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul nu reprezintă ajutor de stat în cazul în care acestea îndeplinesc condițiile privind ajutorul *de minimis* prevăzute în orientările privind ajutorul de stat sau regulamentul *de minimis*, indiferent care dintre acestea a fost aplicabil în momentul acordării subvenției.

Articolul 3

Ajutoarele individuale acordate în temeiul sistemului de ajutoare privind lemnul care îndeplinesc criteriile prevăzute în orientările privind ajutorul de stat referitoare la IMM-uri și/sau cercetare și dezvoltare sau normele de fond prevăzute în regulamentele de exceptare pe categorii privind ajutorul acordat IMM-urilor și ajutorul pentru formare sunt compatibile cu funcționarea Acordului SEE până la valoarea intensităților admisibile ale ajutorului.

Articolul 4

Autoritățile norvegiene iau toate măsurile necesare pentru a recupera ajutorul menționat la articolul 1, altul decât cel la care se face referire la articolele 2 și 3.

Articolul 5

Recuperarea se va efectua de îndată și în conformitate cu procedurile legislației naționale, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și efectivă a deciziei. Ajutorul care urmează să fie recuperat va include dobânda și dobânda compusă percepute de la data la care ajutorul a fost pus la dispoziția beneficiarilor și până la data recuperării acestuia. Dobânda se calculează în conformitate cu articolul 9 din Decizia nr. 195/04/COL⁽⁷⁰⁾.

Articolul 6

Autoritățile norvegiene informează Autoritatea AELS de Supraveghere, în termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, cu privire la măsurile luate pentru a se conforma acesteia.

Articolul 7

Prezenta decizie se adresează Regatului Norvegiei.

Articolul 8

Numai textul în limba engleză al prezentei decizii este autentic.

Adoptată la Bruxelles, 23 ianuarie 2008.

Pentru Autoritatea AELS de Supraveghere

Per SANDERUD
Președinte

Kurt JAEGER
Membru al Colegiului

⁽⁷⁰⁾ A se vedea nota de subsol 49.

ANEXA I

COSTURI ELIGIBILE PREVĂZUTE ÎN ORIENTĂRILE INTERNE SEE

În ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) ⁽¹⁾, costurile eligibile sunt (i) serviciile de consultanță furnizate de consultanții externi (exclusiv serviciile care au un caracter continuu sau periodic și cele legate de cheltuielile obișnuite de funcționare); (ii) participarea, pentru prima dată, la târguri și expoziții; și (iii) stabilirea de rețele și cooperarea, atât în faza de înființare, cât și în cea de debut. Faza de înființare acoperă finanțarea pentru identificarea partenerilor de lucru, dezvoltarea de strategii, structurarea și formalizarea cooperării etc. Faza de debut acoperă costurile administrative pentru gestionarea cooperării în timpul primilor trei ani (în descreștere în mod progresiv) și a „acțiunilor comune extraordinare”. Un exemplu al acestora din urmă îl reprezintă „îmbunătățirea competenței”, finanțarea sub numele de „acțiuni comune extraordinare” putând fi acordată și altor măsuri similare atât în timpul fazei de înființare, cât și mai târziu în timpul fazei operaționale.

În scopul acordării de ajutor pentru formare, se face o distincție între formarea specifică și formarea generală. Aceasta din urmă acoperă educația aplicabilă în mod direct și principal postului prezent sau viitor al angajatului, furnizând calificări care nu sunt (sau sunt numai într-o măsură redusă) transferabile către alte întreprinderi sau alte domenii de activitate. Formarea generală implică educația, care nu este aplicabilă doar postului prezent ori viitor al angajatului, ci îi furnizează acestuia calificări care sunt în mare măsură transferabile către alte entități și care îmbunătățesc, în mod semnificativ, capacitatea de lucru a angajatului.

Costurile eligibile pentru formare sunt costurile de personal ale formatorilor; cheltuielile de călătorie ale formatorilor și participanților la formare; alte cheltuieli curente (precum materiale și aprovizionări); deprecierea instrumentelor și echipamentelor (în măsura în care acestea sunt utilizate în mod exclusiv pentru proiectul de formare); costurile privind serviciile de îndrumare și consiliere în ceea ce privește proiectul de formare; costurile de personal ale participanților la formare până la valoarea totalului celorlalte costuri eligibile menționate. Pot fi luate în considerare numai orele de participare efectivă la formare, după deducerea oricărui ore de producție sau a echivalentului acestora. Costurile eligibile sunt justificate pe bază de dovezi scrise care trebuie să fie transparente și detaliate.

În ceea ce privește cercetarea și dezvoltarea, orientările interne SEE prevăd că costurile eligibile sunt cheltuielile de personal (cercetători, tehnicieni și personal care oferă asistență, utilizați în mod exclusiv pentru activitatea de cercetare și dezvoltare), instrumente, echipamente, spațiul de lucru și clădirile (utilizate în mod permanent și exclusiv pentru activitatea de cercetare și dezvoltare), asistență consultativă și servicii conexe (utilizate în mod exclusiv în contextul activității de cercetare și dezvoltare) și gestiunea legată în mod direct de activitatea de cercetare și dezvoltare. Alte costuri eligibile ar putea fi cheltuielile de funcționare, precum materiale, aprovizionări și produse similare care au legătură directă cu activitatea de cercetare și dezvoltare.

În ceea ce privește „investițiile” (de către IMM-uri și în contextul ajutorului regional) costurile eligibile sunt clădirile, instalațiile, mașinile, investițiile de bază, precum și cheltuielile legate de brevete și de achiziționarea de brevete, licențe și cunoștințe tehnice. Norme speciale se aplică proiectelor în care costurile de investiții depășesc 50 de milioane EUR.

Ajutorul pentru funcționare (definit ca sarcinile de rutină sau cheltuielile legate de distribuție, comercializare și contabilitate) nu poate fi subvenționat.

⁽¹⁾ Numai condițiile principale ale definiției IMM-urilor sunt menționate în orientările SEE. În rest, se face referire la definiția originală prevăzută în orientările privind ajutorul de stat.

ANEXA II

RATELE MAXIME DE FINANȚARE PENTRU DIVERSE SISTEME GESTIONATE DE CĂTRE INNOVAȘION NORGE – MĂRIMEA ÎNTEPRINDERILOR ȘI DOMENIILE ELIGIBILE PENTRU ACORDAREA DE AJUTOR

— () Indică faptul că sistemul este doar în mod excepțional relevant pentru scopurile menționate și/sau tipul de întreprinderi.

— Până la 100 000 EUR se pot acorda în temeiul tuturor sistemelor pe baza normelor privind ajutorul de *minimis*.

Măsură – Sistem	Obiectiv	IMM-uri (< 250 de angajați și alte două criterii)		Întreprinderi mari
		Întreprinderi mici (< 50 de angajați și alte două criterii)	Întreprinderi mijlocii (< 250 de angajați și alte două criterii)	
„Landsdekkende innovasjon-sordning”	Investiții	15 %	7,5 %	0
	Ajutor de tip „soft”	50 %		0
	Ajutor pentru formare (nu se acordă pentru moment din LI)	(Specific/general – 35 %/70 %)		(Specific/general – 25 %/50 %)
	Cercetare și dezvoltare:			
	— Dezvoltarea activităților de comercializare	35 %		25 %
	Studii tehnice pregătitoare	75 %		50 %
	— (Cercetare individuală, Studii tehnice pregătitoare)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
„OFU/IFU”	Cercetare și dezvoltare:			
	— Dezvoltarea activităților de comercializare	35 % (zonă regională + 5 %)		25 % (zonă regională + 5 %)
	Studii tehnice pregătitoare	75 %		50 %
	— (Cercetare individuală, Studii tehnice pregătitoare)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
„Tilskudd til fylkeskommunene for regional utvikling”	Investiții:			
	Zona A	30 %		25 %
	B	25 %		20 %
	C	20 % (25 %) (*)		10 % (15 %)
	Ajutor de tip „soft”	50 %		0
	Ajutor pentru formare	Specific/general – 40 %/75 %		Specific/general – 30 %/55 %
	Cercetare și dezvoltare:			
	— Dezvoltarea activităților de comercializare	40 %		30 %
	Studii tehnice pregătitoare	75 %		55 %
	— (Cercetare individuală, Studii tehnice pregătitoare)	(65 % 75 %)		(55 % 75 %)

Măsură – Sistem	Obiectiv	IMM-uri (< 250 de angajați și alte două criterii)		Întreprinderi mari
		Întreprinderi mici (< 50 de angajați și alte două criterii)	Întreprinderi mijlocii (< 250 de angajați și alte două criterii)	
„Omstilling og nyskaping”	Investiții:			
	— În afara zonei reg.	15 %	7,5 %	0
	— În interiorul zonei reg.	Zona A: 30 %, B: 25 % și C: 20 % (25 %) (**)		Zona A: 25 %, B: 20 % și C: 10 % (15 %)
	Ajutor pentru soft:			
	— În afara zonei reg.	50 %		
— În interiorul zonei reg.	50 %			
Ajutor pentru formare:	— În afara zonei reg.	Specific/general – 35 %/70 %		Specific/general – 25 %/50 %
	— În interiorul zonei reg.	Specific/general – 40 %/75 %		Specific/general – 30 %/55 %
Cercetare și dezvoltare:	În afara zonei reg.:			
	— Dezvoltarea activităților de comercializare	35 %		25 %
	— Studii tehnice pregătitoare	75 %		50 %
	— (Cercetare individuală, Studii tehnice pregătitoare)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
	În interiorul zonei reg.:			
	— Dezvoltarea activităților de comercializare	40 %		30 %
— Studii tehnice pregătitoare	75 %		55 %	
— (Cercetare individuală, Studii tehnice pregătitoare)	(65 % 75 %)		(55 % 75 %)	
„Etablererstipend”	Ajutor de <i>minimis</i>	Maximum 400 000 NOK (în cazuri speciale mai mult, dar nu mai mult de 100 000 EUR)		

(*) Până la 25 %/15 % pot fi utilizate pentru măsuri care pot produce un efect puternic din punctul de vedere al politicii districtuale. În districtele Vest-Agder, Rogaland și Hordaland pragul ajutorului nu poate depăși 20 %/10 %.

(**) Până la 25 %/15 % pot fi utilizate pentru măsuri care pot produce un efect puternic regional. În districtele Vest-Agder, Rogaland and Hordaland pragurile nu pot depăși 20 %/10 %.

V

(Acte adoptate, începând cu 1 decembrie 2009, în aplicarea Tratatului privind Uniunea Europeană, a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și a Tratatului Euratom)

ACTE A CĂROR PUBLICARE ESTE OBLIGATORIE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1202/2009 AL CONSILIULUI

din 7 decembrie 2009

de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de alcool furfurilic originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 9 și articolul 11 alineatul (2),

având în vedere propunerea prezentată de Comisie după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

1. Măsurile în vigoare

(1) În octombrie 2003, Consiliul, prin Regulamentul (CE) nr. 1905/2003⁽²⁾, a instituit măsuri antidumping definitive, sub forma unei taxe specifice, la importurile de alcool furfurilic („AF”) originare din Republica Populară Chineză („China”). Valorile taxei specifice au fost cuprinse între 84 și 160 EUR pe tonă pentru patru producători chinezi care au cooperat, în timp ce taxa la scară națională a fost stabilită la 250 EUR pe tonă („ancheta inițială”).

2. Cererea de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor

(2) În urma publicării, în mai 2008, a unui aviz de expirare iminentă a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de AF originare din China⁽³⁾, Comisia a primit, la 30 iulie 2008, o cerere de reexaminare în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.

(3) Cererea a fost depusă de International Furan Chemicals BV („solicitantul”) în numele singurului producător din Uniune, care reprezintă 100 % din producția de AF din Uniune. Cererea s-a bazat pe faptul că expirarea măsurilor ar risca să aibă drept rezultat continuarea dumpingului și reapariția prejudiciului pentru industria din Uniune.

(4) Stabilind, ca urmare a consultării comitetului consultativ, că există suficiente elemente de probă pentru deschiderea unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a publicat un aviz de deschidere al acestei reexaminări în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*⁽⁴⁾.

3. Ancheta

3.1. Procedura

(5) Comisia a informat oficial producătorul din Uniune solicitant, producătorii-exportatori chinezi, autoritățile chineze, producătorul din țara analoagă propusă, Statele Unite ale Americii, importatorii/comercianții și utilizatorii din Uniune cunoscuți ca fiind interesați despre deschiderea reexaminării. Părților interesate li s-a dat ocazia de a-și face cunoscute opiniile în scris și de a solicita o audiere în termenul menționat în avizul de deschidere.

(6) Au fost trimise chestionare tuturor părților care au fost informate oficial despre deschiderea reexaminării și celor care au cerut să primească un chestionar în termenul stabilit în avizul de deschidere.

(7) S-au primit răspunsuri la chestionare de la producătorul din Uniune solicitant, de la doi comercianți, de la zece utilizatori, de la două asociații de utilizatori, de la un producător-exportator chinez și de la producătorul din țara analoagă.

⁽¹⁾ JO L 56, 6.3.1996, p. 1.

⁽²⁾ JO L 283, 31.10.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO C 111, 6.5.2008, p. 50.

⁽⁴⁾ JO C 275, 30.10.2008, p. 21.

3.2. Părți interesate și vizite de verificare

- (8) Comisia a cercetat și a verificat toate informațiile considerate necesare în sensul determinării riscului de continuare sau de reparație a dumpingului și a prejudiciului, precum și a determinării interesului Uniunii. S-au efectuat vizite de verificare la sediile următoarelor societăți:

— Producătorul din Uniune și societățile afiliate:

- TransFurans Chemicals BVBA, Geel, Belgia
- International Furan Chemicals BV, Rotterdam, Țările de Jos
- Central Romana Corporation, LTD, La Romana, Republica Dominicană

— Producători-exportatori din China:

- Zhucheng Taisheng Chemical Co. Ltd.

— Producător din țara analogă

- Penn Speciality Chemicals Inc., Statele Unite ale Americii („SUA”)

— Importatori/comercianți independenți:

- S. Chemicals, Țările de Jos

— Utilizatori:

- Kiilto OY, Finlanda
- Mazzon Flli., Italia
- SATEF Hüttenes-Albertus, Italia
- Ashland Sudchemie Kernsfest, Germania
- Hüttenes-Albertus, Germania

3.3. Perioada anchetei de reexaminare și perioada examinată

- (9) Ancheta privind continuarea sau reparația dumpingului și a prejudiciului a vizat perioada cuprinsă între 1 octombrie 2007 și 30 septembrie 2008 („PAR” sau „perioada anchetei de reexaminare”).
- (10) Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea probabilității de continuare sau de reparație a prejudiciului a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2005 și sfârșitul PAR („perioada examinată”).

B. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

1. Produsul în cauză

- (11) Produsul în cauză este același cu cel din ancheta inițială, și anume AF originar din China, încadrat în prezent la codul NC ex 2932 13 00.
- (12) AF este un produs chimic. Este un lichid incolor spre galben deschis, solubil în mulți solvenți organici comuni. Materia primă pentru producerea FA este furfurotul (FF), care este un lichid chimic obținut prin prelucrarea diferitelor tipuri de deșeuri agricole precum, printre altele, trestie de zahăr, știuleți de porumb și pleavă de orez.
- (13) AF este un produs de bază. AF este utilizat în principal pentru producerea rășinilor sintetice, folosite pentru producerea de tipare de turnătorie utilizate pentru fabricarea de piese metalice în scopuri industriale.

2. Produsul similar

- (14) Ca și ancheta anterioară, prezenta anchetă a arătat că AF produs și vândut de industria din Uniune în Uniune, AF produs și vândut pe piața internă chineză, AF importat în Uniune din China, precum și AF produs și vândut în Statele Unite ale Americii prezintă aceleași caracteristici fizice și tehnice de bază și este destinat aceleiași utilizări.
- (15) Prin urmare, s-a concluzionat că toate aceste produse constituie un produs similar în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

C. PROBABILITATEA DE CONTINUARE A DUMPINGULUI

- (16) În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, s-a examinat dacă expirarea măsurilor ar putea conduce la o continuare sau la o reparație a dumpingului.
- (17) În conformitate cu articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, a fost utilizată aceeași metodologie ca la ancheta inițială. Deoarece o reexaminare în perspectiva expirării măsurilor nu prevede nicio examinare a modificării împrejurărilor, nu s-a reanalizat dacă producătorii merită sau nu să li se acorde tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (TEP).

1. Observații preliminare

- (18) Se reamintește că, în cadrul anchetei inițiale, patru producători-exportatori chinezi, în total, au cooperat și au solicitat TEP, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. Cu toate acestea, niciunul dintre acești producători-exportatori chinezi nu a îndeplinit toate condițiile cerute pentru acordarea TEP și, prin urmare, toate cererile de TEP au trebuit să fie respinse. Li s-a acordat tuturor tratament individual (TI), deoarece ancheta a arătat că îndeplinesc criteriile cerute. Se observă că, în cadrul anchetei inițiale, TI a fost acordat singurului exportator chinez care a cooperat la prezenta reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor.

- (19) Singurul producător-exportator chinez care a cooperat reprezenta 23,1 % din importurile în Uniune în timpul PAR. Nu s-a putut obține nicio informație fiabilă direct din partea celorlalți producători-exportatori privind importurile produsului în cauză în Uniune în timpul PAR. În aceste condiții și în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază, referitor la totalul cantităților importate și a prețurilor la import, Comisia a trebuit să recurgă la datele disponibile, respectiv datele furnizate de Eurostat și documentația prezentată de solicitant în cererea de deschidere a reexaminării.
- (20) Taxele antidumping existente, cuprinse între 84 EUR și 160 EUR pe tonă, cu o taxă reziduală la nivel național de 250 EUR pe tonă, corespund nivelului de prejudiciu stabilit în timpul anchetei precedente.

2. Dumping în perioada de anchetă

2.1. Țară analogă

- (21) În ancheta inițială, Statele Unite ale Americii (denumită în continuare „SUA”) a fost utilizată în calitate de țară cu economie de piață corespunzătoare în vederea stabilirii valorii normale pentru China. În avizul de deschidere al prezentei anchete, Comisia și-a exprimat intenția de a utiliza SUA în calitate de țară analogă. Părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile privind această intenție. S-a considerat că SUA este corespunzătoare în ceea ce privește dimensiunea și deschiderea pieței sale interne și faptul că un producător american a fost de acord să coopereze în totalitate la anchetă.
- (22) O asociație a importatorilor s-a opus alegerii SUA ca țară analogă, argumentând că exista doar un singur producător principal în SUA și că prețurile interne erau extrem de ridicate. Un producător-exportator chinez a susținut că nivelul concurenței în SUA era inferior celui de pe piața internă chineză și, în consecință, piețele nu erau comparabile. Cu toate acestea, s-a constatat că, deși există doar un producător pe piață în SUA, importurile, de asemenea, au un rol care asigură un nivel suficient al concurenței pe această piață importantă. În plus, niciunul dintre producătorii cunoscuți contactați în alte țări analoge potențiale, inclusiv Thailanda, Turcia și Africa de Sud, nu a acceptat să coopereze.
- (23) Pe baza celor menționate anterior, s-a concluzionat că SUA constituie alegerea cea mai potrivită și rezonabilă de țară analogă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază.

2.2. Valoare normală

- (24) În conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, valoarea normală a fost stabilită pe baza informațiilor verificate primite de la producătorul din SUA.
- (25) Comisia a stabilit, mai întâi, că vânzările interne totale ale producătorului american au fost efectuate în cantități suficiente și ar putea fi, astfel, considerate ca reprezen-

tative în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază.

- (26) Ulterior, s-a examinat dacă se poate considera că produsul în cauză vândut în cantități reprezentative pe piața internă din țara analogă este vândut în cadrul operațiunilor comerciale normale, în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din regulamentul de bază. S-a constatat că volumul vânzărilor pe tip de produs vândut la un preț net egal sau mai mare decât costul de producție reprezenta 80 % sau mai mult din volumul total al vânzărilor, iar prețul mediu ponderat al acestui tip de produs era egal cu costul de producție sau mai mare decât acesta. Astfel, s-au putut folosi prețurile interne reale, calculate ca medie ponderată a prețurilor tuturor vânzărilor interne efectuate în timpul PAR, indiferent dacă aceste vânzări au fost profitabile sau nu.

- (27) Astfel, valoarea normală a fost stabilită, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază, în funcție de prețurile plătite sau de plătit în cadrul operațiunilor comerciale normale de către clienții independenți de pe piața internă a țării analoge.

2.3. Preț de export

- (28) În cadrul anchetei inițiale, TI a fost acordat singurului producător-exportator chinez care a cooperat. În conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază, prețul de export al produsului în cauză pentru această societate a fost stabilit pe baza prețurilor de export efectiv plătite sau de plătit primului client independent situat în Uniune.
- (29) Ținând cont de o cooperare foarte redusă din partea Chinei, marja de dumping la nivel național aplicabilă tuturor celorlalți exportatori din China a fost calculată utilizând statisticile privind exporturile chineze.

2.4. Comparare

- (30) În vederea asigurării unei comparații echitabile între valoarea normală și prețul de export, s-a ținut seama în mod corespunzător, sub formă de ajustări, de diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea lor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. S-au operat ajustări corespunzătoare în privința cheltuielilor de transport, de asigurare, precum și de credit, în toate cazurile în care acestea au apărut ca fiind rezonabile, precise și susținute de elemente de probă verificate.

2.5. Marjă de dumping

- (31) În conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază, valoarea normală medie ponderată stabilită pentru SUA a fost comparată cu prețul de export mediu ponderat al producătorului-exportator chinez care a cooperat, pe bază ex works. Această comparație a indicat existența unui dumping important, marja de dumping atingând mai mult de 40 %.

(32) Conform statisticilor Eurostat și a celor chineze, pentru toate celelalte exporturi chineze către Uniune, s-a constatat că marja de dumping este, de asemenea, considerabilă, în aceeași gamă ca cea de mai sus.

3. Evoluția importurilor în eventualitatea expirării măsurilor

3.1. Observație preliminară

(33) Se reamintește că măsurile sunt în vigoare din octombrie 2003.

3.2. Evoluția producției și a gradului de utilizare a capacității de producție în China

(34) În lipsa cooperării semnificative a producătorilor-exportatori chinezi în cadrul anchetei actuale, nu sunt disponibile date care pot fi verificate privind capacitatea lor și utilizarea acestei capacități.

(35) În conformitate cu estimările solicitantului, capacitatea de producție totală în China în 2006 s-a ridicat la aproximativ 364 900 de tone de AF pe an.

(36) Conform Centrului național chinez de informare chimică (China National Chemical Information Center) ⁽¹⁾, „capacitatea de producție a Chinei de furfural și de alcool furfurilic a cunoscut o extindere excesiv de rapidă în ultimii ani. Încetinirea generală a sectoarelor de consum din aval, precum rășinile de furan, a condus la o ofertă excedentară pe piața furfuralului și a alcoolului furfurilic.” (...) „Producția de furfural și, în special, de alcool furfurilic din China trebuie, încă, să depindă de exporturi”. Aceeași sursă menționează, de asemenea, că în 2005, în China, existau mai mult de 300 de producători de AF. Capacitatea de producție anuală totală de AF era de 240 000 de tone, iar producția era de aproximativ 140 000 de tone.

(37) Conform estimării singurului producător-exportator chinez care a cooperat, producția totală de AF în China, în 2008, s-a ridicat la 200 000 de tone.

(38) În orice caz, capacitatea de producție chineză continuă să fie importantă. În plus, în ciuda măsurilor în vigoare, exporturile chineze către Uniune au continuat să crească. Oricare ar fi sursa de informații, fără nicio îndoială, capacitatea de producție chineză depășește cu mult consumul la nivelul Uniunii.

(39) Piața Uniunii este o piață vastă și stabilă pentru AF și, ținând cont de existența măsurilor antidumping ridicate

în SUA (cuprinse între 43 % și 50 % și reinnoite în iulie 2006) asupra importurilor din China, se așteaptă ca producătorii chinezi să fie stimulați să expedieze capacitățile neutilizate către Uniune, în cazul expirării măsurilor existente.

(40) Pe baza celor de mai sus, se poate concluziona că, luând în considerare capacitatea enormă disponibilă în China și existența taxelor antidumping pe o altă piață importantă, și anume SUA, există o probabilitate mare de creștere a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping în Uniune, în cazul expirării măsurilor.

3.3. Volumul și prețul importurilor din China către Uniune

(41) În timpul PAR, importurile produsului în cauză din China s-au ridicat la aproximativ 21 000 de tone. Prețul unitar era, în medie, de 1 210 EUR pe tonă (a se vedea considerentul (57)). În timpul aceleiași perioade, prețul de vânzare unitar mediu la nivelul Uniunii era cu mult mai mare decât acest preț, făcând ca piața Uniunii să fie foarte atractivă pentru exportatorii chinezi, în eventualitatea expirării măsurilor.

3.4. Volumul și prețurile exporturilor chineze către țări terțe

(42) Pe baza datelor furnizate de producătorul-exportator chinez care a cooperat, s-a constatat că această societate exportă cantități mai mari către țări terțe decât către Uniune și la prețuri considerabil mai mici decât cele ale producătorilor din Uniune de pe piața Uniunii și, de asemenea, mai mici decât prețurile de export chineze către Uniune.

(43) Aceste informații sunt confirmate de statistici chineze accesibile publicului care au arătat că, în cea mai mare parte a perioadei de anchetă, societățile chineze au exportat în principal către țări din Asia la prețuri cu mult mai mici decât cele ale exporturilor lor către piața Uniunii. În aceste condiții, în cazul expirării măsurilor, producătorii-exportatori chinezi pot să redirecționeze aceste vânzări către piața Uniunii, unde se plătesc prețuri mai mari dar tot la prețuri care fac obiectul unui dumping, care le-ar subcota pe cele ale industriei din Uniune.

(44) Informațiile disponibile cu privire la prețurile interne în China sunt limitate.

(45) Cu toate acestea, pe baza răspunsului la chestionar furnizat de singura societate chineză care a cooperat, aceasta a vândut produsul în cauză pe piața sa domestică la un preț cu mult mai mic decât cel al exporturilor sale către țări terțe și către Uniune.

3.5. Concluzie

(46) Ancheta a arătat că, în timp ce volumul de importuri ale produsului în cauză în timpul PAR era relativ ridicat, nivelul dumpingului constatat pentru aceste importuri era important.

⁽¹⁾ Centrul național chinez de informare chimică (China National Chemical Information Center – Chem China) a fost înființat în octombrie 1992 în urma fuziunii dintre Institutul de cercetare și de informare științifice și tehnologice (Scientific and Technological Information Research Institute) al Ministerului Industriei Chimice, înființat în 1959 și Centrul de informare economică (Economic Information Center) al Ministerului Industriei Chimice, înființat în 1984. http://www.chemchina.com.cn/chempwas/en/7under_8.htm

(47) Având în vedere capacitatea neutilizată disponibilă în China, care depășește cu mult consumul total la nivelul Uniunii, diferența importantă de prețuri practicate față de Uniune și țări terțe și interesul pe care îl trezește, astfel, piața Uniunii, astfel cum se arată la considerentul (41), față de producătorii-exportatori chinezi, se concluzionează că este foarte probabil ca importurile care fac obiectul unui dumping în Uniune să crească în eventualitatea expirării măsurilor.

D. DEFINIȚIA INDUSTRIEI DIN UNIUNE

(48) Ca și în cazul anchetei inițiale, există doar un singur producător de AF în Uniune: TransFurans Chemicals, Belgia (denumit în continuare „TFC”). În consecință, producția TFC constituie producția totală din Uniune, în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(49) Producția din Uniune este integrată în totalitate într-o singură entitate economică care este alcătuită din trei societăți și care funcționează după cum urmează:

(50) TFC transformă materia primă, și anume furfuroolul, furnizată de societatea mamă Central Romana Corporation (denumită în continuare „CRC”), din Republica Dominicană, în produsul în cauză. International Furan Chemicals (denumită în continuare „IFC”), situată în Țările de Jos, acționează ca agent de vânzări internațional pentru produsul în cauză fabricat de TFC. TFC, IFC și CRC au același proprietar.

(51) Pe baza celor menționate anterior, TFC și societatea sa afiliată IFC constituie industria din Uniune în sensul articolului 5 alineatul (4) și al articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază. Ar trebui să se observe că, pentru a efectua o evaluare semnificativă a anumitor indicatori de prejudiciu, a fost necesară luarea în considerare, de asemenea, a anumitor date de la CRC.

E. SITUAȚIA PE PIAȚA UNIUNII

1. Observație preliminară

(52) Având în vedere faptul că industria din Uniune include doar o societate, datele specifice privind industria din Uniune, astfel cum au fost raportate în răspunsurile verificate la chestionar, consumul și cota de piață ale producătorilor-exportatori chinezi, precum și importurile altor țări terțe au fost indexate pentru a păstra caracterul confidențial al datelor prezentate în conformitate cu articolul 19 din regulamentul de bază.

2. Consum la nivelul Uniunii

(53) Consumul la nivelul Uniunii s-a calculat adunând vânzările de AF produs de industria din Uniune, realizate de aceasta în Uniune, importurile din China, precum și importurile din alte țări terțe.

(54) În ceea ce privește volumul de importuri din țara în cauză, ca în timpul anchetei inițiale, s-a preferat utilizarea statisticilor oficiale chineze privind exporturile, și nu a statisticilor Eurostat privind importurile, deoarece acestea păreau mai precise – ținând cont de faptul că anumite date Eurostat referitoare la acest produs au fost clasificate drept „secrete” și, prin urmare, nu sunt accesibile publicului. În ceea ce privește volumul de importuri din alte țări terțe, s-au utilizat statisticile Eurostat deoarece nu au fost disponibile alte informații mai fiabile.

Tabelul 1 – Consumul la nivelul Uniunii (pe baza volumului vânzărilor)

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	108	158	166
Tendință anuală		8 %	47 %	5 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune, Eurostat, statisticile oficiale chineze privind exporturile.

(55) Pe această bază și astfel cum se arată în tabelul 1 de mai sus, consumul la nivelul Uniunii a crescut în mod semnificativ în timpul perioadei examinate, și anume cu 66 %.

(56) Se observă că evoluția de mai sus poate fi afectată de existența posibilă a datelor secrete privind importurile din Thailanda, astfel cum se menționează mai jos, în considerentul (61).

3. Volumul, cota de piață și prețurile importurilor originare din China

Tabelul 2 – Importuri din China în volum, cotă de piață și preț de import

	2005	2006	2007	PAR
Importuri în tone	16 010	10 635	19 245	21 002
Indice	100	66	120	131
Cotă de piață (indice)	100	62	76	79
Preț de import CIF EUR/tonă	887	738	893	1 210
Indice	100	83	101	136

Sursă: statisticile oficiale chineze privind exporturile.

- (57) Volumul de importuri din China a crescut cu 31 % în timpul perioadei examinate, de la 16 010 tone în 2005 la 21 002 tone în PAR, în timp ce cota de piață a scăzut cu 21 % în timpul aceleiași perioade. Această evoluție trebuie să fie plasată în contextul creșterii importante a consumului la nivelul Uniunii, cu 66 %, în timpul aceleiași perioade.
- (58) Ar trebui să se observe că, în timpul PAR, însăși industria din Uniune a importat din China între 5 000 și 9 000 de tone din produsul în cauză, pe care l-a revândut pe piața Uniunii. Prin urmare, industria din Uniune a fost principalul importator al produsului în cauză din China. Industria din Uniune a realizat importuri deoarece, producând deja la capacitate maximă [a se vedea considerentele (64) și (65) de mai jos], nu putea să satisfacă cererea de pe piața Uniunii.
- (59) Prețurile medii de import din China au crescut în timpul perioadei examinate cu 36 %, și anume de la 887 EUR/tonă în 2005 la 1 210 EUR/tonă în timpul PAR.
- (60) Comparația dintre prețul de import CIF la frontiera Uniunii practicat față de clienți independenți, inclusiv costuri ulterioare importului, cu prețurile ex works ale industriei din Uniune, pentru aceleași tipuri de produse, a arătat că prețurile chineze de import nu subcotează prețul de vânzare al industriei din Uniune în timpul PAR.

4. Volumul, cota de piață și prețurile importurilor originare din alte țări terțe

Tabelul 3 – Importuri din alte țări terțe

	2005	2006	2007	PAR
Thailanda				
Tone	673	208	10 660	11 450
Indice	100	31	1 584	1 701
Cota de piață (sub formă de indice)	100	28	1 017	1 044
Prețul de import în EUR/tonă	1 059	822	1 086	1 302
Indice	100	78	103	123
Africa de Sud				
Tone	890	0	123	2 695
Indice	100	0	14	303
Cota de piață (sub formă de indice)	100	0	8	183

	2005	2006	2007	PAR
Prețul de import în EUR/tonă	682	0	930	1 301
Indice	100	0	136	191
Alte țări terțe				
Tone	160	11	193	239
Indice	100	7	120	149
Cota de piață (sub formă de indice)	100	0	75	100
Prețul de import în EUR/tonă	1 790	7 500	3 051	3 368
Indice	100	419	170	188

Sursă: Eurostat.

- (61) Se observă că datele Eurostat referitoare la Thailanda indică o creștere a volumului de importuri de la cantitățile nesemnificative din 2005 și 2006 la 10 660 de tone în 2007 și 11 450 de tone în timpul PAR, cu o creștere importantă a cotei sale de piață, de la un index de 100 la 1 044 în timpul perioadei examinate. Cu toate acestea, se observă că datele Eurostat conțin unele date secrete referitoare la importurile thailandeze în 2005 și 2006 și că, de fapt, creșterea importurilor și a cotei de piață au fost mai reduse decât astfel cum s-a arătat mai sus. Prețurile de import din Thailanda au crescut cu 23 % pe parcursul perioadei examinate, fiind superioare prețurilor chineze, precum și prețurilor industriei din Uniune în timpul PAR.
- (62) Deși importurile din Africa de Sud au crescut în timpul perioadei examinate, au rămas totuși la un nivel relativ scăzut, cu niveluri ale prețurilor similare cu cele ale importurilor thailandeze.
- (63) Importurile din alte țări terțe nu au reprezentat volume importante.

5. Situația economică a industriei din Uniune

5.1. Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

- (64) Producția industriei din Uniune a crescut cu 8 % în timpul perioadei examinate. Capacitatea de producție a industriei din Uniune a rămas stabilă în timpul acestei perioade.
- (65) Gradul de utilizare a capacității de producție a crescut cu 8 % în timpul perioadei examinate, atingând astfel capacitatea maximă. Din 2006, industria din Uniune producea mai mult decât capacitatea sa teoretică instalată.

Tabelul 4 – Producția Uniunii

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	104	106	108
Tendință anuală		4 %	1 %	2 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

Tabelul 5 – Capacitatea de producție la nivelul Uniunii

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	100	100	100
Tendință anuală		0 %	0 %	0 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

Tabelul 6 – Gradul de utilizare a capacității de producție

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	104	106	108
Tendință anuală		4 %	1 %	2 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

5.2. Stocuri

- (66) Stocurile au înregistrat o scădere de 50 % în timpul perioadei examinate, ceea ce s-a datorat cererii mari din timpul acestei perioade, în special în timpul PAR, și capacității insuficiente a industriei din Uniune de a aproviziona piața Uniunii. În consecință, stocurile au continuat să scadă.

Tabelul 7 – Stocuri

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	81	89	50
Tendință anuală		- 19 %	10 %	- 44 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

5.3. Vânzări, cotă de piață și prețuri

Tabelul 8 – Volumul vânzărilor și valori

	2005	2006	2007	PAR
Volumul vânzărilor – indice	100	151	147	134
Tendință anuală		51 %	- 2 %	9 %

	2005	2006	2007	PAR
Valoarea vânzărilor – indice	100	127	156	175
Tendință anuală		27 %	23 %	12 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

- (67) Volumul vânzărilor industriei din Uniune a crescut cu 51 % între 2005 și 2006, când a ajuns la nivelul maxim, însă apoi a scăzut în continuu. În același timp, cota de piață a industriei din Uniune a scăzut cu 19 %. Acest lucru se datorează faptului că cererile din industria din Uniune au crescut mai mult decât volumul total al vânzărilor. Astfel cum s-a menționat anterior, industria din Uniune nu a putut să-și mărească volumul vânzărilor în aceeași măsură ca și creșterea consumului, deoarece producea deja la capacitate maximă.

Tabelul 9 – Cota de piață a industriei din Uniune

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	140	93	81
Tendință anuală		40 %	- 34 %	- 13 %

Sursă: răspunsurile verificate la chestionar ale industriei din Uniune, Eurostat, statisticile chineze privind exporturile.

- (68) Prețurile de vânzare unitare ale industriei din Uniune au scăzut, în primul rând, cu 16 % din 2005 până în 2006, iar apoi au crescut în continuu. Pe parcursul întregii perioade examinate, prețurile medii ale industriei din Uniune au crescut, astfel, cu 31 %.

Tabelul 10 – Prețurile de vânzare ale industriei din Uniune

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	84	106	131
Tendință anuală		- 16 %	26 %	23 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

5.4. Factori care afectează prețurile la nivelul Uniunii

- (69) Presiunea exercitată de cerere de-a lungul perioadei examinate a condus, în consecință, la o creștere importantă a prețurilor. Cererea mare din timpul PAR a cauzat chiar deficite temporare pe piața Uniunii.
- (70) În general, nivelul prețurilor pe piața Uniunii a fost ridicat de-a lungul perioadei examinate. Importurile care fac obiectul unui dumping, originare din China, nu au exercitat presiuni importante asupra prețurilor în timpul acestei perioade. Astfel, aceeași tendință de creștere poate fi observată și pentru importurile chineze și pentru importurile care provin din celelalte țări terțe, cu excepția anului 2006, când atât volumele, cât și prețurile au scăzut.

- (71) Marjele vânzării au fost mai puțin influențate de costul total de producție, iar creșterile prețurilor s-au datorat, în principal, evoluției pieței. Acest lucru este evidențiat, de asemenea, de creșterea excepțională a costurilor înregistrată în 2006 (datorată creșterii excepționale a costurilor păcurii pentru producerea FF), care nu a avut un impact direct asupra prețului vânzării industriei din Uniune, care a scăzut în timpul aceluiași an.

5.5. Ocuparea forței de muncă, productivitatea și salariile

- (72) Ocuparea forței de muncă a rămas, în general, stabilă în timpul perioadei examinate, în timp ce productivitatea a crescut cu 6 % în timpul aceleiași perioade, datorită creșterii volumului de producție. Transformarea FF în FA este un proces mai degrabă simplu și, prin urmare, nu necesită o utilizare a forței de muncă foarte intensivă. Salariile medii au scăzut cu 4 % în timpul perioadei examinate.

Tabelul 11 – Ocuparea forței de muncă

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	106	105	102
Tendință anuală		6 %	- 1 %	- 3 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

Tabelul 12 – Productivitatea

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	98	100	106
Tendință anuală		- 2 %	2 %	6 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

Tabelul 13 – Salariile

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	102	95	96
Tendință anuală		2 %	- 6 %	1 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

5.6. Rentabilitatea

- (73) În general, rentabilitatea industriei din Uniune a crescut în mod semnificativ între 2005 și PAR, și anume cu 43 % și a ajuns la un nivel foarte ridicat în timpul PAR, depășind cu mult obiectivul fixat în timpul anchetei inițiale (15,17 %). Se observă faptul că rentabilitatea industriei din Uniune a atins niveluri ridicate de-a

lungul perioadei examinate, cu excepția anului 2006. În acel an, costurile excepțional de ridicate ale păcurii, care este unul dintre principalii factori de cost pentru producerea FF, combinate cu prețuri de vânzare scăzute, au avut drept rezultat pierderi pentru industria din Uniune.

Tabelul 14 – Rentabilitatea

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	- 27	125	143
Tendință anuală		- 127 %	562 %	14 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

5.7. Investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capitaluri

- (74) Investițiile au crescut în timpul perioadei examinate, deși suma totală nu a fost importantă, fiind echivalentă doar cu un mic procent din profiturile obținute. Industria din Uniune a investit mai degrabă în lucrări de reparații și de întreținere, nu în noi capacități. Ancheta a arătat, de asemenea, că randamentul investițiilor, și anume profitul net înainte de impozitare al produsului similar exprimat ca procent din valoarea contabilă netă a activelor corporale alocate produsului similar, a crescut în mod remarcabil în timpul perioadei examinate.

Tabelul 15 – Investițiile

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	116	150	187
Tendință anuală		16 %	29 %	25 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

Tabelul 16 – Randamentul investițiilor

	2005	2006	2007	PAR
RI	4,3 %	- 6,1 %	8,3 %	18,4 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

- (75) Ancheta nu a adus niciun element de probă conform căruia industria din Uniune ar avea probleme majore în mobilizarea capitalurilor.

5.8. Fluxul de numerar

- (76) Fluxul de numerar a urmat o tendință similară cu cea a rentabilității, crescând în mod semnificativ în timpul perioadei examinate.

Tabelul 17 – Fluxul de numerar

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	- 167	294	661
Tendință anuală		- 267 %	276 %	125 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

5.9. Creșterea

- (77) Industria din Uniune nu a beneficiat în mod direct de creșterea pieței în timpul perioadei examinate, deoarece, deși și-a mărit volumul vânzărilor, a pierdut, în general, cota de piață. Totuși, această situație se datorează deciziei industriei din Uniune de a-și menține capacitatea de producție la aceleași niveluri de-a lungul perioadei examinate. Într-adevăr, deși rentabilitatea era ridicată, iar cererea era în creștere, nu au fost realizate investiții pentru a mări capacitatea.

5.10. Amploarea marjei de dumping

- (78) În timpul PAR, în ciuda măsurilor în vigoare, dumpingul considerabil a continuat, deși la niveluri mai reduse decât cele stabilite în ancheta inițială, pe baza atât a datelor obținute de la singurul producător-exportator care a cooperat, cât și a calculului bazat pe datele disponibile (statistici chineze).

5.11. Redresarea de pe urma efectelor dumpingului anterior

- (79) Chiar dacă industria din Uniune a avut șansa de a se redresa de pe urma dumpingului anterior, în special cu privire la volumul vânzărilor, prețurile vânzărilor și rentabilitatea, marjele de dumping sunt, încă, importante.

5.12. Activitatea de export a industriei din Uniune

Tabelul 18 – Volumul exporturilor industriei din Uniune

	2005	2006	2007	PAR
Indice	100	82	78	96
Tendință anuală	—	- 18 %	- 5 %	23 %

Sursă: răspunsul verificat la chestionar al industriei din Uniune.

- (80) SUA reprezintă principala piață de export a industriei din Uniune. Deși în scădere în 2006 și 2007, nivelurile de export din 2005 au fost aproape atinse în timpul PAR. Ar trebui să se observe că volumul exportat către SUA a fost important, adică a corespuns la 25 % din volumul

său total de producție în timpul PAR, în timp ce, pe de altă parte, industria din Uniune a importat, de asemenea, din China, volume importante din produsul în cauză, pentru a satisface cererea clienților săi din Uniune. Producția proprie de AF a industriei din Uniune a fost exportată către piața americană, mai lucrativă, unde prețurile erau chiar la niveluri mai ridicate decât pe piața Uniunii.

6. Concluzie privind situația industriei din Uniune

- (81) Măsurile antidumping au avut un impact pozitiv vizibil asupra situației industriei din Uniune. Toți indicatorii principali de prejudiciu, precum producția (+ 8 %) și volumul vânzărilor (+ 34 %), valoarea vânzărilor (+ 75 %), prețul mediu de vânzare (+ 31 %), investițiile (+ 87 %), rentabilitatea (+ 43 %), fluxul de numerar (+ 561 %), stocurile (- 50 %) și productivitatea (+ 6 %) au arătat evoluții pozitive. În special, nivelurile de profit ale industriei din Uniune au fost ridicate de-a lungul perioadei examinate, cu excepția anului 2006.
- (82) În ceea ce privește cota de piață a industriei din Uniune, tendința descendentă nu a putut fi considerată ca semn de prejudiciu. Într-adevăr, industria din Uniune, producând deja la capacitate maximă, nu putea să satisfacă cererea în creștere, ceea ce a avut, în ciuda creșterii volumului vânzărilor, un efect negativ asupra cotei sale de piață.
- (83) În concluzie, ținând cont de evoluția pozitivă a indicatorilor privind industria din Uniune, situația a fost considerată ca fiind bună și nu s-a putut stabili continuarea prejudiciului important. Prin urmare, s-a examinat dacă există probabilitatea reapariției prejudiciului, în eventualitatea expirării măsurilor.

F. PROBABILITATEA REAPARIȚIEI PREJUDICIULUI

1. Rezumatul analizei probabilității continuării dumpingului și a reapariției dumpingului prejudiciabil

- (84) Se reamintește că, în ciuda măsurilor în vigoare, producătorii-exportatori din China au practicat încă dumpingul la niveluri importante, astfel cum se explică în considerentul (31) de mai sus. Abrogarea măsurilor ar putea, în cazul în care prețurile de export ar fi reduse în mod proporțional, să conducă la marje de dumping chiar mai ridicate.
- (85) Astfel cum s-a menționat anterior, interesul de a mări volumul exporturilor către Uniune este considerabil, deoarece cealaltă piață de export principală pentru China, și anume SUA, are măsuri antidumping ridicate în vigoare împotriva Chinei, cu caracter prohibitiv și, prin urmare, această piață nu este, practic, accesibilă pentru exporturile chineze.

- (86) În plus, s-a constatat că producătorii chinezi au capacități neutilizate importante, datorită unei capacități structurale excedentare din China, cauzată de o diminuare a cererii interne, datorită unei piețe în scădere după Jocurile Olimpice din 2008 și efectului crizei economice mondiale.
- (87) De asemenea, s-a constatat că prețurile de export chineze către țări terțe se situează la niveluri inferioare prețurilor practicate față de Uniune.
- (88) Prin urmare, s-a concluzionat că există probabilitatea de continuare a dumpingului și riscul de mărire a volumului importurilor care exercită o presiune descendentă asupra prețurilor la nivelul Uniune, cel puțin pe termen scurt, în cazul abrogării măsurilor.
- (89) În mod normal, o creștere a importurilor care fac obiectul unui dumping ar exercita o presiune descendentă asupra nivelului prețului de vânzare și ar afecta în mod negativ atât rentabilitatea industriei din Uniune, cât și redresarea sa financiară, care a fost observată în timpul PAR.
- 2. Impactul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei din Uniune – indicații și evoluție probabilă în timpul perioadei ulterioare PAR**
- (90) Cota de piață a industriei din Uniune s-a redus începând deja cu 2006, acest lucru având loc în timpul unei perioade de consum în creștere, în timp ce, începând cu același an, cota de piață a importurilor chineze a crescut. Ținând cont de acești indicatori contrastanți (și anume, redresare generală a industriei din Uniune dar pierdere a cotei de piață), evoluțiile ulterioare PAR au fost examinate pentru a avea o imagine mai clară a tendințelor viitoare probabile. De asemenea, ar trebui să se reamintească faptul că probabilitatea reparației prejudiciului cauzat de o presiune descendentă asupra prețurilor poate fi, de asemenea, influențată sau accentuată de evoluția economiei mondiale și de efectele sale asupra cererii și a consumului.
- (91) Au fost culese informații suplimentare în scopul de a determina dacă concluziile la care s-a ajuns pe baza analizei perioadei examinate și mai ales a PAR rămân valabile după această perioadă. În această privință, industria din Uniune a prezentat informații privind evoluția prețurilor sale de vânzare în Uniune pentru perioada cuprinsă între octombrie 2008 și aprilie 2009, precum și privind volumul de importuri chineze și prețurile medii de import în timpul aceleiași perioade.
- (92) Pe această bază, a putut fi observată o tendință descendentă clară și continuă a prețurilor de vânzare ale industriei din Uniune pe piața Uniunii, și anume prețurile de vânzare din aprilie 2009 au scăzut cu 35 % prin comparație cu prețul mediu de vânzare în timpul PAR. În ceea ce privește volumul vânzărilor industriei din Uniune, deși nu există o tendință descendentă continuă, vânzările din aprilie 2009 au scăzut cu 33 % față de cele din martie 2009. Au existat elemente care au indicat o diminuare a comenzilor către industria din Uniune.
- (93) În ceea ce privește rentabilitatea industriei din Uniune, evoluția negativă a fost importantă. Astfel, nivelurile de profit s-au micșorat în continuu și au scăzut cu aproape 80 % în aprilie 2009 prin comparație cu nivelul de profit atins în timpul PAR. Astfel, nivelurile de profit ale industriei din Uniune nu au atins, din martie 2009, profitul stabilit drept obiectiv în timpul anchetei inițiale și au scăzut în aprilie 2009 cu mult sub acesta.
- (94) În ceea ce privește importurile chineze, prețurile acestora au urmat o tendință descendentă continuă, totuși mai puțin accentuată decât scăderea volumului de importuri și scăderea prețurilor de vânzare ale industriei din Uniune pe piața Uniunii. Prețurile chineze de import, deși erau în majoritatea timpului încă puțin superioare prețurilor de vânzare ale industriei din Uniune, în unele luni le-au subcotat, ceea ce arată o creștere a presiunii prețurilor pe piață ca urmare a acestor importuri. În același mod, la sfârșitul acestei perioade s-a constatat că prețurile chineze se situau sub prețurile industriei din Uniune.
- (95) Pe baza celor de mai sus și ținând cont de tendința descendentă clară a situației financiare a industriei din Uniune, s-a concluzionat că reparația prejudiciului este probabilă, în eventualitatea expirării măsurilor.
- (96) Se observă faptul că, datorită crizei economice mondiale, cererea din Uniune a scăzut în mod semnificativ, ceea ce a avut un impact negativ asupra volumului vânzărilor, prețurilor vânzărilor și rentabilității de pe piața Uniunii. Poziția financiară a industriei din Uniune s-a deteriorat, făcând industriei din Uniune deosebit de vulnerabilă și, astfel, putând fi mai ușor afectată de importurile care fac obiectul unui dumping, originare din China. În eventualitatea expirării măsurilor, există probabilitatea ca această situație să se deterioreze în continuare, în cazul unei creșteri masive a acestor importuri.
- 3. Concluzii privind probabilitatea reparației prejudiciului**
- (97) Pe scurt, se consideră că, în cazul abrogării măsurilor, există, pe termen scurt, probabilitatea unei creșteri importante a importurilor care fac obiectul unui dumping, originare din China către Uniune, cu presiune descendentă asupra prețurilor, drept consecință și reparația prejudiciului pentru industria din Uniune.

(98) Totuși, se observă că, în general, situația industriei din Uniune în timpul perioadei examinate a fost pozitivă – astfel a fost capabilă, în ansamblu, să se redreseze de pe urma dumpingului anterior și să realizeze profituri considerabile către sfârșitul perioadei. Astfel, se consideră că pot fi necesari mai puțin de cei cinci ani standard pentru ca industria din Uniune să fie capabilă să se redreseze de pe urma actualei situații precare, care poate fi, în orice caz, un fenomen temporar, și pentru ca să împiedice reapariția prejudiciului, în eventualitatea expirării măsurilor. Pe termen mediu, cererea față de industria din Uniune poate să crească din nou. În acest caz, pe baza particularităților pieței Uniunii și, în special, a necesității utilizatorilor din Uniune de a dispune de o sursă de aprovizionare rapidă și fiabilă, se consideră că industria din Uniune poate, pe termen mediu, să se redreseze de pe urma oricărui prejudiciu suferit sau că reapariția unui prejudiciu nu ar mai fi probabilă. Ulterior, situația ar putea fi reexaminată.

G. INTERESUL UNIUNII

1. Observație preliminară

- (99) În conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, s-a examinat dacă continuarea măsurilor antidumping existente ar fi contrară interesului Uniunii în ansamblul său. Determinarea interesului Uniunii s-a bazat pe o evaluare a tuturor celorlalte interese implicate, și anume cele ale industriei din Uniune, ale importatorilor/comercianților, precum și ale utilizatorilor produsului în cauză.
- (100) Ar trebui reamintit că în ancheta inițială s-a considerat că instituirea măsurilor nu contravine interesului Uniunii. În plus, prezenta anchetă este o reexaminare în perspectiva expirării măsurilor, care analizează o situație în care există măsuri antidumping în vigoare.
- (101) Pe baza celor prezentate anterior, s-a examinat dacă există motive imperative care să conducă la concluzia că nu este în interesul Uniunii să mențină măsurile în acest caz particular, în ciuda concluziilor de mai sus privind probabilitatea continuării dumpingului și a reapariției prejudiciului.

2. Interesul industriei din Uniune

- (102) Se reamintește că dumpingul a continuat în timpul PAR și că există probabilitatea de a continua dumpingul produsului în cauză pentru produsul în cauză originar din China și probabilitatea de reapariție a prejudiciului pentru industria din Uniune.
- (103) Industria din Uniune s-a dovedit a fi o industrie viabilă și competitivă, ceea ce a fost confirmat de evoluția pozitivă a tuturor indicatorilor principali de prejudiciu în timpul perioadei examinate. Măsurile antidumping instituite

anterior au contribuit la nivelul de preț astfel cum a fost stabilit în timpul PAR, ceea ce i-a permis industriei din Uniune să-și restabilească rentabilitatea.

- (104) Prin urmare, menținerea măsurilor aplicate importurilor care fac obiectul unui dumping, originare din China este în interesul industriei din Uniune.

3. Interesul importatorilor/comercianților independenți

- (105) Comisia a trimis chestionare tuturor importatorilor/comercianților independenți cunoscuți. Doar un singur importator/comerciant a cooperat în cadrul anchetei.
- (106) Ancheta a arătat că volumele comercializate de importatorul independent care a cooperat, în timpul perioadei examinate, nu au fost semnificative, iar vânzările produsului în cauză au reprezentat doar o mică parte din vânzările sale totale.
- (107) Se consideră că faptul de a continua măsurile nu va schimba situația actuală a importatorilor/comercianților. Este clar faptul că importatorii se pot baza, de asemenea, pe alte surse de aprovizionare, astfel cum se poate vedea din cota de piață deținută de alte țări terțe, în special Thailanda, ceea ce a arătat că este asigurată concurența pe piața Uniunii.
- (108) Pe baza celor de mai sus, s-a considerat că faptul de a continua măsurile nu ar afecta în mod semnificativ importatorii/comercianții.

4. Interesul utilizatorilor

- (109) Comisia a trimis chestionare tuturor utilizatorilor independenți cunoscuți. Opt utilizatori au cooperat în cadrul anchetei, ceea ce reprezintă 44 % din importurile totale originare din China. Ancheta a arătat că acești utilizatori importau produsul în cauză direct din China. În plus, două asociații de utilizatori au răspuns, prezentându-și comentariile.
- (110) Principalii utilizatori industriali de AF din Uniune sunt producătorii de rășină de furan. Ancheta a arătat că, în ciuda măsurilor în vigoare, cel puțin unii dintre utilizatori au realizat totuși marje de profit destul de ridicate în timpul PAR.
- (111) Utilizatorii au indicat, de asemenea, că industria din Uniune ar trebui să rămână o sursă importantă de aprovizionare în scopul de a garanta disponibilitatea pe termen scurt a produsului în cauză și o anumită fiabilitate și coerență a aprovizionării.
- (112) Ținând cont de cele menționate anterior, s-a considerat că faptul de a continua măsurile nu ar avea un efect negativ semnificativ asupra utilizatorilor industriali.

5. Concluzie privind interesul Uniunii

- (113) Din motivele de mai sus, se concluzionează că nu există motive imperative, pe baza interesului Uniunii, împotriva prelungirii măsurilor antidumping.

H. MĂSURI ANTIDUMPING

- (114) Toate părțile au fost informate cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora s-a intenționat recomandarea menținerii măsurilor existente. Li s-a acordat și un termen pentru a prezenta observații și cereri în urma comunicării informațiilor.

- (115) Este clar că industria din Uniune a putut profita de măsurile în vigoare și că situația acesteia s-a îmbunătățit semnificativ de-a lungul perioadei examinate, cu privire la majoritatea indicatorilor de prejudiciu. Industria din Uniune a realizat marje de profit ridicate în timpul PAR, iar volumele vânzărilor și ale producției și-au atins nivelurile maxime. Pe baza evoluției economice pozitive a industriei din Uniune în timpul perioadei examinate, nu s-a putut stabili continuarea prejudiciului important.

- (116) Cu toate acestea, ancheta a arătat, pe de o parte, că, în ciuda unei creșteri a consumului, industria din Uniune a pierdut din cota de piață, în timp ce importurile chineze și-au crescut cota de piață. Pe de altă parte, ancheta a arătat, de asemenea, că există capacități neutilizate în China și că dumpingul ridicat a continuat în timpul PAR.

- (117) În plus, ancheta privind probabilitatea reapariției prejudiciului a arătat că situația industriei din Uniune s-a deteriorat după PAR și a condus la prejudiciu către începutul celui de-al doilea trimestru al anului 2009. De asemenea, a arătat că în China erau disponibile capacități neutilizate importante, iar interesul de a direcționa aceste capacități neutilizate către Uniune, în eventualitatea expirării măsurilor, era ridicat. Este probabil ca această creștere masivă preconizată a importurilor care fac obiectul unui dumping să mărească presiunea prețurilor din Uniune, cu un efect negativ asupra nivelurilor de profit și de preț ale industriei din Uniune. Prin urmare, s-a stabilit că există probabilitatea reapariției prejudiciului, în eventualitatea expirării măsurilor, cel puțin pe termen scurt.

- (118) Aceasta ar avea un impact chiar mai nefast în contextul actualei crize economice, care a dus la o scădere a consumului după PAR. În acest caz, impactul creșterii importurilor care fac obiectul unui dumping și-ar multiplica efectele negative asupra industriei din Uniune.

- (119) În cele din urmă, se consideră că, în cazul în care economia s-ar redresa pe termen mediu, cererea pentru

AF din Uniune va crește. În aceste condiții, industria din Uniune va putea să își mărească în consecință volumul vânzărilor.

- (120) Prin urmare, din cele de mai sus rezultă că, astfel cum s-a prevăzut la articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, măsurile antidumping aplicabile importurilor de AF din China, instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1905/2003 ar trebui menținute pentru o perioadă suplimentară de doi ani, fără a aduce atingere celorlalte dispoziții ale articolului 11 din regulamentul de bază.

- (121) În urma comunicării informațiilor, industria din Uniune a susținut că măsurile definitive ar trebui prelungite cu cinci ani, argumentând că schimbarea bruscă a condițiilor pieței după PAR ar arăta că orice evoluții viitoare ale pieței sunt nesigure și foarte greu de prevăzut. Astfel, evaluarea instituțiilor Uniunii, și anume că economia se poate redresa pe termen mediu și că cererea de AF în Uniune poate, în consecință, să se îmbunătățească nu ar fi suficient de exactă. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat anterior în considerentele (117)-(119), s-a considerat că e probabil că evoluțiile după PAR, inclusiv efectele crizei economice, să fie pe termen scurt, justificând instituirea măsurilor pentru maximum doi ani. Prin urmare, cererile industriei din Uniune în această privință au trebuit să fie respinse.

- (122) Pentru a minimaliza riscurile de eludare datorate diferenței mari dintre nivelurile taxelor, se consideră, în cazul de față, că sunt necesare măsuri speciale pentru a asigura aplicarea adecvată a taxelor antidumping. Aceste măsuri speciale conțin următoarele:

Prezentarea în fața autorităților vamale a statelor membre a unei facturi comerciale conforme și valabile, în conformitate cu cerințele stabilite în anexa la prezentul regulament. Importurile care nu sunt însoțite de o asemenea factură vor fi supuse taxelor antidumping reziduale, aplicabile pentru toți ceilalți exportatori.

- (123) În cazul în care exporturile uneia din cele patru societăți care beneficiază de niveluri ale taxelor individuale mai scăzute cresc semnificativ în volum după instituirea măsurilor în cauză, s-ar putea considera că o astfel de creștere în volum constituie ea însăși o modificare în configurația schimburilor comerciale, modificare datorată instituirii măsurilor în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază. În astfel de împrejurări și în cazul în care sunt îndeplinite condițiile, se poate iniția o anchetă privind eludarea. Ancheta poate să examineze, *inter alia*, necesitatea eliminării nivelurilor taxelor individuale și, în consecință, instituirea unei taxe la nivel național,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă pentru importurile de alcool furfurilic, încadrate în prezent la codul NC ex 2932 13 00 (cod TARIC 2932 13 00 90), origine din Republica Populară Chineză.

(2) Nivelul taxei antidumping definitive, aplicabil produsului descris la alineatul (1), este după cum urmează:

Societăți	Nivelul taxei antidumping (EUR/tonă)	Codul adițional TARIC
Gaoping Chemical Industry Co. Ltd	160	A442
Linzi Organic Chemical Inc.	84	A440
Zhucheng Taisheng Chemical Co. Ltd.	97	A441
Henan Huilong Chemical Industry Co. Ltd.	156	A484
Toate celelalte societăți	250	A999

(3) În cazurile în care mărfurile sunt deteriorate înainte de punerea lor în liberă circulație și, prin urmare, prețul efectiv

plătit sau de plătit este calculat proporțional pentru stabilirea valorii în vamă în conformitate cu articolul 145 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar ⁽¹⁾, valoarea taxei antidumping, calculată pe baza alineatului (2) de mai sus, se reduce cu un procent care corespunde repartizării proporționale a prețului efectiv plătit sau de plătit.

(4) Aplicarea nivelurilor taxelor individuale precizate pentru cele patru societăți menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea în fața autorităților vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, în conformitate cu cerințele stabilite în anexa la prezentul regulament. În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică nivelul taxei aplicabile pentru toate celelalte societăți.

(5) În cazul în care nu se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament expiră la 10 decembrie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 decembrie 2009.

Pentru Consiliu
Președintele
C. MALMSTRÖM

⁽¹⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

ANEXĂ

Factura comercială valabilă menționată la articolul 1 alineatul (4) din prezentul regulament trebuie să conțină o declarație semnată de către un responsabil al societății, după cum urmează:

1. Numele și funcția reprezentantului oficial al societății care a emis factura comercială.
2. Următoarea declarație: „Subsemnatul, certific că [volumul] de alcool furfurilic care se clasifică în prezent la codul NC ex 2932 13 00 (cod adițional TARIC), vândut la export către Uniunea Europeană, care face obiectul prezentei facturi a fost fabricat de [numele și adresa societății] din Republica Populară Chineză; declar că informațiile furnizate în această factură sunt complete și corecte.”
3. Data și semnătura.

REGULAMENTUL (UE) NR. 1203/2009 AL COMISIEI**din 9 decembrie 2009****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 10 decembrie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 9 decembrie 2009.

Pentru Comisie,
în numele Președintelui,
Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	AL	37,7
	MA	48,4
	TN	81,6
	TR	64,4
	ZZ	58,0
0707 00 05	MA	52,9
	TR	78,0
	ZZ	65,5
0709 90 70	MA	48,2
	TR	131,1
	ZZ	89,7
0805 10 20	AR	70,4
	MA	49,0
	TR	49,3
	ZA	57,8
	ZZ	56,6
0805 20 10	MA	71,9
	ZZ	71,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	132,8
	HR	55,6
	IL	75,3
	TR	73,7
	ZZ	84,4
0805 50 10	TR	73,4
	ZZ	73,4
0808 10 80	AU	161,8
	CA	65,1
	CN	81,4
	MK	24,5
	US	92,9
	ZZ	85,1
0808 20 50	CN	45,0
	US	242,2
	ZZ	143,6

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (UE) NR. 1204/2009 AL COMISIEI

din 4 decembrie 2009

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 968/2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 320/2006 al Consiliului de instituire a unui regim temporar de restructurare a industriei zahărului în Comunitatea Europeană

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 de instituire a unui regim temporar de restructurare a industriei zahărului în Comunitatea Europeană și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 privind finanțarea politicii agricole comune ⁽¹⁾, în special articolul 12,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 968/2006 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește anumite termene limită pentru punerea în aplicare a măsurilor din cadrul planurilor de restructurare și al programelor naționale de diversificare. Între timp a devenit evidentă nevoia de a stabili un nou calendar al schemei temporare de restructurare a industriei zahărului, care să țină seama de consecințele crizei financiare mondiale asupra economiilor anumitor state membre și de schimbările majore neprevăzute ale programelor naționale de restructurare care au început în 2008 și sunt încă în desfășurare.
- (2) Articolul 1 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului prevede că orice sumă rămasă disponibilă în fondul de restructurare după finanțarea cheltuielilor se alocă Fondului European Agricol de Garantare (FEAGA). Pentru a garanta buna gestionare financiară și bugetară a fondurilor restante este oportună amânarea datelor finale actuale de eligibilitate a plăților efectuate în cadrul fondului de restructurare, pentru cazul în care întreprinderile în cauză își reactualizează planurile de restructurare.
- (3) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 968/2006 ar trebui modificat în consecință.
- (4) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru fondurile agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 968/2006 se modifică după cum urmează:

⁽¹⁾ JO L 58, 28.2.2006, p. 42.⁽²⁾ JO L 176, 30.6.2006, p. 32.

1. La articolul 6 alineatul (1) se adaugă un paragraf cu următorul conținut:

„Prin derogare de la litera (b) din primul paragraf, la cererea motivată a întreprinderilor interesate, statul membru poate acorda prelungirea până cel târziu la 30 septembrie 2011 a termenului limită stabilit la litera respectivă. În acest caz, întreprinderea va depune un plan de restructurare modificat, conform articolului 11.”

2. La articolul 14, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Acțiunile sau măsurile prevăzute într-un program național de restructurare sunt puse în aplicare până la 30 septembrie 2011.”

3. La articolul 17, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prima plată se poate efectua în septembrie 2007. Ajutorul pentru diversificare, ajutorul suplimentar pentru diversificare și ajutorul tranzitoriu pentru anumite state membre sunt plătite cel târziu până la 30 septembrie 2012.”

4. La articolul 22, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cu excepția cazurilor de forță majoră, garanția rămâne executată în cazul în care condițiile enunțate la alineatul (1) nu sunt îndeplinite până cel târziu la 30 septembrie 2012.”

5. La articolul 24 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Până la 30 iunie 2012, statul membru prezintă Comisiei un raport de monitorizare final care compară acțiunile sau măsurile puse în aplicare, precum și cheltuielile efective cu acțiunile, măsurile și cheltuielile prevăzute în planurile de restructurare, programele naționale de restructurare și planurile de afaceri, justificând eventualele abateri.”

6. La capitolul V se adaugă un nou articol 22b:

*„Articolul 22b***Eligibilitatea plăților**

Cheltuielile sunt eligibile pentru finanțare comunitară doar în cazul în care statul membru a efectuat plățile către beneficiar până cel târziu la 30 septembrie 2012.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 decembrie 2009.

Pentru Comisie
José Manuel BARROSO
Președinte

ACTE A CĂROR PUBLICARE NU ESTE OBLIGATORIE

DECIZIA COMISIEI

din 7 decembrie 2009

privind prelungirea perioadei de disponibilitate a ajutorului financiar excepțional din partea Comunității pentru Kosovo

(2009/918/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2006/880/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2006 privind acordarea unui ajutor financiar excepțional din partea Comunității pentru Kosovo ⁽¹⁾, în special articolul 1 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Disponibilitatea ajutorului financiar excepțional din partea Comunității pentru Kosovo ⁽²⁾, acordat în conformitate cu Decizia 2006/880/CE menționată anterior, expiră la 11 decembrie 2009.
- (2) Articolul 1 alineatul (3) din Decizia 2006/880/CE prevede posibilitatea prelungirii de către Comisie a perioadei de disponibilitate cu cel mult un an.
- (3) Este necesar ca perioada de disponibilitate să se prelungească cu un an pentru a se finaliza programul de ajutor financiar.

- (4) Comitetul economic și financiar a fost consultat în mod corespunzător cu privire la această prelungire,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Perioada de disponibilitate a ajutorului financiar excepțional din partea Comunității pentru Kosovo se prelungește cu un an, până la data de 11 decembrie 2010.

*Articolul 2*Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 7 decembrie 2009.

Pentru Comisie

José Manuel BARROSO

Președintele

⁽¹⁾ JO L 339, 6.12.2006, p. 36.

⁽²⁾ În temeiul Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1244/1999 (UNSCR 1244/99) din 10.6.1999.

- V *Acte adoptate, începând cu 1 decembrie 2009, în aplicarea Tratatului privind Uniunea Europeană, a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și a Tratatului Euratom*

ACTE A CĂROR PUBLICARE ESTE OBLIGATORIE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1202/2009 al Consiliului din 7 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de alcool furfurilic originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96** 48
- Regulamentul (UE) nr. 1203/2009 al Comisiei din 9 decembrie 2009 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 62
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1204/2009 al Comisiei din 4 decembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 968/2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 320/2006 al Consiliului de instituire a unui regim temporar de restructurare a industriei zahărului în Comunitatea Europeană** 64

ACTE A CĂROR PUBLICARE NU ESTE OBLIGATORIE

2009/918/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 7 decembrie 2009 privind prelungirea perioadei de disponibilitate a ajutorului financiar excepțional din partea Comunității pentru Kosovo** 66

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

